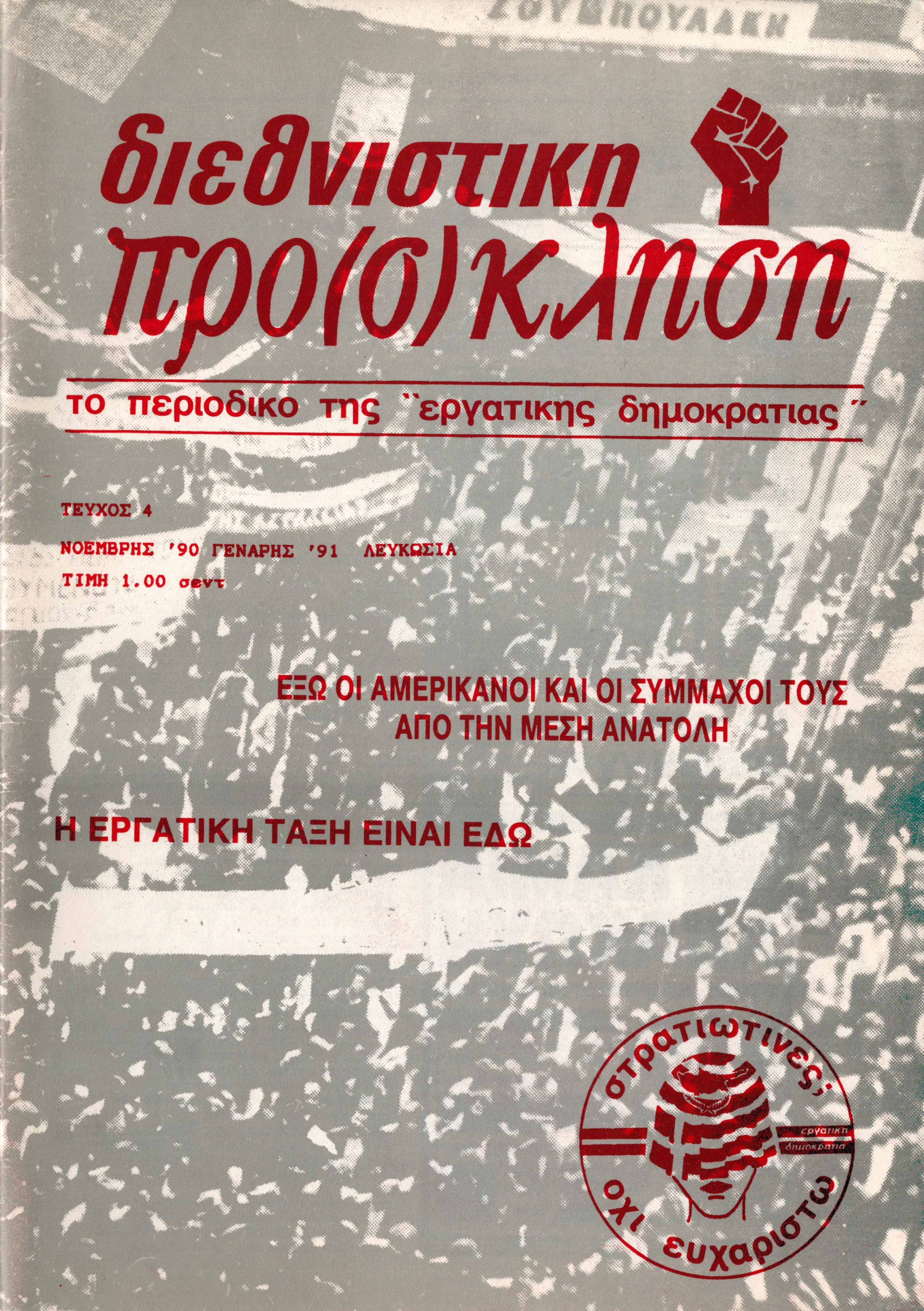

διεθνιστικη προ(σ)κληση

το περιοδικο της "εργατικης δημοκρατιας"

ΤΕΥΧΟΣ 4

ΝΟΕΜΒΡΗΣ '90 ΓΕΝΑΡΗΣ '91 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΤΙΜΗ 1.00 σεντ

ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

στρατιωτινες; όχι ευχαριστώ

εργατικη δημοκρατια

εργατικη αλληλεγγυη

ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΛΠΟ

σελ. 7,8,9,10

Εκδίδεται από την Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση

ΛΙΤΟΤΗΤΑ — ΑΝΕΡΓΙΑ

ΠΟΛΕΜΟΚΑΠΗΛΕΙΑ

Κάτω η Νέα Δημοκρατία

εργατικη αλληλεγγυη

ΕΞΩ ΟΙ ΗΠΑ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΟΛΠΟ

Το αντιπολεμικό κίνημα σε ΗΠΑ και Ευρώπη σελ.10-11

Εκδίδεται από την Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση

ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ

στους εργατικούς αγώνες

Στις μέσα σελίδες:

ΠΩΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ

Η άποψη μας σελ.3

ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ: Τι κάνει η αντιπολίτευση; σελ.4

Το απεργιακό κύμα:

ΟΛΥΜΠΙΚ ΚΕΤΕΡΙΝΓΚ σελ.16

Όχι στις απολύσεις - Θέλουμε αυξήσεις

Η κριση στον Κολπο ειναι μια κριση που δημιουργει τους μεγαλυτερους κινδυνους αλλα και ευκαιριες για το παγκοσμιο εργατικο κινημα εδω και δεκαετιες. Η κυπριακη αριστερα σταθηκε ως τωρα ανικανη να αντιδρασει στην ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον Κολπο και στην συμμετοχη σε αυτη της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης. Δεν συνεβηκε το ιδιο ομως σε μια σειρα αλλες χωρες. Στην Ελλαδα η "Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση" (ΟΣΕ) πρωτοστατησε σε εκδηλωσεις εναντια στην ελληνικη συμμετοχη στην εκστρατευτικη δυναμη, και προσπαθησε να συνδεσει την εργατικη αντιδραση εναντια στην λιτοτητα και την ανεργια με την αντιδραση στην πολεμοκαπηλεια της Νεας Δημοκρατιας. Στην εφημεριδα της "Εργατικη Αλληλεγγυη" αφιερωσε μεγαλο χωρο στην κριση στον Κολπο. Αναδημοσιευουμε σε αυτο το τευχος δυο αρθρα απο αυτην, για τον ΟΗΕ και για τα Συνορα του Πετρελαιου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

"ΕΝΔΟΤΙΚΟΣ" ΑΠΟΡΡΙΠΤΙΣΜΟΣ

Η ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ

ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΚΡΥΣΜΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

σελιδες 3 - 6

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΚΟΛΠΟ

ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

σελιδες 7 - 12

ΝΙΚΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

αν ο πολεμος μετατραπει σε ολικο

σελιδες 13 - 14

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

σελιδα 15

ΟΗΕ: το φυλλο συκης

σελιδα 16

ΣΑΝΤΑΜ ΧΟΥΣΕΙΝ: ΟΥΤΕ ΧΙΤΛΕΡ - ΟΥΤΕ ΝΑΣΣΕΡ

σελιδες 17 - 19

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΚΟΛΠΟ

σελιδες 20 - 23

Η ΑΙΤΗΣΗ ΕΝΤΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΟΚ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ ΑΣΤΟΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

σελιδες 24 -26

ΠΕΡΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

σελιδα 27

"ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ" - "UNUTMA"

1964: Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΘΥΛΑΚΑ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΚΟΚΚΙΝΩΝ

σελιδες 28 - 30

ΑΚΡΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

σελιδες 31 - 34

ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΟΥ ΤΕΙΧΟΥΣ, ΜΕΝΕΙ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

σελιδες 35 - 37

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

σελιδες 38 - 41

ΚΑΛΟΔΕΧΟΥΜΕΝΟΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

σελιδες 42 - 44

διεθνιστικη προ(σ)κληση

Το περιοδικο της

"ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ"

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΤΗΛ. 476965

Υπευθυνος για τον νομο
Κ. Αγιομαμιτης

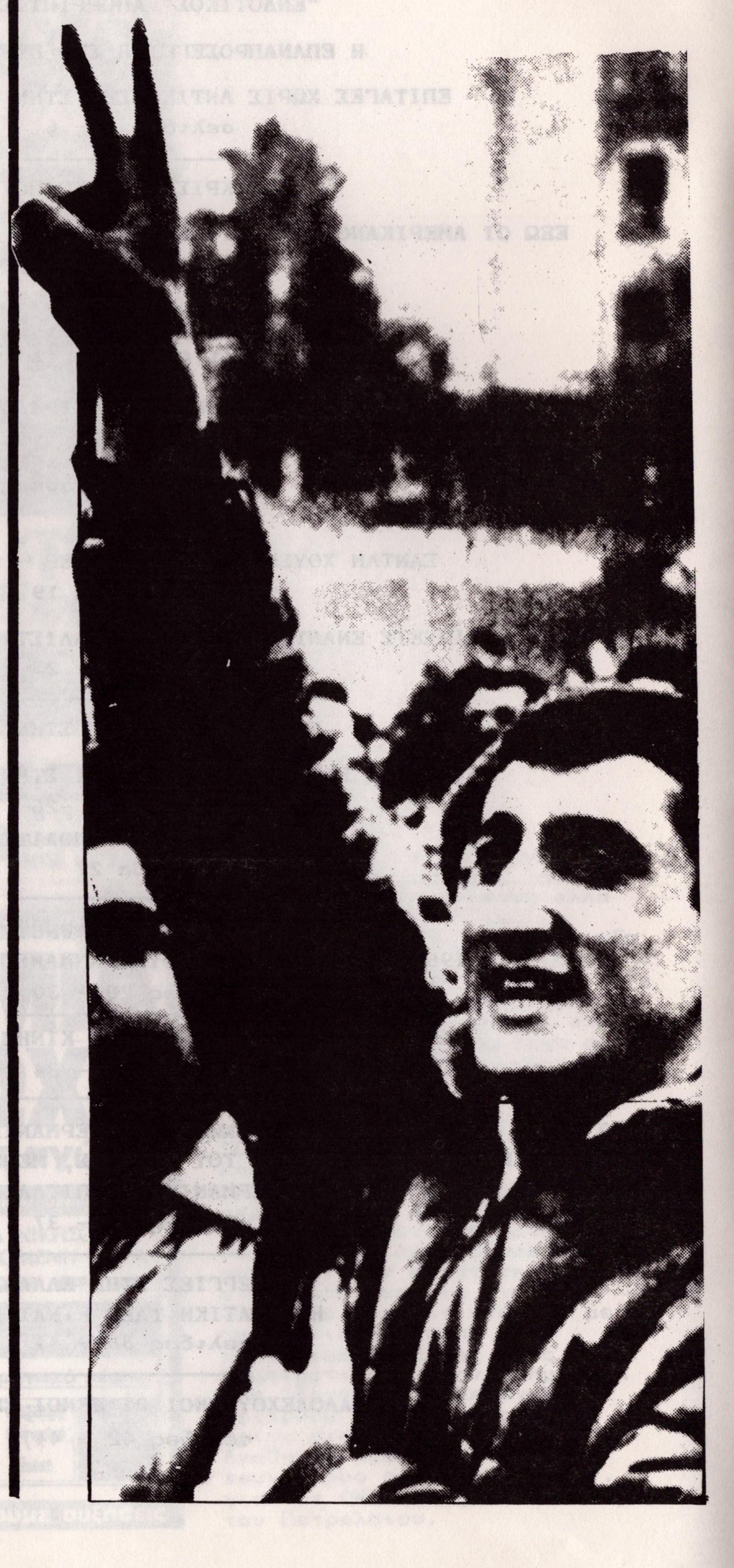

«ΕΝΔΟΤΙΚΟΣ» ΑΠΟΡΡΙΠΤΙΣΜΟΣ

Το '88, μας πληροφορησε ο προεδρος Βασιλειου αμεσως μετα την υποβολη αιτησης ενταξης στην ΕΟΚ, θαταν λαθος αν καναμε αυτη την αιτηση. Το '90 ομως ειναι σωστο.

Μια δηλωση που δειχνει προς τα που εχουν αλλαξει τα πραγματα. Τωρα, ολοι οι θιασωτες της λυσης με διαλογο δηλωνουν οτι δεν θελουν να ξαναρχισει ο διαλογος παρα μονο αν υπαρχουν "εγγυησεις οτι θα ειναι ουσιαστικος", οτι "θα καταληξει σε λυση" και αλλα παρομοια.

Δυσκολα λοιπον μπορει να ξεχωρισει κανεις σημερα την πολιτικη των "ενδοτικων" απο την χθεσινη πολιτικη των απορριπτικων. Βεβαια οι τελευταιοι σημερα εχουν προχωρησει πολυ πιο μακρια. Θελουν καταγγελια των παλιων συμφωνιων κορυφης, ενω πισω απο τις δηλωσεις τους μπορει κανεις να ακουσει να χτυπουν τα τυμπανα του πολεμου.

Οχι οτι η "ενδοτικη" κυβερνηση μενει πισω. Το 1990 γνωρισε το ψηλοτερο βαθμο στρατιωτικοποιησης: Μεγαλη αυξηση των στρατιωτικων δαπανων. Παρουσιαζονται θριαμβευτικα διαφορα νεα οπλα σε παρελασεις. Αυξανεται η "εκτακτη εισφορα για την αμυνα". Συγκροτουνται τα "ταγματα εθνοφυλακης". Ολοκληρωνουν την εκπαιδευση τους οι πρωτες στρατιωτινες. Ξαναρχιζουν οι διωξεις εναντια στους αντιρρησιες συνειδησης απο τα στρατοδικεια.

Εκεινο ομως που νοιωθει εντονα πολυς κοσμος τον τελευταιο χρονο ειναι η αυξηση των ασκησεων των εφεδρων. Οι μονοημερες διαδεχονται τις τετραημερες και τις εξαημερες ασκησεις, και οι νυχτερινες τις ημερησιες. Για πρωτη φορα εμφανιζονται στις εφημεριδες επιστολες απο εφεδρους που διαμαρτυρονται για την ταλαιπωρια απο ολον αυτον τον μιλιταριστικο ζηλο. Φαινεται λοιπον οτι οι δηλωσεις στο ραδιο-Πρωτο απο τον υπουργο Αμυνας και τον αρχηγο της εθνοφρουρας οτι θελουν να κανουν τους εθνοφρουρους "**να θελουν** να μπορουν και να ξερουν να πολεμησουν" δεν ηταν απλα παχια λογια.

Αυτη η σκληρυνση της επισημης πολιτικης περιλαμβανει και τριπλασιασμο των κονδυλιων για την "διαφωτιση" για το κυπριακο στο εξωτερικο (θυματε κανεις οτι παλιοτερα ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ αρνηθηκαν πολυ μικροτερα ποσα για τον ιδιο σκοπο στην κυβερνηση Κυπριανου;). Η πιο χοντροκομενη εκφραση της ειναι η παρουσιαση της συνδεσης ΡΙΚ - ΕΤ1 σαν εστω και τηλεοπτικη Ενωση, ενω η πιο κιτς ηταν οι εορτασμοι των τριανταχρονων της Κυπριακης Δημοκρατιας, οπου μεσα στους καπνους και τα λεϊζερ ξαναζωντανεψε η ενωσιολογια με τον πιο επισημο τροπο.

Πολλοι που ψηφισαν τον Βασιλειου εχοντας αυταπατες οτι θα ακολουθησει μια λιγοτερο σωβινιστικη πολιτικη, σημερα αναρωτιουνται που διαφερει απο τον Κυπριανου.

Το αποκορυφωμα βεβαια ηταν η υποβολη αιτησης ενταξης στην ΕΟΚ, οπου το ΑΚΕΛ εμεινε μονο του να κρατα τα "ενδοτικα" προσχηματα. Το "ανανεωτικο" ΑΔΗΣΟΚ, που η σημερινη ηγεσια του, πριν την διασπαση απο το ΑΚΕΛ, ειχε εμφανιστει σαν το πιο ακραιο κομματι του "ενδοτισμου" (ο Ζιαρτιδης ειχε χαρακτηρισει "πολιτικο λαθρεμποριο" το συνθημα για επιστροφη ολων των προσφυγων), υποστηριξε την υποβολη αιτησης - την πιο επιθετικη ενεργεια των ε/κ αστων τα τελευταια χρονια.

Τιποτα το παραξενο δεν υπαρχει σε αυτες τις στροφες του ε/κ πολιτικου κοσμου. Παντα λεγαμε οτι ο "ενδοτισμος" της επισημης ε/κ πολιτικης ηταν ευκαιριακος, καθοριζονταν απο καποιες αστικες επιλογες, και δεν ειχε καμμια ειλικρινη φιλειρηνικη και επαναπροσεγγιστικη διαθεση. Οτι δεν ειχε καμμια ουσιαστικη διαφορα απο τον απορριπτισμο, του οποιου η πολιτικη καθοριζονταν και αυτη απο επιλογες καποιων αλλων στρωματων της αρχουσας ταξης. Σε μια εποχη σαν την σημερινη που το κυριο χαρακτηριστικο της ειναι η ρευστοτητα και η ασταθεια, πολλοι εξωτερικοι παραγοντες αλλαζουν τις συνθηκες, δηλαδη τα ισοζυγια δυναμεων, και τις συμμαχιες απο τις οποιες καθοριζονται αυτες οι επιλογες.

Ομως υπαρχει και ενας χειροπιαστος εσωτερικος παραγοντας που βοηθησε να πανε τα πραγματα κατα κει. Μεσα στο 1989 η οξυνση του **μαζικου απορριπτικου κινηματος**, οι πορειες γυναικων, οι επιδρομες μαθητων στον Βορρα για να σκισουν τουρκικες σημαιες και να γραψουν αντιτουρκικα συνθηματα, οι συλληψεις γυναικων και μαθητων στον Βορρα και οι διαδηλωσεις για συμπαρασταση στους συλληφθεντες, δυναμωσαν

τον απορριπτισμο μεσα σε πλατιες μαζες.

Εκεινο τον καιρο οι "ενδοτικοι" ηταν αναγκασμενοι να αλλοιθωριζουν χειροκροτωντας την μια μερα τις σωβινιστικες εκδηλωσεις και καταγγελοντας τις την αλλη. Σημερα, λιγους μηνες πριν τις εκλογες, το βαρος πεφτει πια στα χειροκροτηματα.

Η ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ

Αυτη η νικη του απορριπτισμου μεσα στις μαζες δεν ειναι δυστυχως απλα μια ηττα του επισημου, υποκριτικου και υστεροβουλου "ενδοτισμου". Ειναι μια μεγαλυτερη ηττα για το κινημα επαναπροσεγγισης που για ενα χρονικο διαστημα εδειξε οτι μπορουσε να κινητοποιησει καποιες, εστω και μικρες, μαζες.

Εχουμε περιγραψει στα προηγουμενα τευχη της "Διεθνιστικης Προ(σ)κλησης" την πορεια και τις περιπετειες αυτου του κινηματος, και τις εμπειριες μας απο την συμμετοχη μας σε αυτο, μεσα στο '88 και το '89. Μια σειρα απο πολιτικες συγκυριες του εδιναν τις δυνατοτητες να συγκροτηθει σε ενα αλλο πολο ελξης για αριστερους και νεολαιους, σε αντιπαραθεση στο μαζικο σωβινιστικο κινημα των πορειων επιστροφης και των διαδηλωσεων στα οδοφραγματα. Και ομως, δεν εγινε ετσι.

Ο λογος δεν ηταν βεβαια καποια φυσικη ταση των μαζων προς τον σωβινισμο. Ηταν η αδυναμια του χωρου που μιλουσε για επαναπροσεγγιση, και κυρια του ΑΚΕΛ, να αξιοποιησει τις δυνατοτητες και την δυναμικη που υπαρχει στους εργαζομενους και ιδιαιτερα την νεολαια. Πολλες γυναικες, πολλοι νεολαιοι και μαθητες που συμμετειχαν στο σωβινιστικο κινημα δεν προσχωρησαν σε αυτο απο καποια πολιτικη συμφωνια με τους στοχους του, αλλα σαν αντιδραση στην καταπιεση και την αλλοτριωση που τους προσφερει η αστικη κοινωνια. Προσχωρησαν σε αυτο επειδη εμοιαζε να ειναι "εναντια στο κατεστημενο", επειδη εμοιαζε να δινει την ευκαιρια για αυτοδραση, για πρωτοβουλιες.

Η "επαναπροσεγγιστικη" πολιτικη του ΑΚΕΛ αντιθετα ειναι, αλλα και φαινεται οτι ειναι, κομματι του "κατεστημενου" στο οποιο ολοι αυτοί ηθελαν να αντιδρασουν. Ειχε τα θετικα της, τις δυνατοτητες για επαφες με τ/κ που εδωσε, την πολλες φορες σωστη πολεμικη εναντια στους σωβινιστες. Δεν ηθελε ομως, ουτε μπορουσε, να ξεφυγει απο τα πλαισια της επισημης, κυβερνητικης μαλιστα, υποκριτικης "επαναπροσεγγισης" της οποιας μπορει κανεις ευκολα να διακρινει οτι ο στοχος ειναι "να κανουμε τους φιλους στους τ/κ για να πετυχουμε τους σκοπους μας"

Το κομματι στο οποιο πολλοι υποστηρικτες της επαναπροσεγγισης στηριξαν μεγαλες ελπιδες ηταν η "Κοινη Κινηση Ε/Κ και Τ/Κ για Ομοσπονδη και Ανεξαρτητη Κυπρο". Αυτη προσπαθησε να εμφανιστει σαν εξω απο την επισημη, κομματικη και κυβερνητικη, πολιτικη. Αυτα εμειναν, για το ελληνοκυπριακο κομματι της, μονο στις διακυρηξεις, σε αντιθεση με το τουρκοκυπριακο. Οχι επειδη τελικα καταληξε να ειναι εξαρτημα του ΑΔΗΣΟΚ. Αλλα γιατι στην πραξη η πολιτικη της δεν διεφερε ουτε απο την πολιτικη του ΑΚΕΛ, ουτε ακομα απο την πολιτικη της κυβερνησης, απο την οποια εξαλλου αγκαλιαστηκε με αγαπη και πηρε καθε στηριξη.

Γιατι οχι; Οχι μονο δεν καταγγειλαν τις σωβινιστικες πορειες των γυναικων, αλλα συμμετειχαν σε αυτες "για να μην τις αφησουν να παρεκτραπουν". Στελεχη της δηλωναν απο την τηλεοραση οτι οι τ/κ ειναι διατεθειμενοι να παλεψουν μαζι μας για να διωχθει ο τουρκικος στρατος. Οτι οι τ/κ ζητουν την βοηθεια μας για να διωχθει "και ο τελευταιος" εποικος. Οταν γινονταν οι σωβινιστικες εκδηλωσεις των μαθητων/φοιτητων, εβγαζαν ανακοινωση στην οποια τις χαρακτηριζαν σαν "επομενες και κατανοντες" εξαιτιας των "ασφυκτικων αδιεξοδων του Κυπριακου", οτι αυτες χαρακτηριζονταν απο "ωριμοτητα και υπευθυνοτητα" (βλεπε Δ.Π. 3, σελ. 15)

Την μονη εντυπωση που δεν εδωσαν σε κανενα ηταν οτι στραφηκαν εστω και ελαχιστα εναντια στην επισημη, υποκριτικη, πολιτικη επαναπροσεγγισης της κυβερνησης. Οτι επιδιωξαν εστω και μια φορα σοβαρα την κινητοποιηση των μαζων σε συγκρουση με αυτη την πολιτικη.

Αντιθετα την ενισχησαν συνεχεια, δινοντας ετσι την δυνατοτητα στην κυβερνηση να διακυρησει οτι "με μεγαλη ικανοποιηση διαπιστωνουμε οτι στις προσπαθειες μας να φερουμε κοντα τις δυο κοινοτητες συμμετεχει μεγαλος αριθμος ιδιωτων και οργανωσεων, ειναι λυπηρο ομως πως το καθεστως Ντενκτας συνεχως προσπαθει να παρεμποδισει οποιεσδηποτε προσπαθειες για επαναπροσεγγιση σε ολα τα επιπεδα" (ομιλια υπ. εξωτερικων Ιακωβου, "Φιλελευθερος" 22 Οκτωβρη).

Αυτη την πολιτικη της κυβερνησης, οτι "εμεις θελουμε επαναπροσεγγιση, αλλα ο Ντενκτας δεν μας αφηνει" την στηριξαν αρκετες φορες. Πιο χαρακτηριστικα στις 14 Οκτωβρη οι τ/κ προοδευτικοι διαδηλωναν, και πολυ σωστα εκαναν, εναντια στην απαγορευση απο τον Ντενκτας να ερθουν για συναντησεις με το ε/κ κομματι της "Κοινης Κινησης". Μια διαδηλωση που μερικες μερες μετα την ακολουθησε βομβιστικη επιθεση εναντια στον Χιουρεμ Τουλγκα, σημαντικο μελος της "Κοινης Κινησης". Την ιδια μερα και ωρα το ε/κ κομματι οργανωσε "παραλληλη" διαδηλωση. Οχι βεβαια, οπως επρεπε να κανουν σαν ελληνοκυπριοι, προς το Προεδρικο ή την Βουλη εναντια για παραδειγμα στην παρεμποδιση εισοδου στην Πυλα ή για την απαγορευση εισοδου των τουριστων στην βορεια Κυπρο που εφαρμοστηκε τους τελευταιους οχτω μηνες. Ουτε εναντια στην κακομεταχειρηση των εδω τ/κ απο την ΚΥΠ. Αλλα... στα συνορα και "σε ενδειξη διαμαρτυριας γιατι το καθεστως Ντενκτας δεν επιτρεπει τις συναντησεις των μελων της Κινησης" ("Χαραυγη" 14 Οκτωβρη). Φυσικα το ΡΙΚ τους προβαλε με πολλη χαρα. Ετσι εχει και το ελληνοκυπριακο κομματι της "Κοινης Κινησης" καποιο μερος της ευθυνης για την εκδουλευση που προσφεραν στους τ/κ σωβινιστες και την κυβερνηση τους που χτυπουν τους τ/κ προοδευτικους παρουσιαζοντας τους σαν "πρακτορες των ελληνοκυπριων".

Αυτου του ειδους η πολιτικη επαιξε βασικο ρολο για το οτι ενω ο σωβινιστικος πολος μαζικοποιηθηκε σε βαθμο να επιρρεαζει σοβαρα τις πολιτικες εξελιξεις, το επαναπροσεγγιστικο κινημα δεν μπορεσε να γινει πολος αντιπαραθεσης σε αυτον.

Χρειαζομασται μια αλλη, ειλικρινη και αντικυβερνητικη πολιτικη επαναπροσεγγισης. Που δεν επιδιωκει με την επαναπροσεγγιση να "πετυχουμε καλη για την πλευρα μας λυση του Κυπριακου" αλλα να αναπτυξει την εμπιστοσυνη και την φιλια αναμεσα στους εργάζομενους και τα φτωχα λαϊκα στρωματα των δυο κοινοτητων. Που στρεφεται πρωτα και κυρια εναντια στον σωβινισμο της δικης μας πλευρας. Εναντια στην υποκρισια και την επιθετικοτητα προς τους τ/κ της "δικης μας" αστικης ταξης και κυβερνησης. Που δειχνει την συνδεση αυτης της επιθετικοτητας με τα χτυπηματα τους εναντια στους ε/κ εργαζομενους. Που, τελος, προσανατολιζεται στην κινητοποιηση των ιδιων των εργαζομενων για να αντιμετωπισουν αυτες τις επιθεσεις.

ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΚΡΥΣΜΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Μπροστα στις επιθεσεις που δεχεται τα τελευταια χρονια, το εργατικο κινημα δεν βρισκει τροπο να αντιδρασει αποτελεσματικα. Ουτε εχουν καταλαβει ακομα οι περισσοτεροι εργαζομενοι οτι ο καλος καιρος, που κουτσα-στραβα οι συντεχνιες μπορουσαν να προστατευσουν και να ανεβασουν το βιοτικο επιπεδο στηριγμενες στις διαπραγματευσεις και χωρις να χρειαζονται σοβαρες συγκρουσεις με τους εργοδοτες και την κυβερνηση, βρισκεται στο τελος του, αν δεν εχει τελειωσει κιολας. Η επιθεση στους δημοσιους και ημικρατικους με τα παγωματα των μισθολογικων αυξησεων και των προσληψεων, την εντατικοποιηση και τα διαφορα μετρα "αξιοκρατιας" που βαζουν προαγωγες και προσληψεις ολο και περισσοτερο κατω απο τον πληρη ελεγχο της διευθυνσης ειναι ηδη καλα γνωστη στους εργαζομενους σε αυτους τους τομεις.

Ειναι μια επιθεση που δεν μπορει παρα να χειροτερεψει, με γρηγορους ρυθμους. Μπροστα στην ε/κ αστικη ταξη μπαινουν νεα δεδομενα, δυνατοτητες και προβληματα. Εδω και αρκετο καιρο, μπαινει η προοπτικη ενταξης στην ΕΟΚ. Η κριση στον Κολπο, οποια καταληξη και να εχει, ειναι ενα γερο τρανταγμα για την ε/κ οικονομια. Οχι μονο εξαιτιας των αυξησεων των πετρελαιοειδων, και των προβληματων στον τουρισμο, αλλα και εξαιτιας της αυξησης της ασταθειας στην Μ. Ανατολη, μια περιοχη στην οποια εχουν ξανοιχτει πολυ μετα τον πολεμο του '74. Η κριση του κρατικου καπιταλισμου προσφερει "χρυσες ευκαιριες", τις οποιες δεν θελουν με κανενα τροπο να χασουν. Ολες οι μεγαλες επιχειρησεις προσανατολιζονται προς τα εκει, ετσι που "και η Κυπριακη Τραπεζα Αναπτυξεως [ημικρατικος οργανισμος] εγκαθιστα κλιμακιο της στην Μοσχα, σε μια προσπαθεια να υποβοηθησει τα ανοιγματα των Κυπριων βιομηχανων και αλλων ενδιαφερομενων προς την τεραστια σοβιετικη αγορα" ("Φιλελευθερος" 19 Οκτωβρη).

Τετοιες ομως "ευκαιριες" για να αξιοποιηθουν χρειαζονται μια εργατικη ταξη οχι μονο παραγωγικη, "ευσυνειδητη", "ανταγωνιστικα" φτηνη, και "αξιοκρατικα" κοσκινισμενη, αλλα και πειθαρχημενη, ωστε οι αστοι να μπορουν απερισπαστοι να τις αρπαξουν. Γ'αυτο και ο ερωτας του Βασιλειου με την σχεδον δικτατορικη "δημοκρατια" της Σιγκαπουρης.

Ολοι οσοι βρισκομαστε σε χωρους δουλειας εχουμε δει καθαρα την αντιδραση σε ολα αυτα να παιρνει χαρακτηρα υποκωφης δυσαρεσκειας

μεχρι και αγανακτησης, ενα σιγοβρασιμο που δεν μπορει ακομα να εκφραστει σε δραση.

Ομως μαζευονται συννεφα στον οριζοντα για τους αστους. Και αυτα δεν ειναι μονο οι καποιοι απομονωμενοι εργατικοι αγωνες που εμφανιστηκαν την τελευταια περιοδο.

Οι σωβινιστικες κινητοποιησεις του περασμενου χρονου αφησαν πισω τους εκτος απο τον μαζικο σωβινισμο και το μαθημα οτι η δραση των μαζων μπορει να εχει αποτελεσματα. Ετσι, για πρωτη φορα παρουσιαζονται τοσο πυκνες και μαχητικες κινητοποιησεις σε περιβαλλοντικα θεματα που καινε αμεσα αγροτες και κατοικους υποβαθμισμενων περιοχων. Ειναι ενα μαθημα που σιγουρα μπορει να εφαρμοστει και στους χωρους δουλειας.

Μαζι με αυτο το ΑΚΕΛ, αναγκασμενο να ανοιγει την ψαλιδα που το χωριζει απο το ΑΔΗΣΟΚ των υπερταξικων "πανανθρωπινων αξιων", προσπαθει να προβαλει τον χαρακτηρα του σαν εργατικο κομμα. Στο Συνεδριο, καθως και σε μια σειρα απο εκδηλωσεις οπως αυτη της ληξης του Συνεδριου, υποτονιζει το αστικοδημοκρατικο και πατριωτικο προσωπο των τελευταιων δεκαετιων. Κανει εντονες αναφορες, εστω αφηρημενες, στην εργατικη ταξη, στους αγωνες της εναντια στην εκμεταλλευση, στον σοσιαλισμο, στον μαρξισμο. Η αντιδραση των μελων του δειχνει οτι αυτα ειναι μια σωστη επιλογη απο την πλευρα της γραφειοκρατιας μπροστα στις εκλογες και την απειλη του ΑΔΗΣΟΚ. Συγχρονως ομως η ηγεσια του υπογραφει επιταγες στην εργατικη ταξη που μπορει να αποδειχτουν χωρις αντικρυσμα και επικινδυνες οχι μονο για το ιδιο αλλα και για την πολιτικη της ταξικης συνεργασιας που ακολουθει.

η κινητηρια δυναμη

Η κριση του κρατικου καπιταλισμου, και οι εξελιξεις στα νεοεισερχομενα στην "ελευθερη αγορα" κρατη αρχιζουν να σπανε τις αυταπατες οχι μονο στον σταλινισμο αλλα και στον δυτικο καπιταλισμο. Η κριση του Κολπου ηταν το καλυτερο αντιδοτο στις αυταπατες στην "Νεα περιοδο ειρηνικης συνεργασιας". Αυτα τα δυο μαζι, εχουν κανει τους ε/κ να αρχισουν να κοιταν και λιγο παραπερα απο το "εθνικο μας προβλημα", στο τι συμβαινει στον διεθνη χωρο. Και δεν μπορει παρα να αρχισουν να βλεπουν οτι η εργατικη ταξη, που πολλοι βιαστηκαν να θαψουν σαν η κινητηρια δυναμη της ιστοριας, οχι μονο δεν πεθανε, αλλα ειναι η δικη της κινητοποιηση που συνεχιζει να καθοριζει τις εξελιξεις, σε δυση και ανατολη.

Δεν ειναι λοιπον ασχημος ο καιρος για να ακουστουν στους χωρους δουλειας και εξω απο αυτους οι φωνες που μιλαν για ταξικη παλη, σε σχεση και με τα καθημερινα προβληματα και αγωνες των εργαζομενων και με τα γενικοτερα πολιτικα προβληματα που αντιμετωπιζει η παγκοσμια εργατικη ταξη στην παλη της για την διεθνη εξουσια. Μπορουν και πρεπει να ακουστουν αποψεις που εξηγουν οτι αυτο που ανατραπηκε στις χωρες της ανατολικης ευρωπης, αυτο που παραπαιει στην Σοβιετικη Ενωση δεν ειναι ο κομμουνισμος, αλλα μια μορφη του ιδιου καπιταλισμου που καταπιεζει την εργατικη ταξη διεθνως, ο Κρατικος Καπιταλισμος. Οτι αυτη την ανατροπη την πετυχε η εργατικη ταξη, οτι ειναι μια νικη δικη μας, οχι των αστων. Οτι η ιμπεριαλιστικη επεμβαση στο Κουβεϊτ πρεπει, και εχει αρχισει να βρισκεται, αντιμετωπη με την αντιδραση πολλων χιλιαδων εργαζομενων μεσα στις ιδιες τις μητροπολεις του ιμπεριαλισμου. Οτι αν θελουμε να αντισταθουμε αποτελεσματικα στις επιθεσεις των αστων, πρεπει να αντισταθουμε συγχρονως και στις επιθεσεις τους εναντια στους τουρκοκυπριους.

Ο Πιν εκφραζει τις προσδοκιες των ε/κ αστων απο την υποβολη αιτησης ενταξης στην ΕΟΚ

Στο πνευμα της εποχης

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΚΟΛΠΟ

ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Στις 2 Αυγουστου ολη η φιλολογια για μια "νεα εποχη" ειρηνης και συνεργασιας τιναχτηκε στον αερα απο την εισβολη του Ιρακ στο Κουβεϊτ, και κυρια απο την αντιδραση των ΗΠΑ αλλα και των αλλων μεγαλων δυναμεων. Φανηκε για αλλη μια φορα αναγλυφη η πραγματικη εικονα του κοσμου στον οποιο ζουμε. Φανηκε οτι οι ελπιδες της παγκοσμιας εργατικης ταξης δεν μπορουν να στηριζονται ουτε στην ΕΟΚ ουτε στις συναντησεις Μπους-Γκορμπατσωφ.

Και ομως, η αντιδραση της αριστερας ηταν περισσοτερο απο απογοητευτικη. Δεν εχουν περασει πολλα χρονια απο τοτε που τα κομμουνιστικα κομματα υποστηριζαν καθε αντιπαλο του αμερικανικου ιμπεριαλισμου. Τον παρουσιαζαν μαλιστα, χωρις καμμια προσπαθεια κριτικης, σαν προοδευτικο. Σε αυτη την κατηγορια ανηκε εκτος απο τον Γκανταφι και τον Μεγκιστου της Αιθιοπιας, και ο ιδιος ο Σανταμ Χουσειν.(1) Αυτα περασαν πια: "... εξακολουθουμε να καταδικαζουμε την ιρακινη εισβολη και κατοχη του Κουβεϊτ. Και απαιτουμε κι εμεις οπως ολος ο κοσμος αποχωρηση των ιρακινων στρατευματων και επιστροφη στην κατασταση πριν την εισβολη." εγραφε η "Χαραυγη" στις 27 Σεπτεμβρη. Παρομοια σταση κρατα και το ΑΔΗΣΟΚ απεναντι στο Ιρακ.

"ειρηνοφιλες" διακυρηξεις

"Ο δρομος για τον πολεμο ειναι στρωμενος με φιλειρηνικες διακυρηξεις" εγραφε ο Εκονομιστ της 6 Οκτωβρη, περιγραφοντας καποιες τελευταιες αντιφατικες δηλωσεις του Μπους. Το ιδιο δυστυχως μπορει να πει κανεις και για την αριστερα, "δογματικη" και "ανανεωτικη". Η κυρια διαφορα της με τον πολεμοχαρο δυτικο ιμπεριαλισμο και τους ντοπιους υποστηρικτες του, ειναι τα καλεσματα να "εξαντληθουν πρωτα ολα τα ειρηνικα μεσα" και να μη γινουν "μονομερεις στρατιωτικες ενεργειες" απο τους Αμερικανους.

Ομως σε τελευταια αναλυση αυτα τα καλεσματα οχι μονο δεν καταδικαζουν, αλλα περιγραφουν σαν "ειρηνικο" τον τωρινο στρατιωτικο-πολεμικο αποκλεισμο του Ιρακ, και δικαιολογουν ενα μελλοντικο ολικο πολεμο εναντιον του.

Με λιγα λογια, οι διαφωνιες που υπαρχουν αναμεσα στην "ειρηνοφιλη" αριστερα και τις διαφορες ανοιχτα φιλοπολεμες αντιληψεις στα δεξια συνοψιζονται σε δυο πραγματα. Στο αν ο πολεμος πρεπει να αρχισει αμεσα, ή αν ο κοσμος πρεπει να περιμενει λιγο ακομα μηπως και στο μεταξυ τσακισει το Ιρακ απο τον στρατιωτικο-οικονομικο αποκλεισμο. Και στο αν οι βομβες που θα πεσουν στο Ιρακ θα γραφουν επανω τους "MADE IN USA" ή αν θα πρεπει να φερουν την ετικεττα "Συμβουλιο Ασφαλειας του ΟΗΕ", συμπεριλαμβανοντας ετσι πιο αμεσα σε αυτους που θα δωσουν το τελικο μαθημα "ειρηνης και διεθνους δικαιου" στον "τρελο της Βαγδατης", τους φονιαδες των Αφγανων και των Αζερων καθως και τους χασαπηδες της Πλατειας Τιαναμεν πλαι στους σφαχτες των Βιετναμεζων χωρικων.

Μεχρι εδω, ολα συμφωνουν με την "ευρωπαϊκοτητα" της κυπριακης πολιτικης ζωης, τιποτα το διαφορετικο απο οτι συμβαινει με τα αστικα και τα ρεφορμιστικα κομματα σε ολες τις δυτικες χωρες (και οχι μονο σε αυτες). Συμπληρωνονται ομως και με την απαιτηση προς τον ΟΗΕ "να τυχει και η Κυπρος της ιδιας μεταχειρησης με το Κουβεϊτ.

Ετσι ο Βασιλειου μιλωντας στην Γ.Σ. του ΟΗΕ στις 25 Σεπτεμβρη, τιμησε ακομα μια φορα την παλια παραδοση της ελληνοκυπριακης πολιτικης να παρομοιαζει το Κυπριακο με το Ιρλανδικο, το Παλαιστινιακο, το προβλημα των μαυρων στην νοτιοαφρικανικη Ενωση και ουτω καθεξης, εξισωνωντας ετσι την κιμωλια με το τυρι. Εκφρασε επισημα την σπανιωτατη επιδειξη ομοφωνιας της κυβερνησης και των κομματων για την θεση οτι η "τουρκικη εισβολη... δεν διαφερει καθολου απο την επιδρομη του Ιρακ" (Φιλ. 16/9). "Δεν περιμενουμε βεβαια απο τον ΟΗΕ να στειλει αρμαδες εναντιον της Τουρκιας και του Ντενκτας" ειπε ο Λυσσαριδης στην διαρκεια τηλεοπτικης συνεντευξης. Ηταν συγχρονως ξεκαθαρο σε καθε ακροατη οτι πολυ θα ηθελε, αν γινονταν, να υποστηριξουν τις ελληνοκυπριακες και ελληνικες απαιτησεις στο Κυπριακο οι αρμαδες των υπερδυναμεων.

Η Χαραυγη λοιπον εκφραζε ολους τους υπολοιπους οταν εγραφε στις 27 Σεπτεμβρη: "Οι εισβολες δεν χωριζονται σε καλες και κακες. Ουτε και η κατοχη μιας χωρας απο αλλη μπορει να θεωρηθει οτι αλλου επιτρεπεται και αλλου απαγορευεται."

Τι γινεται ομως οταν ο αμερικα-

νικος ιμπεριαλισμος με την παρουσια του στον Κολπο ειναι ετοιμος να δειξει το πιο αγριο προσωπο απο την εποχη του Βιετναμ; Μηπως υπαρχει...

και καποιος "καλος" λογος;

"Για καθε τι που γινεται στην πολιτικη", λεει ενα κυνικο ρητο, "υπαρχει ενας καλος λογος και... ο πραγματικος λογος". Το ιδιο ρητο εχει αναστραφει για να βολεψει την περιπτωση. Υπαρχει λενε, ο πραγματικος λογος, αλλα υπαρχει και ο καλος λογος. Ολοι ξερουν οτι οι **πραγματικοι** λογοι που οι δυτικοι ιμπεριαλιστες εκστρατευουν στον Κολπο καθε αλλο παρα καθωσπρεπει ειναι. Ξερουν ολοι οτι η πολιτικη των μεγαλων δυναμεων, και σε αυτη την περιπτωση συγκεκριμενα η αμερικανικη πολιτικη, ειναι συμφεροντολογα, υποκριτικη, υστεροβουλη, ντανλιδικα αντιδραστικη. Αλλα... δεχονται οτι υπαρχει και ενας καλος λογος. Να "αντιστραφουν" τα αποτελεσματα μιας "αδικης, απροκλητης εισβολης" εναντιον ενος "μικρου κρατους", η "ακεραιοτητα των συνορων", το "διεθνες δικαιο" κλπ κλπ.

Ετσι, η ιδια λογικη "δικαιολογει" και την συμπεριφορα των ελληνοκυπριων αστων: "... Υπαρχουν καποτε περιπτωσεις που η ηθικη και η εντιμοτητα ταυτιζονται με το Εθνικο συμφερο και τετοια περιπτωση ηταν εκεινη της αντιδρασης μας που επρεπε να υιοθετησουμε προς την Ιρακινη επιθεση εναντιον του Κουβεϊτ." εγραφε ο Σωφρονιου στην "Αληθεια" (12/8/90).

Ειναι κυρια αυτη η λογικη, οτι εκτος απο τους κακους σκοπους των Δυτικων, υπαρχει και καποιος "καλος" σκοπος που πρεπει να εξυπηρετηθει εκει στον Κολπο, που, μαζι με τις ψευδαισθησεις στον ΟΗΕ, εχει αποδυναμωσει τους αριστερους (μεχρι και την ακρα αριστερα) απο μια αποτελεσματικη αντιθεση στα σχεδια του ιμπεριαλισμου, δυτικου και ανατολικου.

Και αυτα στηριζονται στο "οι εισβολες δεν χωριζονται σε καλες και κακες" οπως το εκφρασε η "Χαραυγη". Ειναι ενα απλοικοτατο επιχειρημα, και ιδιατερα υποκριτικο οταν προερχεται απο ενα κομμα που συνεχιζει να διακοσμει τα Συνεδρια του και τις επισημες συγκεντρωσεις του με ρητα του Λενιν.

"Ο Πολεμος ειναι συνεχεια της Πολιτικης"

Ο Λενιν παλεψε εναντια σε τετοιες εξωιστορικες, αφηρημενες αντιληψεις για τον πολεμο. Εγραφε οτι ο πολεμος δεν ειναι παρα "η Συνεχιση της Πολιτικης με Αλλα (δηλ. Βιαια) Μεσα..." και οτι "Οι Μαρξιστες σωστα θεωρουσαν παντα αυτη τη θεση σαν την θεωρητικη βαση των αποψεων για την σημασια οποιουδηποτε πολεμου" (Λενιν, Socialism and War, σελ. 14). Ενω αντιθετα, εγραφε παλι ο Λενιν, "Ο φιλισταιος [ακαλλιεργητος μικροαστος] δεν καταλαβαινει οτι ο πολεμος ειναι 'η συνεχεια της πολιτικης' και ετσι περιοριζεται σε συνταγες του ειδους 'ο εχθρος μας επιτεθηκε', 'ο εχθρος εκανε εισβολη στην χωρα μου', χωρις να σταματησει για να σκεφτει <u>πια συμφεροντα</u> διακυβευονται σ' αυτον τον πολεμο, <u>ποιες</u> ταξεις τον διεξαγουν, και <u>με ποιους</u> πολιτικους στοχους..."(Λενιν The nascent trend of imperialist economism σελ 25.)

Ο πολεμος εναντιον του Ιρακ εχει κιολας αρχισει, με την στρατιωτικη-οικονομικη πολιορκια, παρολο που δεν εχει ακομα εξελιχθει σε ολικη επιθεση. Ποιες ταξεις τον διεξαγουν, με ποιους πολιτικους στοχους, ποια συμφεροντα διακυβευονται; Δεν χρειαζεται να συμπληρωσουμε εδω ολη την φιλολογια που εχει κιολας εμφανιστει στις εφημεριδες. Δεν ειναι μυστικο για κανενα οτι ο πολεμος δεν γινεται για το "μικρο Κουβεϊτ" αλλα για τον ελεγχο των φτηνων πετρελαιων της περιοχης της Μ. Ανατολης απο την αμερικανικη αρχουσα ταξη και τις συμμαχους της, τις μεγαλυτερες ιμπεριαλιστικες δυναμεις στον κοσμο. Ουτε ειναι μυστικες οι διαθεσεις της αμερικανικης αστικης ταξης να δημιουργησει μια "περιφερειακη δομη ασφαλειας" στην Μ. Ανατολη, με την οποια να διαιωνισει την στρατιωτικη παρουσια της εκει.

Η εισβολη του Ιρακ στο Κουβεϊτ δεν ηταν η πρωτη πραξη αυτης της κρισης. Ειναι κοινο μυστικο οτι ο οκταετης πολεμος του Ιρακ εναντια στο Ιραν υποστηριχθηκε και χρηματοδοτηθηκε απο την αμερικανικη αστικη ταξη, και απο τους σειχηδες και βασιλειαδες της περιοχης, κυρια του Κουβεϊτ, των Ηνωμενων Αραβικων Εμιρατων και της Σαουδικης Αραβιας. Σε ενα βαθμο, ο Σανταμ εδρασε σαν μισθοφορος ολων αυτων. Και ομως, αρνηθηκαν να του χαρισουν ή να διευκολυνουν την αποπληρωμη των δανειων που τον βοηθησαν να πολεμησει για λογαριασμο τους.

Αποτελεσμα του πολεμου, ηταν η οικονομικη καταστροφη του Ιρακ. Ο Εκονομιστ, απο τα πιο εγκυρα διεθνη περιοδικα των αφεντικων, εγραφε δυο βδομαδες πριν την εισβολη στο Κουβεϊτ οτι "Το Ιρακ πρεπει να ανοικοδομηθει, και το μονο που εχει για να πληρωσει για εισαγωγες και να εξοφλησει το εξωτερικο χρεος του ειναι τα εσοδα απο το πετρελαιο. Το Κουβεϊτ και τα Ηνωμενα Αραβικα Εμιρατα εχουν αποκτησει κακη φημη εξαιτιας της παραβιασης των ποσοστωσεων παραγωγης πετρελαιου που βαζει η ΟΠΕΚ... αποτελεσμα μια πολυ χαμηλη τιμη του πετρελαιου... αναμεσα στον Ιανουαριο και τον Ιουνιο επεσε απο $22 σε $16 το βαρελι" (Εκονομιστ, 21 Ιουλη '90). Ετσι οχι μονο δεν τον βοηθησαν αλλα στραφηκαν και εναντιον του, τον στριμωξαν στην γωνια.

Η εισβολη του Ιρακ στο Κουβεϊτ μοιαζει με την αντιδραση ενος γκαγκστερ που απαυδισμενος απο την αχαριστια του μεγαλομαφιοζου αφεντικου του, στρεφει το οπλο που το ιδιο το αφεντικο του εδωσε εναντιον του, για να παρει αυτα που θεωρει οτι του χρωστα.

Ακομα, μια βδομαδα πριν το Ιρακ εισβαλει στο Κουβεϊτ, μεσα στην ατμοσφαιρα των καβγαδων στην ΟΠΕΚ για την υπερπαραγωγη πετρελαιου απο το Κουβεϊτ και τα ΗΑΕ, τα αμερικανικα πλοια θα εκαναν ασκησεις στον Κολπο με τα ΗΑΕ. (Εκονομιστ 28 Ιουλη)

πολεμος για το πετρελαιο, πετρελαϊκα συνορα

Η προσοχη ολων ειναι συγκεντρωμενη σε ενα μονο γεγονος. Στην "εθνικη ακεραιοτητα" του Κουβειτ. Στο οτι το Ιρακ παραβιασε στρατιωτικα τα συνορα μιας "μικρης χωρας", και την προσαρτησε.

Αλλα ποια ηταν αυτα τα συνορα; Και γι' αυτο εχουν γραφτει πολλα σωστα στον ελληνοκυπριακο τυπο. Ειναι γνωστο οτι το Κουβεϊτ, κυρηχθηκε "ανεξαρτητο" απο τους Αγγλους το 1961, οι οποιοι στειλαν αμεσως στρατο εκει για να εμποδισουν τις απαιτησεις πανω στο Κουβεϊτ που προβαλε και τοτε το Ιρακ. Ειναι ενα απο τα κρατη της Μεσης Ανατολης που δημιουργηθηκαν τελειως τεχνητα απο τον Γαλλικο και Αγγλικο ιμπεριαλισμο με σκοπο να χωρισουν τον πετρελαικο πλουτο της περιοχης απο τον φτωχο πληθυσμο της.

Τα συνορα που παραβιασε ο ιρακινος στρατος δεν ειναι εθνικα, οι Κουβεϊτιανοι δεν ειναι διαφορετικο εθνος απο τους υπολοιπους αραβες της περιοχης. Ο Σανταμ παραβιασε συνορα που ειναι, και ενδιαφερουν τους παντες, οχι σαν εθνικα αλλα σαν πετρελαϊκα.

"εθνικη ανεξαρτησια" του Κουβεϊτ;

Θαταν λαθος ομως αν μεναμε ως εδω. Οι επαναστατες δεν ενδιαφερονται αν ειναι "σωστα" χωρισμενα κατα εθνικοτητες τα συνορα, αλλα για την **δημοκρατικοτητα** τους. Για το αν τα συνορα αντανακλουν με δημοκρατικο τροπο τις **συμπαθειες και διαθεσεις του πληθυσμου**, με ποιους θελει και με ποιους δεν θελει να δημιουργησει κρατος, να κυβερνηθει. Και αυτο ασχετα απο το αν οι λογοι που δημιουργουν τετοιες διαθεσεις ειναι ταυτοτητα γλωσσας, θρησκειας ή αλλοι. "Προσαρτηση" εγραφε ο Λενιν "σημαινει... καθε ενσωματωση εθνους **χωρις την επιθυμια του**, ασχετα αν αυτο ξεχωριζει γλωσσικα ή οχι, **εφοσον αυτο αισθανεται τον εαυτο του για αλλο λαο.**" (Ελληνικα Απαντα τομ. 31 σελ. 105)

Εχει ειπωθει πλατια, οτι το καθεστως του Κουβεϊτ ειναι αντιδημοκρατικο, φεουδαρχικο. Μαλιστα απο την μερια των αριστερων αυτο τονιστηκε σε μια προσπαθεια να απαλυνουν λιγο την αντιιρακινη εντυπωση, σαν μια αντιδραση στην αμερικανικη προπαγανδα εναντια στον Σανταμ που στηριζει την πολεμικη υστερια τους. Ομως ουτε αυτο εχει βασικη σημασια για να εκτιμησει κανεις αν η ιρακινη εισβολη εναντια στο Κουβεϊτ ηταν παραβιαση εθνικης ανεξαρτησιας. Το καθεστως Μεταξα ηταν δικτατορια οταν ο Χιτλερ κατακτησε την Ελλαδα, αλλα αυτο σωστα δεν εμποδισε κανενα να πει οτι η πραξη του ναζισμου ηταν προσαρτηση, ξενη κατοχη, υποδουλωση ξενου εθνους.

Αν ο πληθυσμος του Κουβεϊτ ειχε αποκτησει μια δικη του εθνικη συνειδηση, εστω και σαν αποτελεσμα ιμπεριαλιστικων δολοπλοκιων, αν ηθελε να αυτοκυβερναται, τοτε πραγματι θα μπορουσε κανεις να αναρωτηθει μηπως υπαρχει ζητημα εθνικης ακεραιοτητας, ζητημα υπερασπισης της δημοκρατιας, ζητημα παραβιασης της θελησης των μαζων του Κουβεϊτ.

Το σημαντικο ειναι να κανουμε την ερωτηση: για την εθνικη ανεξαρτησια ποιου μερους του λαου του Κουβεϊτ μπορει να μιλησει κανεις; Απο τα δυο εκατομυρια πληθυσμο, μονο το 39% θεωρουνται Κουβετιανοι, και απολαμβανουν σε καποιο βαθμο προνομια που στηριζονται στον αμυθητο πλουτο της χωρας. Κανενας ξενος δεν αποκτα κουβετιανη υπηκοτητα, εστω και αν εχει ζησει και δουλεψει χρονια εκει. Απο τους ξενους, το 39% ειναι Αραβες, το 9% απο την νοτια Ασια και το 4% Ιρανοι. Ολοι αυτοι οχι μονο δουλευουν σκληρα για να δημιουργησουν ενα πλουτο που δεν τον απολαμβανουν οι ιδιοι, αλλα ειναι, **ακομα και νομικα, εργατες δευτερης και τριτης κατηγοριας.** Το καθεστως θυμιζει το απαρντχαϊντ της Νοτιας Αφρικης, υπαρχουν ειδικες περιοχες στις οποιες επιτρεπεται να κατοικησουν, συμφωνα με νομο, μονο οι Κουβετιανοι

Η "εθνικη ανεξαρτησια" του Κουβεϊτ δεν εχει καμμια σχεση ουτε με την πραγματικη κατασταση αλλα ουτε και με την συνειδηση της **πλειοψηφιας** του πληθυσμου που κατοικουσε εκει πριν την εισβολη, που νοιωθει εξαλλου το ιδιο αραβας με τους υπολοιπους της Μεσης Ανατολης. Ιστοριες απο το Κουβεϊτ αναφερουν λεηλασιες σουπερμαρκετ τις πρωτες μερες μετα την εισβολη, οχι απο τους Ιρακινους στρατιωτες, αλλα απο τους ντοπιους "ξενους", παλαιστινιους και αλλους αραβες και ασιατες. Απο την αλλη ενας "πατριωτισμος" μιας με τετοιο τροπο προνομιουχας μειοψηφιας σαν αυτη των κουβετιανων

ειναι με καθε δυνατο πολιτικο κριτηριο αντιδραστικος.

Ειναι για αυτους τους λογους που τα περι "παραβιασης της εθνικης ανεξαρτησιας" δεν πειθουν τις μαζες των φτωχων σε ολο τον αραβικο κοσμο. Αντιθετα, βλεπουν την εισβολη σαν ενα βημα προς την εθνικη απελευθερωση των αραβων, σαν μια πραξη προς την ολοκληρωση του εθνικιστικου παναραβικου ιδανικου, την απελευθερωση τους απο την τεχνητη διαιρεση που χρησιμοποιει ο ιμπεριαλισμος για να τους κρατει σε κατασταση φτωχειας και μιζεριας. Μια νικηφορα εξεγερση των φτωχων αραβικων μαζων, θα διελυε και τα συνορα του Κουβεϊτ. Οι αναφορες σε παραβιασεις συνορων, εθνικες ανεξαρτησιες και εθνικα δικαιωματα του Κουβεϊτ δεν πρεπει να πειθουν τους αριστερους, οπως δεν επεισαν τις αραβικες μαζες.

Η "ΜΙΚΡΗ ΚΥΠΡΟΣ"

Η ελληνοκυπριακη αστικη ταξη εχει κανει ξετσιπωτα φανερους καποιους λογους για τους οποιους οχι μονο δεν αντιτασσεται στην χρησιμοποιηση των βρεττανικων βασεων για την ιμπεριαλιστικη επιδρομη εναντια στο Ιρακ, αλλα δινει και επιπλεον διευκολυνσεις στους Αμερικανους στο αεροδρομιο της Παφου, και φυσικα φιλοξενει πανηγυρικα το "Λημνος". Ειναι για τα ανταλλαγματα. Ο ρολος της Τουρκιας στο διεθνες ιμπεριαλιστικο στρατοπεδο "αναβαθμιζεται", μοιρολογουν ολοι. Ξερουν πως το να ζητουν "ιση μεταχειρηση" με το Κουβεϊτ, προϋποθετει για τις μεγαλες ιμπεριαλιστικες δυναμεις και καποια παρομοια αξια. Ετσι ειναι ετοιμοι να προσφερουν και να ανταλλαξουν στο φουλ, οπως ακριβως η Τουρκια, την γεωπολιτικη σημασια που εχει η Κυπρος σε αυτη την κριση.

Θα ηταν ομως πολυ σημαντικη παραλειψη για τους αριστερους να μη αναγνωρισουν οτι ο ρολος της ελληνοκυπριακης αστικης ταξης ειναι πολυ πιο βρωμικος απο αυτον ενος υπηρετη του ιμπεριαλισμου, που του κανει χάρες για να παρει ανταλλαγματα.

Ειναι συμβολικο του ρολου της ελληνοκυπριακης αστικης ταξης το οτι ο τωρινος προεδρος της Κυπριακης Δημοκρατιας ειναι ο ιδιοκτητης του "Κεντρου Ερευνων Μεσης Ανατολης", της μεγαλυτερης επιχειρησης του ειδους του στην Μεσογειο.

Ο "Φιλελευθερος" στις 6 Αυγουστου, αναφερε τα "θετικα αποτελεσματα που ειχε για την οικονομια μας η 'ανακαλυψη' απο μερους μας των αραβικων χωρων υστερα απο την τουρκικη εισβολη" περιγραφοντας ετσι με πολλη μετριοφροσυνη τα τεραστια κερδη που εβγαλαν οχι μονο το ΚΕΜΑ αλλα μια σειρα απο αλλες μεγαλες εταιρειες, με πρωτη αλλα καθολου μονη την πολυεθνικη "Ιωαννου και Παρασκευαϊδης", απο τις χωρες τις Μεσης Ανατολης. Επισης τα κερδη του κρατους απο τις υπερακτιες εταιρειες που εχουν την Κυπρο σαν ορμητηριο για τις επιχειρησεις τους στην Μ. Ανατολη ειναι τεραστια.

Ο Γ. Κρανιδιωτης μπορουσε να λεει με περηφανεια οτι "αν η ΕΟΚ ενδιαφερεται να αναδειχθει σε σημαντικο πολιτικο και οικονομικο παραγοντα ... με λογο και παρεμβαση στις εξελιξεις στην περιοχη της Μ. Ανατολης και της Ανατολικης Μεσογειου η ενταξη της Κυπρου θα προσφερει τις δυνατοτητες αυτες" σε συνεντευξη του στον "Φιλελευθερο" της 16 Σεπτεμβρη.

Ολες αυτες οι επιτυχιες των ελληνοκυπριων αστων κινδυνευουν. Η εισβολη του Ιρακ στο Κουβεϊτ δεν απειλει μονο τις τιμες του πετρελαιου (που και αυτες τους ενδιαφερουν). Αντιθετα, εχει ταραξει τα νερα του αραβικου λαϊκου και εργατικου κινηματος, νερα ηδη ανησυχα απο την Ιντιφαντα. Απειλει ετσι "να βαλει ενα σπιρτο σε ολοκληρη την Μεση Ανατολη," (Εκονομιστ Οκτ. 90) απειλει ολο το στατους κβο στην περιοχη, την κυριαρχια των αντιδραστικων καθεστωτων με τα οποια οι ελληνοκυπριοι αστοι εκαναν τοσες και τοσο "θετικες" μπιζνες ολα αυτα τα χρονια μετα την τουρκικη εισβολη. Η ηττα του Ιρακ θα ειναι και ηττα των εθνικοαπελευθερωτικων κινηματων της περιοχης. Μια ηττα που θα διασφαλισει την συνεχιση της ιμπεριαλιστικης εκμεταλλευσης της περιοχης απο ολους τους ενδιαφερομενους, μεγαλους αλλα και μικρους οπως η νοτια Κυπρος.

Τι ειναι εξαλλου ο χοντροκομενος αντιαραβισμος ως την ραφιναρισμενη φοβια για τους "απολιτιστους αραβες" και τον "μουσουλμανικο φανατισμο" που ειναι διαχυτη μεσα στους ελληνοκυπριους; Ειναι σε σημαντικο βαθμο αντανακλαση αυτου του ιμπεριαλιστικου ρολου. Μια ιδεολογια που αναμεσα σε αλλα επιασε τοπο, και μεταφερθηκε στην ιδια την Κυπρο, απο τις εμπειριες των σχετικα καλοπληρωμενων ελληνοκυπριων, (στελεχων, τεχνικων αλλα ακομα και τεχνιτων και εργατων) που εργαστηκαν στις χωρες τις Μεσης Ανατολης πλαϊ-πλαϊ με τους σε πολυ χειροτερη μοιρα ντοπιους "τεμπεληδες αραπαδες" και εξαθλιωμενους ασιατες

Ειναι λοιπον κεντρικο για τους αριστερους να εχουν καθαρο οτι οι ευθυνες της ελληνοκυπριακης αστικης ταξης ειναι πολυ μεγαλυτερες απο την απλη προσφορα εκδουλευσεων στον

"αχαριστο" δυτικο ιμπεριαλισμο. Αντιθετα, η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη βοηθα και θα βοηθησει τους δυτικους στρατους στην περιοχη του Κολπου επειδη προσφερουν μια πολυ ζωτικη εκδουλευση και στο δικο της μικρο ιμπεριαλισμο.

Οσο για το "διεθνες δικαιο" τα "ανθρωπινα δικαιωματα" και τις αλλες κουφιες κουβεντες που ακουγονται, εμεις πρεπει να θυμιζουμε οτι κατι τετοια δεν εχουν δικαιωμα να τα λενε οι ελληνοκυπριοι αστοι. Αυτοι που καταπατησαν τα δημοκρατικα δικαιωματα και καταπιεσαν τους τουρκοκυπριους πριν το '74. Ενα προσφατο παραδειγμα παραδειγμα της ιδιας υποκρισιας ειναι οι πανηγυρικοι εναγκαλισμοι του Βασιλειου με τους χασαπηδες της Τιαναμεν ενα χρονο και λιγους μηνες μετα την σφαγη, για να "μας υποστηριξει η Κινα σαν μονιμο μελος του Συμβουλιου Ασφαλειας", και για τις μπιζνες που εκλεισαν μαζι τους. Μια υποκρισια που την καλυψε στο φουλ η αριστερα, "δογματικη" και "ανανεωτικη".

Η ακρα αριστερα

Δυστυχως ουτε η ακρα αριστερα μπορεσε να αντιμετωπισει σωστα αυτη την τοσο σημαντικη προκληση. Μπορει κανεις να δει τα χαρακτηριστικα της στασης τους σε δυο κειμενα τους. Το πρωτο κειμενο υπογραφονταν απο πεντε ατομα, απο τα οποια τρια ειναι στελεχη της "Αριστερης Πτερυγας της ΕΔΕΚ", με τα οποια εκπροσωπειται στο πολιτικο γραφειο του δηθεν αντισταλινικου ΑΔΗΣΟΚ. Ειναι μια ανακοινωση διαφωνιας της "μειοψηφιας της Πολιτικης Επιτροπης" με την αποφαση της Πολιτικης Επιτροπης του ΑΔΗΣΟΚ για την κριση στον Κολπο ("Εμπρος" 2/9/90). Στο επομενο τευχος του "Εμπρος", δημοσιευονταν αρθρο του Θ. Δημητριου (ενας απο τους πεντε της "μειοψηφιας" και ηγετικο στελεχος της ΑΠ ΕΔΕΚ), αρκετα πιο αναλυτικο απο την ανακοινωση της "μειοψηφιας".

Τα δυο κειμενα περιεχουν πολλα απο τα στοιχεια και τις εκτιμησεις που χρειαζονται για να παρει κανεις σωστη θεση. Ιδιαιτερα το αρθρο του Θ. Δημητριου ξεκαθαριζει πως απο την μερια της Αμερικης ο τωρινος πολεμος ειναι μερος παλιας στρατηγικης τους για "να προστατεψουν τις παλιες τιμες του πετρελαιου". Οτι τα συνορα του Κουβεϊτ και των αλλων αραβικων κρατων "ειναι αυθαιρετα". Γραφει οτι στο Κουβεϊτ "απο τα δυο περιπου εκατομυρια κατοικων... μονο το ενα τριτο θεωρουνται Κουβετιανοι". Οτι τα "ψηφισματα του Συμβουλιου Ασφαλειας δεν ειναι τιποτα αλλο απο καλυψη για την αμερικανικη δραση στην περιοχη". Τελος οτι "παρα την αιμοσταγη ιστορια του ο Σανταμ Χουσεϊν πιανει σημερα τα αισθηματα των αραβικων μαζων".

Το συμπερασμα τους ομως δεν εχει καμμια σχεση με τις ιδιες τις δικες τους διαπιστωσεις. Ουτε με το οτι τα συνορα Ιρακ-Κουβεϊτ ειναι τεχνητα, ουτε με το γεγονος οτι το καθεστως που κυριαρχει στο Κουβεϊτ ειναι τυπου σχεδον απαρτχαϊντ. Αντιθετα ειναι μια ουδετερη θεση ισης αποστασης απο τους αμερικανους ιμπεριαλιστες και το Ιρακ. Η ανακοινωση της μειοψηφιας γραφει οτι "η κριση μπορει να λυθει μόνο με την αποχωρηση των Αμερικανικων και αλλων στρατευματων απο την περιοχη, την αποχωρηση των Ιρακινων στρατευματων απο το Κουβεϊτ" ενω ο Θ. Δημητριου επανηλειμενα κριτικαρει αστους και ρεφορμιστες για "μονοπλευρη καταδικη του Ιρακ".

Ειναι μια πολιτικη αφηρημενης αντιμετωπισης της κρισης: Σανταμ και Αμερικανοι ειναι και οι δυο κακοι, πρεπει να παμε εναντια και στους δυο.

Πως ειναι δυνατο, στην διαρκεια αυτης της συγκυριας, να φυγουν τα ιρακινα στρατευματα απο το Κουβεϊτ χωρις αυτο να θεωρηθει απο ολους, και σωστα, σαν νικη των Αμερικανων ιμπεριαλιστων, του Συμβουλιου Ασφαλειας κλπ, ειτε φυγουν ειτε δεν φυγουν μετα οι Αμερικανοι; Ποια ειναι η πιθανοτητα μιας προοδευτικης επανεγκαθιδρυσης του κρατους του Κουβεϊτ, σαν αποτελεσμα πχ επαναστατικων εξελιξεων στην περιοχη;

Ακομα, πλαϊ στην "αποχωρηση των Ιρακινων στρατευματων απο το Κουβεϊτ" ζητουν "την ελευθερη εκφραση της θελησης του Κουβετιανου λαου" (ανακοινωση μειοψηφιας). Αυτο και αν ειναι αφηρημενη διατυπωση, στο στυλ μαλιστα του ΑΔΗΣΟΚ, για "πανανθρωπινες αξιες, ιδανικα" κλπ κλπ. Το κομματι του "Κουβετιανου λαου", του οποιου η ελευθερη εκφραση ενδιαφερει τους αριστερους, ειναι οι "ξενοι", παλαιστινιοι, αραβες και ασιατες, που δεν αναγνωριζονται καν σαν Κουβετιανος λαος απο κανενα. Οι περισσοτεροι απο αυτους βρεθηκαν απο πολυ νωρις στην ερημο της Ιορδανιας, στα συνορα με την Τουρκια, κλπ, προσπαθωντας κατω απο φρικτες συνθηκες να φυγουν απο την κολαση στην οποια υποσχονταν να μετατρεψουν την περιοχη οι ιμπεριαλιστικοι στρατοι.

Ισως το επιστεγασμα της αφηρημενης αντιμετωπισης ειναι το πρωτοσελιδο αρθρο για τον πολεμο στην "Σοσιαλιστικη Εκφραση" του Σεπτεμβρη. Ο τιτλος, πολυ σωστα, ειναι "Ιμπεριαλιστικη επιδρομη στην Μεση Ανατολη". Τα συνθηματα ομως στο τελος του αρθου ειναι, με αυτη μαλιστα την σειρα: "Δεν υποστηριζουμε την Ιρακινη εισβολη στο Κουβεϊτ. Δεν υποστηριζουμε επεμβαση των ιμπεριαλιστων στην Μεση Ανατολη. Υποστηριζουμε τον αγωνα της αραβικης εργατικης ταξης για σοσιαλιστικη ομοσπονδια της Μεσης Ανατολης".

Συγχρονως γινονται μια σειρα αλλα πολιτικα στραβοπατηματα.

Διαβαζουμε στην ανακοινωση της "μειοψηφιας της πολιτικης επιτροπης του ΑΔΗΣΟΚ" οτι οι "Αμερικανοι ετοιμαζονται να σκορπισουν αδιστακτα τον θανατο σε ολοκληρη την περιοχη, **μπλεκοντας μαζι με τους συμμαχους τους και χωρες οπως την Κυπρο**". Αυτη η εικονα μιας διστακτικης ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης που αναγκαζεται να ακολουθησει τους "συμμαχους" των ΗΠΑ, συγκαλυπτει το αντιδραστικοτατο συμφερον της ιδιας της ελληνοκυπριακης αστικης ταξης απο την ηττα του Ιρακ.

"Η διεθνης κοινοτητα, και **ιδιαιτερα η δυτικη** δεν κινητοποιηθηκε σε αναλογες περιπτωσεις", γραφει ακομα η ανακοινωση της "μειοψηφιας". Κεντραροντας στο "δυτικη" καλυπτει το παρελθον και το παρον του σοβιετικου κρατικοκαπιταλιστικου ιμπεριαλισμου.

"Αν δεν μπορεις να τους νικησεις, πηγαινε με το μερος τους"

Αυτα ομως ειναι ψιλοπραγματα μπροστα στο τροπο που συνδιαζεται η κριση στον Κολπο με το Κυπριακο. "Η αντιπαραθεση της αδιαφοριας της δυσης για την εισβολη της Τουρκιας στην Κυπρο και της κινητοποιησης στην περιπτωση του κολπου ειναι σωστη" γραφει ο Θ. Δημητριου, ακολουθωντας το ρευμα. Και συνεχιζει:

> "Ειναι ομως **γελοια** η θεση της κυβερνησης και πολλων αλλων οτι η κινητοποιηση στον κολπο μπορει να αποτελεσει προηγουμενο που μπορουμε να χρησιμοποιησουμε για αναλογη δραση στην Κυπρο... Αν δειχνει κατι η κριση στον κολπο ειναι οτι τα Η.Ε. δεν μπορουν να προσφερουν τιποτε εκτος απο την επικυρωση της δρασης των ισχυρων και παρηγορια στους αδυνατους. Το να περιμενουμε τους αμερικανους ή την Ευρωπη να επιβαλουν τα ψηφισματα των ΗΕ στην Κυπρο ειναι εγκληματικο. Μας αποπροσανατολιζει απο την μονη σημαντικη δουλεια που εχουμε να κανουμε, την συνενοηση με τους τ/κ."

Η ελπιδα των ελληνοκυπριων αστων να τους βοηθησουν οι δυτικοι ιμπεριαλιστες ή ο ΟΗΕ με τον ιδιο τροπο που βοηθουν το Κουβεϊτ εκτος απο "γελοια" χαρακτηριζεται παρακατω και σαν "αυταπατη". "Ειναι **αφελεια**", γραφει στο ιδιο στυλ το κειμενο της μειοψηφιας, "να πιστευουμε πως η ευαισθησια της διεθνους κοινοτητας εναντια στην εισβολη στο Κουβεϊτ θα επεκταθει και στην Κυπρο." Και η αντιπροταση ειναι παρομοια με αυτη του Θ. Δημητριου: "Δεν πρεπει να επικεντρωνουμε τις ενεργειες για λυση του Κυπριακου στις εξωτερικες παρεμβασεις αλλα να εντεινουμε τις προσπαθειες για συνεννοηση με τους τ/κ".

"Αν δεν μπορεις να τους νικησεις, πηγαινε με το μερος τους" λεει μια αγγλικη παροιμια. Και δυστυχως αυτο ειναι το μονο μυνημα που μπορει να δωσει στους τουρκοκυπριους η σταση των ανακοινωσεων αυτων. Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ευχεται (εστω και σαν ευσεβεις ποθους) να ειχε στην διαθεση της τους ιμπεριαλιστικους στρατους του Κολπου για να ενισχυσει τον στρατιωτικα τον οικονομικο αποκλεισμο του Βορρα. Οι ρεφορμιστες ζητουν "ιση μεταχειρηση" με το Κουβεϊτ". Και η ακροαριστερη μειοψηφια του ΑΔΗΣΟΚ, που ταυτιζεται μαλιστα με την ηγεσια της "Κοινης Κινησης Ελληνοκυπριων και Τουρκοκυπριων", αντι να καταγγειλει αυτες τις ευχες σαν αντιδραστικες και επιθετικες, τις χαρακτηριζει "γελοιες", "αφελεια" και "αυταπατη". Και... αντι να "περιμενουμε" τις αρμαδες (μια προταση που ευκολα συμπληρωνει ο καθενας στον νου του με το "δυστυχως δεν θαρθουν"), καλυτερα να "συννενοηθουμε με τους τουρκοκυπριους".

1. "Δυο λαοι, που με πολυαιμακτες θυσιες κατορθωνουν να απαλλαγουν απο βαρβαρα αντιλαικα καθεστωτα και να αποτιναξουν τον ζυγο της ξενης εξαρτησης, δημιουργωντας τις βασικες προυποθεσεις για απροσκοπτη οικονομικη και κοινωνικη αναπτυξη, οδηγουνται στον αλληλοσπαραγμο και την καταστροφη" εγραφε η "Χαραυγη" 24/9 του 1980 για τον πολεμο Ιρακ-Ιραν.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΚΟΛΠΟ

ΝΙΚΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

αν ο πόλεμος μετατραπεί σε ολικό

Ενω γραφουμε αυτες τις γραμμες, η στρατιωτικη αντιπαραθεση στον Κολπο δεν εχει μετατραπει ακομα σε ολικο πολεμο. Ειτε ομως ξεσπασει αυτος ο ολικος πολεμος ειτε οχι, τα ζητηματα που μπαινουν ειναι τα ιδια. Οποιος λεει οτι σημερα γινεται καποια "ειρηνικη" προσπαθεια να λυθει η κριση, ειναι ειτε αφελης ειτε υποκριτης. Τα κανονια και οι πυραυλοι ηδη σημαδευουν το Ιρακ, το αν θα πυροβολησουν τελικα ή αν θα καταφερουν τους στοχους τους χωρις αυτο, δεν ειναι αυτο που πρεπει να καθοριζει την σταση μας. Οι επαναστατες πρεπει να ευχονται να αποτυχουν οι επιδιωξεις των μεγαλων ιμπεριαλιστικων δυναμεων, να παθουν την μεγαλυτερη δυνατη ζημια απο αυτη την ιμπεριαλιστικη επιδρομη.

Σε εναν πολεμο αδικο και απο τις δυο μεριες, οι σοσιαλιστες επαναστατες στις εμπολεμες χωρες δεν πρεπει, για χαρη της νικης της αστικης "τους" ταξης, ουτε να σταματουν ουτε να υποβιβαζουν την ταξικη παλη εναντια στην αρχουσα ταξη τους κατα την διαρκεια του πολεμου. Αντιθετα πρεπει να χρησιμοποιουν την ιδια την κριση που φερνει ο πολεμος εναντια στην αρχουσα ταξη τους, χωρις να νοιαζονται που αυτο αντικειμενικα θα βοηθησει την ηττα της. Οι εκφρασεις που χρησιμοποιουσε το διεθνιστικο επαναστατικο κινημα κατα την διαρκεια του Πρωτου Παγκοσμιου Πολεμου ηταν οτι οι συνειδητοι εργατες "πρεπει να ευχονται την ηττα της δικης τους αρχουσας ταξης". Να διακυρησουν οτι "ο κυριος εχθρος ειναι μεσα στην ιδια μας την χωρα". Να ακολουθουν την πολιτικη της "επαναστατικης ηττοπαθειας". Αυτος, ελεγαν ακομα, ηταν ο μονος τροπος για να δωσει η εργατικη ταξη το χερι στους εργατες της "αντιπαλης" χωρας.

Σε ενα τετοιο, αντιδραστικο και απο τις δυο μεριες, πολεμο οι αριστεροι στις αλλες χωρες, "αδιαφορουν" για το ποιος θα νικησει. Ενδιαφερονται να χασουν ολες οι εμπολεμες αρχουσες ταξεις απο τις εργατικες τους ταξεις.

Σε αυτη την κριση ομως η αριστερα δεν μπορει να παρει θεση ισης αποστασης. Ο πολεμος στον Κολπο ειναι αδικος απο την μερια του ιμπεριαλισμου, των μεγαλων δυναμεων. Το ιδιο το αποτελεσμα του πολεμου δεν ειναι καθολου αδιαφορο για την εργατικη ταξη στις αραβικες χωρες, οπως και για την παγκοσμια εργατικη ταξη.

Δεν υποστηριζουμε λοιπον την αποχωρηση του Ιρακ απο το Κουβεϊτ. Οι αστοι θελουν, ακομα και σε περιπτωση διπλωματικης λυσης, να γυρισει "ο κ. Χουσεϊν πισω στην Βαγδατη, φανερα σε χειροτερη μοιρα εξαιτιας της εισβολης του" (Εκονομιστ Οκτωβρης 90). Αντιθετα, εμεις πρεπει να προπαγανδιζουμε και να παλευουμε για την μεγαλυτερη δυνατη ηττα του ιμπεριαλισμου. Για αυτο και θελουμε την νικη του Ιρακ.

Σε αυτο τον πολεμο οι ιρακινοι επαναστατες πρεπει να βλεπουν τον εαυτο τους σαν κομματι της αραβικης εργατικης ταξης, που παλευει για την αποκρουση της ιμπεριαλιστικης επιδρομης. Πρεπει να δωσουν καθε προσπαθεια στον πολεμο εναντια στον ιμπεριαλιστη επιδρομεα.

Καμμια ομως πολιτικη υποστηριξη στον ιδιο τον Σανταμ και το Μπααθ. Δεν θα κανουμε το λαθος των κομμουνιστικων κομματων, που ανακυρησαν "προοδευτικο" καθε τυρανο που ερχονταν σε συγκρουση με τους ιμπεριαλιστες, και εδεναν σε συμμαχιες κατω απο την ηγεσια του την εργατικη ταξη της χωρας του. Ο Σανταμ δεν ειναι παρα ακομα ενας απο τους δικτατορες που εχει γεννησει η ιδια η εξαθλιωση της περιοχης απο τους ιμπεριαλιστες που τον παρομοιαζουν με τον Χιτλερ (βλεπε αλλο αρθρο μας σε αυτο το τευχος). Θελουμε να νικησει ο Σανταμ, μονο επειδη κατι τετοιο το βλεπουμε σαν μια νικη της αραβικης εργατικης ταξης. Σαν μια νικη που, δυναμωνοντας την αραβικη εργατικη ταξη, στο τελος θα στραφει εναντια στον ιδιο τον Σανταμ Χουσεϊν και την ιρακινη αρχουσα ταξη που ο ιδιος εκφραζει.

Ο Σανταμ λειτουργει σημερα σαν αντιιμπεριαλιστης επειδη εχει εξαναγκαστει. Μπορει, για την ωρα, να στηριζεται πανω στις αραβικες λαϊκες μαζες και την αραβικη εργατικη ταξη για να σωσει το τομαρι του. Ειναι ομως αντιιμπεριαλιστης μονο απο τις περιστασεις, παρα τον εαυτο του και την φυση των κοινωνικων στρωματων που εκφραζει, δηλαδη της αστικης και μικροαστικης ταξης στο Ιρακ. Αν αλλαξουν οι συνθηκες, θα ξαναγυρισει στις παλιες μεθοδους του, των ευκαιριακων συμμαχιων με

τον εναν ή τον αλλο μεγαλο ιμπεριαλιστη. Καμμια εμπιστοσυνη λοιπον και καμμια πολιτικη υποστηριξη σε αυτον.

Μονο ομως υποστηριζοντας την νικη του Ιρακ σε αυτο τον πολεμο μπορουν οι επαναστατες του δυτικου κοσμου να αποκτησουν την δυνατοτητα, το δικαιωμα ακομα, να μιλουν στην αραβικη εργατικη ταξη, περιμενοντας να γινουν πιστευτοι, να ακουστουν σαν φιλοι. Μονο ετσι μπορουν να δοκιμασουν να την πεισουν να μην περιμενει την εθνικη και κοινωνικη σωτηρια της απο τον Χουσεϊν, αλλα μονο απο τους δικους της αγωνες για τα ταξικα της συμφεροντα

"ο κυριος εχθρος ειναι μεσα στην ιδια μας την χωρα"

Το ιδιαιτερο και κυριο καθηκον των επαναστατων σε καθε χωρα ειναι να παλευουν εναντια στο "δικο τους" κομματι της διεθνους αρχουσας ταξης. Για τους ελληνοκυπριους επαναστατες, αυτο σημαινει να δειξουν στους εργαζομενους τους πραγματικους λογους για τους οποιους συμμετεχει η ελληνοκυπριακη αστικη ταξη σε αυτον τον ακηρυχτο πολεμο, με το μερος των ιμπεριαλιστων. Οχι μονο για φθηνοτερο πετρελαιο. Οχι μονο για να ζητησει μετα αυτα που θεωρει οτι "δικαιουται" απο τις μεγαλες ιμπεριαλιστικες δυναμεις. Αλλα και επειδη ειναι η ιδια ενα μικρο κομματι του διεθνους ιμπεριαλισμου που εκμεταλλευεται με πολλους τροπους τον μοχθο και την δυστυχια του αραβικου λαου.

Στην απαιτηση της ελληνοκυπριακης αστικης ταξης για "ιση μεταχειρηση με το Κουβεϊτ" η αντιδραση των ε/κ επαναστατων σε αυτη την σταση των αστων δεν μπορει παρα να ειναι το ιδιο συνθημα που πρεπει να προβαλλουμε σε καθε επιθετικη ενεργεια ή σταση των ε/κ αστων: "κατω τα χερια απο τους τουρκοκυπριους". Μια αντιδραση ασχετη με το αν εκτιμουμε οτι οι απαιτησεις για "ιση μεταχειρηση" των αστων ειναι απλα "ευσεβεις ποθοι", οτι οι αστοι πιστευουν αυτα που λενε, ή οτι προκειται για προπαγανδιστικη σαπουνοφουσκα. Χωρις μια τετοια αντιδραση, ολες οι διακυρηξεις για φιλια ε/κ και τ/κ, για επαναπροσεγγιση, για διεθνισμο, ειναι κουφιες.

οικονομικη κριση

Οι απολυσεις στην τουριστικη βιομηχανια και αλλου εχουν κιολας αρχισει. Η βενζινη ακριβηνε. Ολοι λενε οτι απειλειται οικονομικη κριση. Η απαντηση της ελληνοκυπριακης εργατικης ταξης στις προσπαθειες να την βαλουν να πληρωσει αυτη την κριση για την οποια "φταιει ο Σανταμ" πρεπει να ειναι πολιτικη. Ολα τα οικονομικα εντυπα, πριν την κριση στον Κολπο, μιλουσαν για κινδυνο κρισης στην μεγαλυτερη οικονομια του κοσμου, την αμερικανικη, και ετσι και στην παγκοσμια οικονομια. Δεν ηταν ο Σανταμ αλλα ο Μπους, μαζι με τον υπολοιπο διεθνη ιμπεριαλισμο, που δινουν στην κριση μια καλη σκουντια για να ερθει γρηγοροτερα και χειροτερη. Καμμια λοιπον θυσια για την κριση του Μπους και του Βασιλειου.

Θα ξεπερασουν οι ΗΠΑ μεσα απο την επεμβαση τους στο Ιρακ το "συνδρομο του Βιετναμ"; Θα γινουν, ιδιαιτερα μετα την διαλυση του Συμφωνου της Βαρσοβιας, οι αδιαμφισβητητοι "χωροφυλακες" της υφηλιου; Να μια πολυ σημαντικη ερωτηση που η αμερικανικη αρχουσα ταξη ελπιζει να απαντηθει καταφατικα. Η αριστερα μπορει και πρεπει να θυμηθει την δικη της πρακτικη στην διαρκεια του πολεμου του Βιετναμ - τις παγκοσμιες κινητοποιησεις που συνεβαλαν στην ηττα του αμερικανικου ιμπεριαλισμου. Χωρις, αυτη την φορα, αυταπατες οπως αυτες που ειχε τοτε στη σταλινικη κρατικοκαπιταλιστικη αρχουσα ταξη του Β. Βιετναμ. Οπως μπορει να δει κανεις σε αλλο αρθρο μας, αυτη η διαδικασια εχει κιολας αρχισει παγκοσμια.

Οχι ομως και εδω. Οι υποκλισεις του ΑΚΕΛ και του ΑΔΗΣΟΚ στον ΟΗΕ και τον Γκορμπατσωφ, η αφηρημενη πολιτικη της ΑΠ ΕΔΕΚ και το ξεμυαλισμα της με το ΑΔΗΣΟΚ, ειχαν σαν αποτελεσμα να μη γινει ουτε μια αντιπολεμικη κινητοποιηση.

Αν ωστοσο τα πραγματα προχωρησουν, αν οι στρατιες στον Κολπο εμπλακουν σε ολικο πολεμο, υπαρχει η πιθανοτητα να αναπτυχθει και εδω ενα κινημα. Αν κατι τετοιο συμβει, ειναι σιγουρο οτι θα ειναι ενα κινημα κατω απο την ηγεσια του ΑΚΕΛ και του ΑΔΗΣΟΚ. Ενα κινημα λοιπον γεματο απο αυταπατες - οπως στον ΟΗΕ και στην ΕΣΣΔ. Γεματο απο επικινδυνες, ακομα και αντιδραστικες, πολιτικες συγχισεις - για "ιση μεταχειρηση της Κυπρου με το Κουβεϊτ". Αλλα συγχρονως και ενα κινημα στο οποιο θα συμμετεχει κοσμος που θελει ειλικρινα να παλεψει εναντια στον διεθνη ιμπεριαλισμο, και τους ντοπιους αστους.

Αν κατι τετοιο εμφανιστει πρεπει να συμμετεχουμε σε αυτο, προσπαθωντας να δειξουμε ποιοι ειναι οι πραγματικοι υπευθυνοι της καταστροφης, ποιος δρομος οδηγει μπροστα, εστω σε λιγους απο τους εργαζομενους και τους νεολαιους που θα ευαισθητοποιηθουν απο την συμμετοχη τους σε μια πολιτικη κινητοποιηση.

Το ποσο θα πετυχουμε σε αυτα θα εξαρτηθει, αναμεσα σε αλλα, απο την κατανοηση μας για το τι πραγματικα συμβαινει, την καθαροτητα της πολιτικης μας. Σημερα, η μαχη ειναι κυρια ιδεολογικη.

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Το πετρελαιο βρισκεται πισω απο τις διακυρηξεις των ιμπεριαλιστων οτι δηθεν βρισκονται στην Μ. Ανατολη για να προστατεψουν ανεξαρτητα κρατη απο τον επεκτατισμο του Ιρακ. Ομως το πετρελαιο βρισκοταν και πισω απο την δημιουργια αυτων των κρατων. Τα συνορα των κρατων του Κολπου αντανακλουν ακριβως αυτη τη σημασια του "μαυρου χρυσου" για τους ιμπεριαλιστες και τις πολυεθνικες τους.

Το συνολο σχεδον των κρατων της Μ. Ανατολης κυριολεχτικα κατασευαστηκε προκειμενου να διαφυλαχτουν τα συμφεροντα του Αγγλικου και Γαλλικου ιμπεριαλισμου μετα τον Α' Παγκοσμιο πολεμο και την καταρευση της Οθωμανικης αυτοκρατοριας. Και μαλιστα με τις υποδειξεις της Κοινωνιας των Εθνων - του προγονου του ΟΗΕ.

Οι Βρεττανοι χωρισαν την Αραβικη χερσονησο αναλογα με την στατηγικη σημασια και τα κοιτασματα πετρελαιου καθε περιοχης (βρισκοντας σαν αφορμη τις διαμαχες αναμεσα στους διαφορους εμιρηδες).

Οταν στη δεκαετια του '20 η φυλη του Αλ Σαουντ - μετεπειτα "ιδρυτη" της Σαουδικης Αραβιας - προσπαθησε να καταλαβει την περιοχη του Κουβέιτ οι Βρεττανοι με την βοηθεια του βασιλια του Ιρακ Φευσαλ, επενεβηκαν στρατιωτικα για να τον εμποδισουν. Το Κουβειτ ηταν Βρετανικη αποικια μεχρι το 1961.

Οταν το 1958 ανατραπηκε ο Φευσαλ και οι Αγγλοι διωχτηκαν, ο εθνικιστης ιρακινος ηγετης Καρεμ Κασιμ διεκδικησε το Κουβειτ. Οι Βρετανοι ιμπεριαλιστες εστειλαν στρατο και αεροπλανα για να μπορεσουν να το κρατησουν δικο τους. Το ποσο "πατρια" ηταν τα εδαφη του Κουβειτ ειναι κατι που σημερα οι καπιταλιστες σε ανατολη και δυση ξεχνουν.

Ομως, η υποκρισια ξεπερνά καθε οριο οταν κανεις δει πως φτιαχτηκαν τα υπολοιπα μικρα κρατη της χερσονησου.

Το Καταρ, τα Ηνωμενα Αραβικα Εμιρατα, το Μπαχρειν και το Ομαν εγιναν ανεξαρτητα κρατη μολις το 1971, αφου πρωτα χαραχτηκαν με ευθειες γραμμες τα συνορα τους, ετσι ωστε να εξασφαλιζεται ο ελεγχος του Κολπου, των εισοδων στον Ινδικο Ωκεανο και των πετρελαιοπηγων απο την Δυση.

Μαζι με την Σαουδικη Αραβια αποτελουν τη γωνια του πλανητη οπου ο πιο εξωφρενικος πλουτος συνδιαζεται με τη μεγαλυτερη φτωχια και καταστολη.

Στην Σαουδικη Αραβια η δουλοκτησια καταργηθηκε επισημα μολις το 1963. Το 1970 υπολογιζονταν οτι υπηρχαν ακομα 500,000 σκλαβοι. Οταν το 1979 ενοπλοι ισλαμιστες κατελαβαν τα υπογεια του μεγαλου τζαμιου της Μεκκας ο βασιλιας Φαχντ, με την βοηθεια των Γαλλων τους δολοφονησε γεμιζοντας τα υπογεια με νερο και διοχετευοντας ηλεκτρικο ρευμα. Εκλογες δεν εχουν γινει ποτε στη χωρα αυτη.

Προσφατα ο Economist παρουσιαζε το Κουβειτ σαν την πιο "δημοκρατικη" χωρα του Κολπου γιατι το 4% (!) του πληθυσμου εχει δικαιωμα να ψηφιζει. Ακομα ομως και αυτη η "βουλη" καταργηθηκε το 1986. Ενας σειχης που αρνηθηκε να επενδυσει τα κερδη του απο το πετρελαιο σε νεες πετρελαιοπηγες ανατραπηκε απο τους Αγγλους σε μια νυχτα.

Σιγουρα ο Χουσειν ειναι σφαχτης του λαου του Ιρακ. Αλλα ποσο ενδιαφερονται για τους λαους ο Μπους, η Θατσερ, ο Μητσοτακης και ο Βασιλειου οταν επεμβαινουν για να στηριξουν ενα καθεστως που κοβει τα χερια των μικροκλεφτων, οπως η Σαουδικη Αραβια;

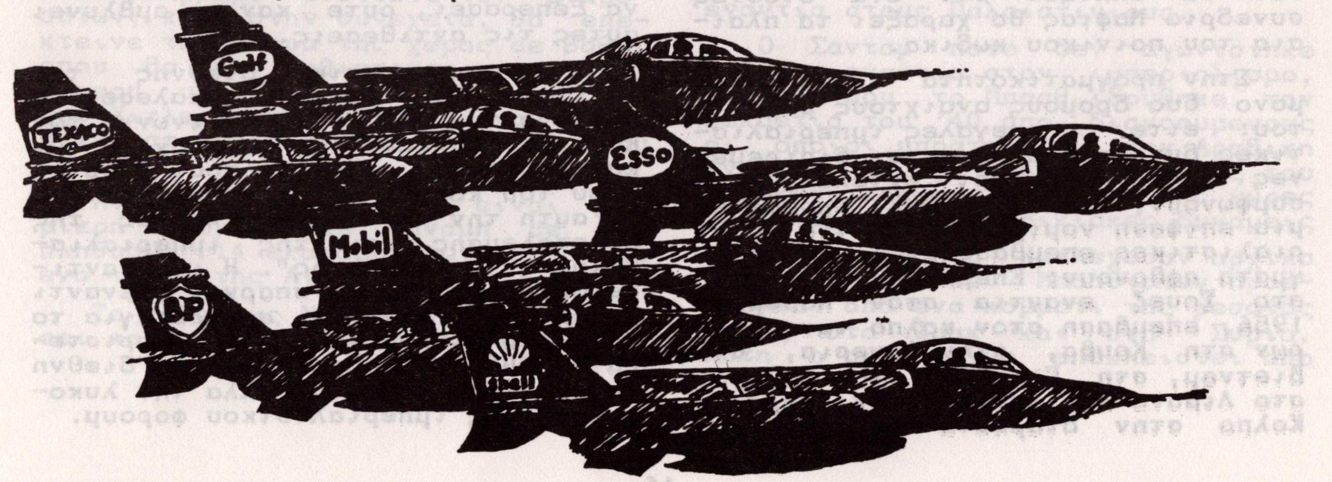

ΟΗΕ: το φύλλο συκής

"θελουμε να πιστευουμε" εγραφε η Χαραυγη στις 9 Σεπτεμβρη για την πολυδιαφημισμενη συναντηση των Μπους - Γκορμπατσωφ στο Ελσινκι "οτι... θα δημιουργησει εκεινες τις προυποθεσεις που θα οδηγησουν σε ειρηνικη λυση του προβληματος." Τι ειδους "ειρηνικη λυση" εννοει η "Χαραυγη" φαινεται απο την συνεχεια: "ειναι αναγκαια η εφαρμογη των ψηφισματων του Συμβουλιου Ασφαλειας και **απαραιτητα η αποχωρηση του Ιρακ απο το Κουβεϊτ.**"

Η ιδια αυτη αντιληψη για τον ΟΗΕ προβαλλεται και στην Ελλαδα απο τη Ν.Δ που χρησιμοποιει τις αποφασεις του ΟΗΕ για να ασκησει την πολεμοκαπηλη πολιτικη της. Το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ καταφευγουν σε αυτες για να δικαιολογουν την υποτονικη αντιπολιτευση τους. Την ειναι λοιπον ο ΟΗΕ;

διεθνης δημοκρατικη εξουσια;...

Πισω απο ολα αυτα κρυβεται η αποψη οτι ο ΟΗΕ αποτελει καποια ανωτερη ηθικη εξουσια που στεκεται υπερανω των εμπολεμων και αντιπροσωπευει τις αρχες της διεθνους συνεργασιας, ειρηνης και δικαιοσυνης.

Ομως η εξωτερικη πολιτικη και η διπλωματια δεν ειναι παρα η προεκταση και η συνεχεια της εσσωτερικης πολιτικης καθε κυβερνησης. Οι χειρισμοι γινονται απο την ιδια ταξη και για τους ιδιους ταξικους στοχους.

Οπως μεσα στην χωρα της, ετσι και στο διεθνες πεδιο η καθε κυβερνηση εχει ενα και μονο σκοπο: την αυξηση των κερδων των καπιταλιστων, την συσσωρευση του κεφαλαιου.

Οσο τα μεγαλα καπιταλιστικα κρατη σ'ανατολη και δυση ειναι οι "βασεις" των πολυεθνικων εταιριων, η πολιτικη τους ειναι ιμπεριαλιστικη. Στοχος τους ειναι να εξασφαλιζουν την οικονομικη και στρατιωτικη κυριαρχια τους και να διαφυλαξουν τα παγκοσμια συμφεροντα τους

Η Γενικη Συνελευση του ΟΗΕ δεν αποτελεί τιποτα περισσοτερο απο το συνολο των αυστηρα ελεγχομενων αντιπροσωπων αυτων των κρατων και το Συμβουλιο Ασφαλειας ενσαρκωνει στην πραγματικοτητα το οργανο που επιβαλλει την θεληση των μεγαλων ιμπεριαλιστικων δυναμεων.

Το να ελπιζει κανεις οτι οι εκπροσωποι των εκμεταλευτων και των καταπιεστων θα λειτουργησουν στη βαση του "διεθνους δικαιου", ειναι σαν να ελπιζει οτι ενα διεθνες συνεδριο Μαφιας θα χαραξει τα πλαισια του ποινικου κωδικα.

Στην πραγματικοτητα ο ΟΗΕ εχει μονο δυο δρομους ανοιχτους μπροστα του: ειτε οι μεγαλες ιμπεριαλιστικες δυναμεις βρισκονται διαιρεμενες οποτε παραλυει εντελως, ειτε συμφωνουν, οποτε ο ΟΗΕ προσδιδει μια επιφαση νομιμοτητας στις ιμπεριαλιστικες επεμβασεις. Τα παραδειγματα αφθονουν: Επεμβαση της Δυσης στο Σουεζ εναντια στον Νασερ το 1956, επεμβαση στον κολπο των Χοιρων στη Κουβα, στην Αλγερια, στο Βιετναμ, στη Γρεναδα, στο Παναμα, στο Λιβανο και φυσικα στον Περσικο Κολπο στην διαρκεια του πολεμου Ιραν - Ιρακ. Ο ΟΗΕ εμεινε απλος παρατηρητης οπως αλλωστε και μπροστα στις επεμβασεις των σταλινικων κρατικοκπιταλιστικων καθεστωτων στην Ουγγαρια, την Τσεχοσλοβακια, το Αφγανισταν, την Καμποτζη ή το Θιβετ.

Το ιδιο το καταστατικο του ΟΗΕ επιτρεπει το βετο σε καθε μια απο τις πεντε μεγαλες ιμπεριαλιστικες δυναμεις που αποτελουν μονιμα μελη του Συμβουλιου Ασφαλειας. Οι μονες φορες που ο ΟΗΕ επενεβη αποτελεσματικα ηταν οταν οι Ρωσσοι για τον αλφα ή βητα λογο δεν θελησαν να εμποδισουν τις ΗΠΑ.

...ή ιμπεριαλιστικο φορουμ

Στον πολεμο της Κορεας οι αμερικανοι επενεβηκαν κατω απο την σημαια του ΟΗΕ με στρατηγο τον Μακ Αρθουρ. Στο Κονγκο το 1961 η επεμβαση του ΟΗΕ κατεληξε στη δολοφονια του μαυρου εθνικιστη ηγετη Πατρις Λομουμπα και την αντικατασταση του απο τον φιλοδυτικο Μομπουτου.

Σημερα ο ΟΗΕ προσφερει "διεθνιστικη" υποστηριξη στην αμερικανικη επεμβαση, ετσι ωστε να εξασφαλιστουν τα δυτικα συμφεροντα σχετικα με το πετρελαιο.

Στον καπιταλισμο ο πολεμος εχει τρεις κυριες αιτιες: Τον οικονομικο ανταγωνισμο αναμεσα στα καπιταλιστικα κρατη, την ιμπεριαλιστικη επιθετικοτητα των κεντρων του καπιταλισμου απεναντι σε φτωχωτερες χωρες και ταξικες διαφοροποιησεις μεσα στο καθε κρατος. Ουτε ο ΟΗΕ, ουτε και κανενας αλλος παγκοσμιος ιμπεριαλιστικος οργανισμος μπορει να ξεπερασει, ουτε καν να αμβλυνει αυτες τις αντιθεσεις.

Η κομμουνιστικη διεθνης του Λενιν και του Τροτσκι αποκαλεσε τον προγονο του ΟΗΕ, - την Κοινωνια των Εθνων - σαν την "ιερη συμμαχια των καπιταλιστων". Καλεσε τους εργατες ολου του κοσμου να παλεψουν εναντια "σ'αυτη την ενωση της κλεψιας της εκμεταλευσης και της ιμπεριαλιστικης αντεπαναστασης". Η ιδια αντιμετωπιση πρεπει να υπαρχει απεναντι στα Ηνωμενα Εθνη και σημερα: για το εργατικο κινημα και για την αριστερα ο ΟΗΕ δεν αποτελει μια "διεθνη δημοκρατικη εξουσια" αλλα την λυκοφωλια ενος ιμπεριαλιστκου φορουμ.

ΣΑΝΤΑΜ ΧΟΥΣΕΙΝ: ΟΥΤΕ ΧΙΤΛΕΡ - ΟΥΤΕ ΝΑΣΣΕΡ

Το αρθρο αυτο δημοσιευτηκε στην εφημεριδα **Socialist Worker**, του **Socialist Workers Party**, στις 8 Σεπτεμβρη του 90

Τα Δυτικα μεσα μαζικης ενημερωσης παρουσιαζουν τον Σανταμ Χουσεϊν σαν ενα "νεο Χιτλερ", ενα μανιακο φασιστα που πρεπει να εξουδετερωθει με καθε τροπο.

Αντιθετα, εκατομμυρια αραβες θεωρουν τον Σανταμ ενα "νεο Νασσερ", αναλογο του Αιγυπτιου ηγετη που ανετρεψε το διεφθαρμενο καθεστως του βασιλια Φαρουκ στις αρχες της δεκαετιας του '50, που εδιωξε απ'την χωρα του τα βρεττανικα στρατευματα, εθνικοποιησε την διωρυγα του Σουεζ και επεζησε της συνδιασμενης στρατιωτικης επιθεσης των Αγγλων, Γαλλων και Ισραηλινων.

Η συγκριση με τον Χιτλερ ειναι τελειως παραπλανητικη. Ο Σανταμ Χουσεϊν σιγουρα καταφευγει σε βασανιστηρια και δολοφονιες. Τις ιδιες ομως ακριβως μεθοδους χρησιμοποιουν και πολλα αλλα καθεστωτα που στηριζουν οι ΗΠΑ στην Λατινικη Αμερικη, η Γαλλια στην Κεντρικη Αφρικη και η Αγγλια στην Αραβικη Χερσονησο.

Αν θεωρησουμε οτι το καθεστως του Σανταμ Χουσεϊν ειναι "χιτλερικο", τοτε το ιδιο ισχυει και γι'αυτα τα καθεστωτα. Οταν συζητα ομως καποιος με τετοιους ορους κρυβει αυτο που ηταν ιδιαιτερα τρομακτικο και επικινδυνο στην Γερμανια του Χιτλερ.

Η Γερμανια ηταν τοτε η δευτερη μεγαλυτερη βιομηχανικη δυναμη στον κοσμο και το πολυπληθεστερο κρατος της Δυτικης Ευρωπης. Η ηττα της ομως στον Α' Παγκ. Πολεμο την ειχε αποδυναμωσει.

Η Γερμανικη αρχουσα ταξη στραφηκε προς τον Χιτλερ επειδη της προσφερε μια διπλη προοπτικη - πρωτα θα τσακιζε το ισχυρο εργατικο κινημα, κινητοποιωντας εναντιον του καθε βαρβαρο ενστικτο των μικροαστων, και στην συνεχεια, θα επεκτεινε τα συνορα της χωρας σε βαθμο οπου θα την καθιστουσε την ισχυροτερη υπερδυναμη. Καθε επιτυχια του Χιτλερ εμψυχωνε τα πιο αντιδραστικα στοιχεια και σε αλλα μερη του κοσμου.

Αντιθετα το Ιρακ, ειναι μια μικρη βιομηχανικη δυναμη με ενα πληθυσμο 14 εκατομμυριων μονο (το ενα τριτο της Αιγυπτου ή του Ιραν).

Το καθεστως Μπααθ εχει δολοφονησει και εχει χρησιμοποιησει βασανιστηρια για να τσακισει τις οργανωσεις της εργατικης ταξης. Ο Σανταμ Χουσεϊν ομως δεν μπορει να φιλοδοξει οτι θα γινει η κυριαρχη δυναμη στον κοσμο ή ακομα στην Μ. Ανατολη. Το περισσοτερο που θα μπορουσε να πετυχει με τον στρατιωτικο επεκτατισμο μεσα ειναι να αυξησει τον ελεγχο του πανω στα πετρελαια του Περσικου Κολπου.

Με κανενα τροπο αυτο δεν θα τον εκανε παντοδυναμο, επειδη το μονο συμφερον του απο τον ελεγχο του πανω στο πετρελαιο ειναι να μπορει να το πουλα, και δεν θα μπορουσε να το πουλα παρα μονο σε τιμες που οι Δυτικες εταιριες θα ηταν διατεθημενες να πληρωσουν.

Δεν αποτελει απειλη για ολοκληρο το κοσμο ή εστω για τις εργατικες ταξεις των μεγαλων Αραβικων κρατων οπως της Αιγυπτου και της Συριας, των οποιων οι αρχουσες ταξεις ετσι και αλλοιως τσακιζουν απεργιες και απαγορευουν την λειτουργια συνδικατων.

Δεν αποτελει πολο ελξης για καθε αντιδραστικο στοιχειο στον κοσμο. Το πολυ που μπορει να κανει ο Σανταμ Χουσεϊν ειναι να αποτελει μια περιορισμενη προκληση στους Σεϊχηδες του πετρελαιου, στις εταιριες πετρελαιου και στις Δυτικες εταιρειες των οποιων τα κερδη εξαρτιωνται απο τις χαμηλες τιμες του πετρελαιου.

Αν ομως ο Σανταμ δεν ειναι ενας "νεος Χιτλερ", δεν ειναι ουτε ο "νεος Νασσερ", ενας συγχρονος δηλαδη αντιϊμπεριαλιστης ηρωας. Ακομη και ο ιδιος ο Νασσερ πολεμησε τον ιμπεριαλισμο σπασμωδικα. Επανειλημμενα ηρθε σε συνδιαλλαγη μαζι του, οπως το 1969-70 οπου επετρεψε στην Ιορδανικη κυβερνηση να επιτεθει εναντια στους Παλαιστινιους.

Ο Σανταμ ποτε δεν αγωνιστηκε σοβαρα εναντια στον ιμπεριαλισμο, παρ'ολο που το Μπααθ ιδρυθηκε την δεκαετια του '40 απο διανοουμενους οι οποιοι υποστηριζαν την Αραβικη ενοτητα εν οψη της διαιρεσης του Αραβικου κοσμου σε αντιπαλες χωρες απο τις Δυτικες αποικιακες δυναμεις

Τα ατομα που στελεχωσαν αρχικα την οργανωση των Μπααθιστων προερχονταν απο ενα κομματι της μεσαιας ταξης στο Ιρακ και στη Συρια. Αυτη η ομαδα ειχε αποκλειστει απο

την **εξουσια απο τα καθεστωτα που στηθηκαν απο τους αποικιοκρατες, αλλα σε συγκριση με τη μεγαλη μαζα των εργατων και αγροτων αποτελουσαν ενα πολυ προνομιουχο στρωμα.**

Η ταξη αυτη προσπαθουσε να ξεφορτωθει τις παλιες κυβερνησεις. Δεν επιδιωκε ομως μια επανασταση της μαζας απο τα κατω, κατι που θα απειλουσε και την ιδια. Γι' αυτο εστρεψε την προσοχη της σε συνωμοσιες με μικροαστους αξιωματικους του στρατου για να κερδισει την εξουσια.

Απο την δεκαετια του '40 μεχρι τις αρχες της δεκαετιας του '60 στο Ιρακ τον καθοριστικο ρολο μεσα στο αντι-ιμπεριαλιστικο κινημα επαιζε η κινητοποιηση της εργατικης ταξης, ακριβως αυτο που φοβιζε τους μικροαστους.

Η διορισμενη απο τους Αγγλους Ιρακινη μοναρχια ανατραπηκε το 1958 απο μια ομαδα αξιωματικων κατω απο την ηγεσια του Καριμ Κασιμ. Ακολουθησε ενα κυμα μαζικων αγωνων στους οποιους επαιξε σημαντικο ρολο το Κομμουνιστικο Κομμα. Ο Δυτικος τυπος ενοιωσε αποτροπιασμο, και αντιμετωπιζε τον Κασιμ σαν αντρεικελο των κομμουνιστων, παρ'ολο που ο ιδιος φυλακιζε κομμουνιστες.

Οι Μπααθιστες προσπαθησαν να δυναμωσουν την βαση τους μπαινοντας επικεφαλης ενος δεξιου κινηματος αντιστασης εναντια στην κυβερνηση Κασιμ και στην αριστερα.

Ο Σανταμ Χουσεϊν αποκτα φημη για πρωτη φορα το 1959 οταν αποπειραθηκε να δολοφονησει τον Κασιμ. Τεσσερα χρονια αργοτερα οι Μπααθιστες σε συνεργασια με δεξιους αξιωματικους ανετρεψαν την κυβερνηση. Ακολουθησε αιματοχυσια οταν η Εθνικη Φρουρα των Μπααθιστων επιτεθηκε σε εργατικες συνοικιες σκοτωνοντας χιλιαδες αγωνιστες.

Οι "αντιιμπεριαλιστικες" περγαμηνες των Μπαθιστων ηταν τοσο σπουδαιες που η ΣΙΑ τους βοηθησε στο πραξικοπημα και οι Δυτικες εταιριες πετρελαιου προσφεραν στην νεα κυβερνηση συνεργασια, πραγμα που ειχαν αρνηθει στον προκατοχο της!

Εξι μονο μηνες αργοτερα οι Μπααθιστες υπουργοι διωχτηκαν απο την κυβερνηση απο τους αξιωματικους συμμαχους τους. Παρεμειναν ομως μια σημαντικη δυναμη και κατορθωσαν να επιστρεψουν στην εξουσια με νεο στρατιωτικο πραξικοπημα το 1968.

Η νεα κυβερνηση του Μπααθ διακυρησσε οτι θα αγωνιζοταν εναντια στο Σιωνισμο με τροπο που αλλα Αραβικα καθεστωτα απετυχαν να κανουν. Στην πραξη ομως ολ'αυτα μεταφραζονταν σε φρικιαστικες δημοσιες εκτελεσεις στην Βαγδατη, στις οποιες Ιρακινοι Εβραιοι, Νασσερικοι και Κομμουνιστες κρεμαζονταν μαζι.

Η πραγματικοτητα πισω απο αυτη την προπαγανδα φανηκε τον "Μαυρο Σεπτεβρη" του 1970, οταν ο βασιλιας Χουσεϊν της γειτονικης Ιορδανιας εξαπελυσε μια αιματηρη επιθεση εναντια στους Παλαιστινιους. Πολλες χιλιαδες μελη της Οργανωσης για την Απελευθερωση της Παλαιστινης (ΟΑΠ) δολοφονηθηκαν. Την ιδια περιοδο στην Ιορδανια υπηρχαν 15,000 Ιρακινοι στρατιωτες οι οποιοι δεν υπερασπισαν τους Παλαιστινιους με κανενα τροπο.

Οταν ξεσπασε ο πολεμος μεταξυ Αραβων και Ισραηλ το 1973 ο Ιρακινος στρατος πηρε μερος με μονο δυο μεραρχιες χωρις να διαδραματισει κανενα σημαντικο ρολο. Την ιδια περιοδο ο υπολοιπος στρατος του Ιρακ πολεμουσε εναντια στους Κουρδους που αποτελουν το ενα τεταρτο του πληθυσμου του Ιρακ.

Ο ισχυρισμος των Μπααθιστων οτι υποστηριζουν την Αραβικη ενοτητα ειναι τοσο κουφιος οσο και ο ισχυρισμος τους οτι βρισκονται επικεφαλης του αγωνα εναντια στο Ισραηλ.

Μολις πηραν στα χερια τους την εξουσια, κυριος στοχος των μικροαστων στελεχων του κομματος Μπααθ ηταν να εξασφαλισουν καριερες στον υπαρχοντα κρατικο μηχανισμο.

Ετσι οταν στη δεκατια του 1960 οι Μπααθιστες πηραν την εξουσια στη Συρια και στο Ιρακ, αυτο δεν οδηγησε στην ενοποιηση των δυο χωρων αλλα στη διασπαση σε δυο αντιπαλα Μπααθιστικα κομματα, που το ενα θεωρουσε το αλλο εχθρο πιο επικινδυνο απο τις Δυτικες δυναμεις και το Ισραηλ.

Αυτο οδηγησε τον Σανταμ Χουσεϊν να οργανωσει το 1980 δολοφονιες ηγετων της ΟΑΠ επειδη εκεινη την περιοδο η ΟΑΠ ηταν συμμαχος με την Συρια. Πιο προσφατα οδηγηθηκε να εξοπλισει τον χριστιανο φασιστα στρατηγο Αουν στην Βηρυτο επειδη πολεμα εναντια στην Συριακη επιρροη στο Λιβανο.

Δεν μπορεσαν ομως ολα τα μικροαστικα στελεχη του Μπααθ να ανυψωθουν σε προνομιουχες θεσεις στον Ιρακινο κρατικο μηχανισμο. Δεν υπηρχαν αρκετα ποστα για ολους.

Ετσι η ιστορια του κομματος μετα την καταληψη της εξουσιας ειναι μια ιστορια σκληρων εσωτερικων ανταγωνισμων οπου οι νικητες εξοντωνουν τους αντιπαλους τους με τον ιδιο τροπο που εξοντωναν αγωνιστες εργατες και Κουρδους οι οποιοι παλευαν εναντια τους. Ειναι χαρακτηριστικες οι εκκαθαρισεις που εκανε ο Σανταμ Χουσεϊν το 1979 οταν εκτελεσε το ενα τριτο του κεντρικου συμβουλιου του κομματος.

Ο ολοκληρωτισμος μονο σε μερικους επετρεψε να διατηρησουν τις θεσεις τους στην κορυφη, μετατρεποντας το υπολοιπο κομμα σε μηχανισμο εξυπηρετησης της δικης τους εξουσιας. Για τους λιγους η ανταμοιβη

ηταν μεγαλη. Διευθυναν τις εθνικοποιημενες βιομηχανιες καθως επισης και τον κρατικο μηχανισμο, συναπτοντας επικερδεις σχεσεις με ιδιωτικες και ξενες εργολπτικες εταιριες

Το Μπααθ, ενω στην αντιπολιτευση αποτελουσε κομμα του μικροαστκου Αραβικου εθνικισμου, οταν βρεθηκε στην εξουσια εγινε το κομμα που συνδεει το ιρακινο κρατικο και ιδιωτικο κεφαλαιο.

Το 1980 ο Σανταμ Χουσεϊν βρηκε την ευκαιρια να ισχυροποιησει την θεση του κανοντας μια μεγαλη εκδουλευση στον ιμπεριαλισμο και στα κρατη πελατες του στην Αρβικη Χερσονησο.

Τα κρατη αυτα ειχαν τρομοκρατηθει απο την επιδραση που ειχε η επανασταση στο γειτονικο Ιραν πανω στους δικους τους υπηκοους. Ο Σανταμ ανελαβε να τους απαλλαξει απ'αυτο τον φοβο και να επεκτεινει συγχρονως την δυναμη του Ιρακινου καπιταλισμου και του Μπααθ κηρυτοντας τον πολεμο εναντια στο Ιραν.

Δεν κατετροπωσε το Ιραν οπως ελπιζε. Για οκτω χρονια ομως μπορουσε να ξεχασει στην κυριολεξια το κοστος του πολεμου, καθως οι Εμιρηδες τον χρηματοδοτουσαν, οι μεγαλες δυναμεις τον εξοπλιζαν και ολα τα Αραβικα καθεστωτα, εκτος της Συριας και της Λιβυης, τον ανακηρυξαν σε ηρωα των Αραβων.

Το τελος του πολεμου εφερε πισω ολα τα παλια προβληματα με περισσοτερη ενταση. Με την απομακρυνση της απειλης απο την Ιρανικη Επανασταση, τα πετρελαιοπαραγωγικα κρατη δεν εβλεπαν κανενα λογο να συνεχισουν την χρηματοδοτηση του Σανταμ Χουσεϊν. Ξαφνικα η οικονομια του Ιρακ βρεθηκε να απειλειται απο τα τεραστια πολεμικα χρεη της.

Ο Σανταμ δεν εισεβαλε στο Κουβεϊτ για να πολεμισει τον ιμπεριαλισμο ή για να βοηθησει τον Αραβικο λαο, αλλα για τον ελεγχο των πετρελαιων - το μεσο για να μπορεσει ν'αποπληρωσει τα χρεη στα οποια υποβληθηκε στην διαρκεια της διεξαγωγης του πολεμου σε συμμαχια με τον ιμπεριαλισμο.

Ο Χουσεϊν δεν υπολογισε οτι οι Δυτικες δυναμεις θα στρεφονταν τοσο γρηγορα εναντια σε καποιο που τους ειχε υπηρετησει τοσο πιστα. Παρ' ολα αυτα, ο Σανταμ Χουσεϊν προκαλεσε την οργη τους και εριξε την Μεση Ανατολη σε μια κριση που μπορει να οδηγησει σε πολεμο αλλα και σε επανασταση.

Αυτη δεν ηταν μια ενεργεια ενος "νεου Χιτλερ", αλλα ουτε και μια πραξη καποιου που εχει σκοπο να ηγηθει ενος αντιιμπεριαλιστικου αγωνα.

Οι σοσιαλιστες πρεπει να ελπιζουν οτι οι ΗΠΑ θα ηττηθουν στην προσπαθεια τους να επαναφερουν την παληα ταξη πραγματων στο Κουβεϊτ ή αλλου. Πρεπει ομως επισης ν'αναγνωρισουμε οτι το παρελθον του Σανταμ Χουσεϊν και του Μπααθ δειχνουν οτι δεν προκειται να ηγηθουν ενος τετοιου αγωνα που θα οδηγουσε σε μια τετοια ηττα.

Εμεις πρεπει να ειμαστε με το μερος εκεινων των γνησιων αριστερων δυναμεων στην Μεση Ανατολη που θ'αγωνιστουν για την στρατιωτικη ηττα των Αμερικανων και στην πορεια θα σπρωξουν προς την επανασταση σ'ολη την Μ. Ανατολη, συμπεριλαμβανομενου και του Ιρακ.

Παλαιστινιοι διαδηλωνουν υπερ του Σανταμ Χουσεϊν στην Ιορδανια

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΚΟΛΠΟ

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

Απο τη στιγμη που ξεκινησαν τα γεγοντα στον Κολπο, τον περασμενο Αυγουστο, αντιπολεμικα κινηματα εχουν αναπτυχθει στις περισσοτερες Δυτικο - Ευρωπαικες χωρες καθως και μεσα στις ιδιες τις ΗΠΑ. Μικρα και πολιτικα αξεκαθαριστα, που εχουν ομως την τασn να μεγαλωσουν περισσοτερο, με ρυθμους αναλογους με το πως η κριση του Κολπου δενεται με τις εσσωτερικες συνθηκες καθε χωρας.

ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Αντιπολεμικη διαδηλωση 3.000 ατομων εγινε στην Βαρκελωνη στις αρχες του Σεπτεμβρη, ενω ακολουθησε αντιστοιχη κινητοποιηση μια βδομαδα αργοτερα στη Μαδριτη. Η διαδηλωση της Βαρκελωνης ειχε τυπικα καλεστει απ' τους γονεις των επιστρατευομενων ναυτων και υποστηριχτηκε απο επαναστατες σοσιαλιστες, ειρηνιστες, και ριζοσπαστες εθνικιστες.

Η αντιθεση στον πολεμο, συνδιαζεται με δυο θεματα που αυτη την εποχη βρισκονται στην επικαιροτητα στην Ισπανια. Το πρωτο ειναι η αντιθεση στην στρατευση, οργανωμενη απο σχηματα σαν το Mili KK, και το κινημα εναντια στην στρατιωτικη θητεια. Το δευτερο ειναι η αντιθεση στη συμμετοχη στο ΝΑΤΟ. Η κυβερνηση του Σοσιαλιστικου Κομματος, οταν πιεστηκε να κανει δημοψηφισμα για την συνεχιση της συμμετοχης στο ΝΑΤΟ, ειχε δεσμευτει οτι τα Ισπανικα στρατευματα δεν θα αναμειγνυονταν σε υπερποντιες επιχειρησεις.

Τωρα, αναπτυσσεται εντονη αντιθεση σε αυτο τον "ελιγμο", ιδιαιτερα σε περιοχες οπως η Καταλωνια και η Χωρα των Βασκων που ψηφισαν εναντια στο ΝΑΤΟ. Η κυβερνηση δικαιολογειται λεγοντας οτι αυτο δεν ειναι ζητημα του ΝΑΤΟ, ομως η λαικη διαθεση ειναι εναντια στον πολεμο, με πανω απ' το μισο πληθυσμο να ειναι αντιθετος στην αποστολη Ισπανων ναυτων και με πολυ περισσοτερους εναντια στην εμπλοκη σ' ενεργητικο πολεμο.

Το Κομμουνιστικο Κομμα υποστηριζει παρεμβαση του ΟΗΕ, αλλα επισης και την αποσυρση των Ισπανικων δυναμεων. Η διαδηλωση της Μαδριτης ειχε υποστηριχτει απο την Ενωμενη Αριστερα, το εκλογικο μετωπο του Κομμουνιστικου Κομματος.

Η επαναστατικη σοσιαλιστικη οργανωση Movimiento Comounista (MC), εχει αντιταχθει στον ιμπεριαλισμο των ΗΠΑ και προπαγανδιζει να φυγουν τα αμερικανικα στρατευματα απο τον Κολπο.

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Δυο μικρες διαδηλωσεις, 200 - 400 ατομων, εγιναν στα τελη Αυγουστου, καλεσμενες απο οργανωσεις Τυνησιων σπουδαστων. Ακολουθησε απαγορευση των διαδηλωσεων υπερ του Σανταμ. Ομως, μια διαδηλωση 2.000 ατομων στο Παρισι, στις 18 του Σεπτεβρη, εγινε κατω απο τα συνθηματα: "Γαλλικα, Εγγλεζικα και Αμερικανικα στρατευματα εξω απο τον Κολπο", "Οχι στην ενωση του πολεμου και της λιτοτητας" και "Οχι στην λογικη του πολεμου". Το τελευταιο ηταν μια αναφορα στον ισχυρισμο του Μιτεραν οτι ο κοσμος εχει εμπλακει στη "λογικη του πολεμου". Η διαδηλωση ειχε καλεστει κοινα απο οργανωσεις της ακρας αριστερας και μεταναστων. Στις 20 του Οχτοβρη μια πολυ μεγαλυτερη διαδηλωση με πανω απο 15,000 ατομα εγινε στο Παρισι εναντια στην συγκεντρωση στρατευματων στον κολπο. Καλεστηκε απο το ΚΚΓ, τους Πρασινους και οργανωσεις της ακρας αριστερας.

Η κατασταση στην Γαλλια μπερδευεται απο τη θεση του φασιστικου Εθνικου Μετωπου. Ο Λεπεν υποστηριζει ενα ανεξαρτητο Γαλλικο Ιμπεριαλισμο που δεν θα ακολουθει πισω απο τους Αμερικανους. Υποστηριζει οτι ενας καλος πελατης οπως το Ιρακ δεν πρεπει να χαθει. Ταυτοχρονα μιλαει εναντια στο Ισραηλ απο αντισημιτικη θεση και χρησιμοποιει μια διεστραμμενη λογικη, υποστηριζοντας οτι πρεπει να διατηρηθουν καλες σχεσεις με τα Αραβικα καθεστωτα με σκοπο να δεχτουν πισω ολους τους Γαλλο-Αραβες που ο Λεπεν θελει να απελαθουν.

Η επιτυχια της στρατηγικης του Λεπεν θα εξαρτηθει απο την παθητικοτητα ή οχι της αριστερας τοσο πανω στην κριση στο Κολπο οσο και στην αντιμετωπιση των ναζιστων. Το ΚΚ δεν προβαλλει καθαρη εναλλακτικη λυση. Επιχειρηματολογει για παρεμβαση του ΟΗΕ και ταυτοχρονα υποστηριξε σκληρα αντιποινα μετα τη φυλακιση Γαλλων διπλωματων στο Κουβειτ.

Η ακροαριστερη οργανωση Lutte Ouvriere αρνηθηκε να στηριξει την πρωτη Παρισινη αντιπολεμικη διαδηλωση, λεγοντας οτι το μονο που θα προκαλουσε θα ηταν μεγαλυτερες φιλοπολεμικες διαδηλωσεις. Κινειται γυρω απο το καλεσμα της "αρνησης να πληρωσουμε τον πολεμο", μια συνδικαλιστικη προσεγγιση που αποτυγχανει να βαλει την αρχουσα ταξη της Γαλλιας στο στοχαστρο για την ιμπεριαλιστικη επεμβαση στον Κολπο.

ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τα γεγονοτα του Κολπου εχουν επισκιαστει απο τη διαδικασια ενοποιησης. Μια μικρη διαδηλωση 500 ατομων εγινε στην Φρανκφουρτη σαν αντιδραση στην επεμβαση των Αμερικανων.

Στα μεγαλα κομματα της αντιπολιτευσης δεν εχει υπαρξει καμια σταθερη αντιπολεμικη θεση. Ενω ο καγακελαριος Κολ χρησιμοποιει την κριση για να νομιμιποιησει την αποστολη Γερμανικων δυναμεων εξω απο την επιχειρησιακη περιοχη του ΝΑΤΟ, τοσο οι Φιλελευθεροι οσο και οι Σοσιαλδημοκρατες (SPD), υποστηριζουν μια τετοια ενεργεια αν γινει μεσα απο "τις καταλληλες οδους".

Οι Πρασινοι ειναι αντιθετοι στον πολεμο αλλα προσανατολιζονται προς την κατευθυνση του ΟΗΕ για να προσφερει καποιου ειδους λυση. Το ιδιο και καποια μελη του SPD που ειναι αντιθετοι στον πολεμο.

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Εγιναν ηδη δυο σχετικα μεγαλες διαδηλωσεις στον Λονδινο. Η πρωτη την 1 Σεπτεμβρη κινητοποιησε 3.000 ατομα, αν και ειχε καλεστει μονο απο το Socialist Workers Party που εκδηλωνεται υπερ της ηττας των Αγγλοαμερικανων στον Κολπο, εναντια στο εμπαρκο του ΟΗΕ και δεν ζητα αποσυρση του Ιρακ απο το Κουβειτ. Η διαδηλωση υποστηρικτηκε και απο οργανωσεις μεταναστων (απο το Πακισταν την Σρι Λανκα και το Μπακλαντες). Υποστηριξη εδωσε επισης η Τουρκικη επαναστατικη οργανωση Sosyalist isci. Τα συνθηματα της διαδηλωσης ηταν, "ΗΠΑ - Βρετανια εξω απο τον Κολπο" και "Πολεμειστε τον Poll-Tax, οχι για χαρη της Θατσερ".

Η δευτερη διαδηλωση εγινε στις 15 Σεπεμβρη απο την "Επιτροπη για το σταματημα του πολεμου στον Κολπο" που υποστηριζεται απο την αριστερα του εργατικου κομματος. Υποστηριξη εδωσε το κινημα Ειρηνης CND, ενω κυριος ομιλητης ηταν ο Τονυ Μπεν, της αριστερας του εργατικου κομματος, που διατηρει ελπιδες οτι ο ΟΗΕ θα δωσει λυση. Συμμετειχαν 5.000 διαδηλωτες, πολλοι απο τους οποιους βαδισαν κατω απο τα πανω του SWP που συμετειχε και σ' αυτην την πορεια.

Μια τριτη κινητοποιηση εγινε στις 6 του Οκτωβρη στη Γλασκωβη απο τη Σκωτσεζικη "Καμπανια εναντια στον Πολεμο του Κολπου". Υποστηριχτηκε απο τον Τονυ Μπεν, το Σκωτσεζικο Εργατικο CND, to SWP και δυο τοπικα συνδικατα (πυροσβεστες και εργατες δημων).

ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Εναντια στην αναμιξη της Τουρκιας στην ιμπεριαλιστικη επεμβαση στον Κολπο, εγινε αποπειρα διαδηλωσης στην Αγκυρα την Τριτη 25 Σεπτεμβρη. Χτυπησε η αστυνομια και εγιναν 40 συλληψεις. Μεσα στον Αυγουστο, την ωρα που ξεκινουσαν οι πολεμικες προετοιμασιες των ΗΠΑ εγινε απεργια απο τους Τουρκους εργαζομενους στις Αμερικανικες βασεις με κεντρο τη βαση - κλειδι του Ιντσιρλικ.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η πρωτη αντιδραση οργανωθηκε πολυ νωρις απο την ΟΣΕ, στις 16 Αυγουστου με μοιρασμα προκυρηξης που καταγγελε την αμερικανικη επεμβαση, το εμπαρκο του ΟΗΕ και την υποστηριξη που εδινε η ελληνικη κυβερνηση στους Αμερικανους.

Η πρωτη διαδηλωση οργανωθηκε απο την ΟΣΕ και το ΝΑΡ,(το κομματι που διασπαστηκε απο το ΚΚΕ), στις 22 Αυγουστου και συγκερντρωσε γυρο στα 200 ατομα. Τρεις μερες αργοτερα μια μαζικη διαδηλωση 2,000 ατομων που καλεστηκε κυριως απο το ΚΚΕ ειχε σαν περιεχομενο την αντιθεση στην στρατιωτικη συμμετοχη της Ελλαδας στην επεμβαση στον Κολπο, αλλα ταυτοχρονα ζητουσε την αποχωρηση του Ιρακ απο το Κουβειτ. Υποστηριχτηκε και απο οργανωσεις της ακρας αριστερας. Ηταν πολυ δυναμικη διαδηλωση και το συνθημα της ΟΣΕ "δουλεια για τους ανεργους, αυξησεις στους εργατες και οχι φρεγατες για τους στρατοκρατες" το αγκαλιασε πολυς κοσμος. Εκτος απο αυτο το συνθημα η ΟΣΕ στις κινητοποιησεις που οργανωσε ή υποστηριξε, χρησιμοποιησε και τα συνθηματα "Λιτοτητα, ανεργια, πολεμοκαπηλεια, κατω η Ν.Δ" "να μεινει το Λημνος στο λιμανι, εξω απο τον κολπο οι Αμερικανοι", "εξω απο τον κολπο οι φρεγατες, αλληλεγγυη στους Αραβες εργατες". Η ΟΣΕ οργανωσε επισης συζητησεις για την κριση στο κολπο σε ολες τις μεγαλες πολεις της Ελλαδα.

Εναντια στην αποστολη της Φρεγατας Λημνος οργανωθηκε πικεττοφορια απο συγγενεις των ελληνων που βρισκονται στο Κουβειτ και το Ιρακ εναντια στην αποστολη του Λημνος γιατι αυτο θα εβαζε σε κινδυνο την ζωη των συγγενων τους.

Μια αλλη δυναμικη διαδηλωση 1,000 ατομων περιπου καλεστηκε απο το ΝΑΡ, την ΟΣΕ το ΚΚΕ μ-λ την ΕΑΣ και τους αυτονομους, εναντια στην Αμερικανικη επεμβαση στον Κολπο και την ελληνικη συμμετοχη σε αυτη.

Το ΚΚΕ και το ΠΑΣΟΚ καταφεραν να συνδιασουν την αντιθεση στην ελληνικη συμμετοχη στην επεμβαση στο Κολπο με τον σωβινισμο. Χρησιμοποιησαν το επιχειρημα οτι δεν πρεπει

να μπουν σε κινδυνο ελληνικες ζωες για να ενισχυθει ενας αποκλεισμος που αναβαθμιζει τον ρολο της Τουρκιας. Τετοια επιχειρηματα μεχρι και χοντραδες του τυπου, πρεπει να χρησιμοποιησουμε την ευκαιρια αν υπαρξει πολεμος Τουρκιας - Ιρακ για να επιτεθουμε στην Τουρκιας τις ακουσαμε και εμεις εδω στη νοτια Κυπρο.

ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Υπαρχει εντονο αισθημα εναντια στον πολεμο κυριως μεσα στους μαυρους απο τους οποιους το 49% ειναι αντιθετοι στην επεμβαση των ΗΠΑ (γκαλοπ της Wall Street Journal και του NBC). Αυτο το συναισθημα αναμεσα στους μαυρους αλλα και τους ισπανοφωνους αντανακλα εν μερει τα ποσοστα αντιπροσωπευσης τους στις στρατιωτικες δυναμεις των ΗΠΑ. Ο μισθοφορικος αμερικανικοζ στρατος στηριζεται κυριως πανω στη φτωχη και εργατικη νεολαια για την οποια ο στρατος πολλες φορες προσφερει την μονη λυση για δουλεια. Σαν αποτελεσμα μαυροι και ισπανοφωνοι "υπεραντιπροσωπευονται" στις ενοπλες δυναμεις.

Εχει αρχισει επισης να εμφανιζεται οργανωμενη αντιπολιτευση στον πολεμο. Στις αρχες του Σεπτεμβρη μια αντιπολεμικη συγκεντρωση στη Νεα Υορκη συγκεντρωσε 3000 ατομα με συνθημα "ΕΞΩ οι ΗΠΑ απο τον Κολπο" ενω αντιστοιχη στο Μπερκλεϋ συγκεντρωσε 2,000 ατομα. Συγκεντρωσεις και πορειες εγιναν στη Βοστωνη, το Σικαγο, το Σαν Φραντζισκο και αλλες αμερικανικες πολεις.

Οι μεγαλυτερες ομως διαδηλωσεις οργανωθηκαν στις 20 Οχτωβρη απο την νεοσχηματισμενη "Ενωση για το σταματημα της εμπλοκης των ΗΠΑ στην Μ. Ανατολη". Στη Νεα Υορκη πανω απο 50,000 ατομα, αναμεσα τους πολλοι παραλυτοι βετερανοι του Βιετναμ, διαδηλωσαν εναντια στην αποστολη των αμερικανικων στρατευματων στη Σαουδικη Αραβια με συνθημα, "Δεν θελουμε να πολεμησουμε για την Texaco". Παρομοιες διαδηλωσεις οργανωθηκαν την ιδια μερα στο Σαν Φραντσισκο, τη Βοστωνη, το Χιουστον, το Ντallας, το Σιατλ και αλλες πολεις. Για πρωτη φορα μαλιστα εκδηλωσεις διαμαρτυριας εγιναν την ιδια μερα και στην **Ιαπωνια.** Στο Τοκιο 23,000 ατομα πηραν μερος σε εκδηλωσεις διαμαρτυριας εναντια στις προσπαθειες της κυβερνησης να περασει απο την βουλη νομο με τον οποιο θα επιτρεπεται για πρωτη φορα μετα τον Β' Παγκοσμιο Πολεμο, αποστολη Ιαπωνικων στρατευματων εξω απο την Ιαπωνια.

Την πρωτοβουλια για την οργανωση της αντιθεσης στο πολεμικο κυνηγι των ΗΠΑ εχουν αναλαβει συμμαχιες οργανωσεων της αριστερας, των ειρηνιστων και "αντιεπεμβατικων".

Η αντιπολεμικη δραστηριοτητα στις ΗΠΑ εχει κινητοποιησει ενα νεο κομματι αγωνιστων που εχει δωσει στο αναπτυσσομενο κινημα μια πρωτογνωρη ζωντανια για την τελευταια δεκαετια.

Η πολιτικη κατευθυνση του κινηματος ειναι ακομη συγχισμενη. Απο την μια η "Ενωση για το σταματημα της επεμβασης στη Μ. Ανατολη" ειναι υπερ της αμεσης ανακλησης του αμερικανικου στρατου, δεν δινει καμια υποστηριξη στο εμπαργκο του ΟΗΕ ή στο αιτημα των ΗΠΑ για αποσυρση του Ιρακ απο το Κουβειτ. Απο την αλλη πολλοι αγωνιστες και οργανωσεις εχουν δεχτει ενα πλατυ φασμα θεσεων, απο την υποστηριξη "λυσεων" που προβαλλουν τα Ηνωμενα Εθνη μεχρι την αποδοχη παραλληλισμου αναμεσα στην επεμβαση των αμερικανων και της εισβολης του Ιρακ στο

Κουβειτ. Ο Ahmed Shawki ηγετικο στελεχος της αμερικανικης οργανωσης International Socialist Organization σε ανταποκριση του απο το Σικαγο περιγραφει αυτη την κατασταση ως εξης:

"Οι νεοι αγωνιστες πολλοι απο αυτους φοιτητες ή μαθητες, ενεργοποιουνται πολιτικα σε μια περιοδο που πριν απο αυτη υπηρξε μια δεκαετια ηττας και υποχωρησης για την αριστερα. Ετσι αυτοι οι αγωνιστες δεν εχουν παρει τα αντιιμπεριαλιστικα μαθηματα που εδωσε το κινημα εναντια στον πολεμο του Βιετναμ. Οι νεοι αγωνιστες - που η αντιπολεμικη τους τοποθετηση αντιπροσωπευει ενα σημαντιο πρωτο βημα στην απορριψη της φιλοαμερικανικης προπαγανδας των μεσων ενημερωσης και της κυβερνησης - μολις εχουν ξεκινησει μια διαδικασια ριζοσπαστικοποιησης.

Πολλοι που σημερα εχουν αυταπατες ως προς τον ΟΗΕ, αυριο θα δουν οτι ο ΟΗΕ ειναι απλα ενα εργαλειο για την ενισχυση των αμερικανικων συμφεροντων. Τα θεματα του Σιωνισμου, των διασυνδεσεων του αμερικανικου ιμπεριαλισμου με την Μ. Ανατολη και τη Κεντρικη Αμερικη θα συζητιουνται ολο και περισσοτερο καθως θα αναπτυσεται το κινημα.

Εαν ενας πολεμος ξεσπασει στον Κολπο, ενα ειναι σιγουρο: Ο συνδιασμος του πολεμου και της οικονομικης υφεσης που οι περισσοτεροι βλεπου να μπαινουν οι ΗΠΑ, θα αποδειχτει εκρηκτικος και μπορει να δημιουργησει ανοιγματα για τις σοσιαλιστικες ιδεες σε τετοιο βαθμο που δεν εχει υπαρξει για πανω απο μια δεκαετια."

ο εφιαλτης του Βιετναμ

Ολα αυτα δειχουν οτι η επεμβαση στον Κολπο δεν θα ειναι καθολου ευκολοτερη υποθεση απο οτι ηταν το Βιετναμ για τον αμερικανικο ιμπεριαλισμο. Αν το Βιετναμ ηταν ενας εφιαλτης για τους αμερικανους, ο παραληλισμος με το σημερα πρεπει να χαλνα τον υπνο του Μπους και της αμερικανικης αρχουσας ταξης. Αν το 64 συγκεντρωνονταν μονο 600 ατομα στη πρωτη αντιπολεμικη διαδηλωση στην Ν.Υορκη, τον Μαη του '70, τεσσερα εκατομυρια φοιτητες και εργαζομενοι συμμετειχαν στο κινημα εναντια στον πολεμο. 350 πανεπιστημια ηταν σε αποχη και το κινημα απλωνοταν στα λυκεια και τα γυμνασια. Οι διαδηλωσεις εξαπλονωνταν απο τα μεγαλα κεντρα σε καθε πολη ετσι που η εφημεριδα New York Times (Μαης '70) εγραφε:

"Οι συμβουλοι του Νιξον πιστευαν, οταν ηρθαν στην εξουσια, οτι ειχαν να κανουν με ενα πολεμο στο εξωτερικο. Τωρα ανακαλυπτουν οτι αντιμετωπιζουν μια εξεγερση εναντια στο πολεμο, ισως ακομη και μια επανασταση στο εσσωτερικο"

Το αν θα μετατραπει αυτη η αντιπολεμικη διαθεση που εχει ηδη φανει οτι υπαρχει, εστω και σε μικρο βαθμο, σε ολες αυτες τις χωρες, σε "εσωτερικη εξεγερση" εχει να κανει πρωτα και κυρια με την σταση της αριστερας. Σε καθε χωρα πρεπει να παρει ξεκαθαρη θεση καταγγελειας των ιμπεριαλιστων βαζοντας πρωτη στο στοχαστρο της την αρχουσα ταξη της χωρας της για την ιμπεριαλιστικη επεμβαση στον Κολπο. Πολλα θα εξαρτηθου ακομη απο την ιδια την εκβαση του πολεμου αν και οταν ξεσπασει. Το αντιπολεμικο κινημα δυναμωνε οσο οσο συνεχιζαν τα φερετρα να γυριζουν απο το Βιετναμ.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ ΑΣΤΟΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

"η αντιθεση στην ενταξη στην ΕΟΚ ηταν σωστη καποτε εφοσον ο χαρακτηρας της αντανακλουσε απλα το ψυχροπολεμικο κλιμα και τον διαχωρισμο του κοσμου. Ομως... η σημερινη εποχη ειναι εποχη της συνδιαλλαγης, της υφεσης του σταδιακου αφοπλισμου και της ειρηνικης συνυπαρξης.. βρισκομαστε στη περιοδο της προωθησης της ιδεας... για το κοινο ευρωπαικο σπιτι.. οπου ολοι οι λαοι θα διαβιουν ειρηνικα και ισοτιμα μεταξυ τους, αντιμετωπιζοντας με ιση ευθυνη τα οικουμενικα προβληματα και απολαμβανοντας τα αγαθα της ελευθεριας της δημοκρατιας και της κοινωνικης δικαιοσυνης. "(ομιλια του βουλευτη του ΑΔΗΣΟΚ Α. Φαντη στη Βουλη, "Εμπρος" 17/6/90)

Ετσι προσπαθησε ο Φαντης να εξηγησει γιατι οι πεντε πρωην βουλευτες του ΑΚΕΛ αλλαξαν την θεση που υιοθετουσαν ως πριν μερικους μηνες απεναντι στην ΕΟΚ.

Χωρια απο τετοια φουμαρα, η συζητηση για την υποβολη της αιτησης ενταξης στην ΕΟΚ συγκεντρωθηκε και απο τους υποστηριχτες της, και απο το ΑΚΕΛ που ταχθηκε εναντιον, στο ποσο θα "μας" ωφελησει ή θα "μας" βλαψει "σαν ελληνοκυπριους" ή και "σαν Κυπριους".

ωφελει ή βλαφτει... ποιους;

Αν ομως δεν μας πειθουν τετοιου ειδους αταξικες αφαιρεσεις, πρεπει να εξετασουμε **ποιους** θα ωφελησει ή θα βλαψει. Τους αστους, τους εργατες, τους αγροτες, ολους;

Οι αστοι σιγουρα περιμενουν να ωφεληθουν. Δεν ειναι τυχαιο που τρεχουν να υποβαλουν αιτηση και το ζητημα επανεξεταζεται σε χωρες που ειχαν τοσα χρονια μεινει εξω, οπως η Μαλτα και η Αυστρια. Δεν ειναι τυχαιο που δηλωνουν την επιθυμια τους να ενταχθουν οι χωρες της Ανατολικης Ευρωπης, η Τουρκια και αλλες. Το θεμα δεν ειναι τοσο τι θα ωφεληθουν αμεσα απο την ενταξη τους ολοι αυτοι. Εκεινο που φοβουνται ειναι το τι μπορει να παθουν αν μεινουν εξω απο το "φρουριο ΕΟΚ". "Το προβατο που μενει εξω απο το μαντρι, το τρωει ο λυκος" λεει η λαικη παροιμια. Ο λυκος της παγκοσμιας οικονομικης κρισης αρχιζει να αγριευει ενω οι πολιτικες και οικονομικες ανακατατaξεις δημιουργουν μια πολυ ασταθη κατασταση σε ολοκληρο τον κοσμο και ιδιαιτερα στην Ευρωπη.

Αλλα το οτι η μη ενταξη στην ΕΟΚ θα σωσει τους εργαζομενους, ειναι εξισου ψευδαισθηση με την θεση οτι η ενταξη θα τους σωσει.

Και τα "ανθρωπιστικα" και "σχεδον διεθνιστικα" καλα του "κοινου ευρωπαικου σπιτιου", οπως αυτα της ελευθερης διακινησης των εργαζομενων; Ολοι ξεχναν οτι αν αδυνατιζουν (οσο αδυνατιζουν) τα συνορα μεσα στην ΕΟΚ, την ιδια στιγμη δυναμωνουν τα συνορα της ΕΟΚ και ο ρατσισμος σε σχεση με τους υπολοιπους. Ποιος δεν θυμαται τις προσπαθειες της Ελλαδας να διωχθουν οι τουρκοι εργατες απο την Γερμανια;

Μπορει καποιοι να περιμενουν απο την ενταξη να δυναμωσει τις δυνατοτητες συνδεσης των αγωνων των εργατικων ταξεων των χωρων μελων της. Αλλα η προωθηση μεσα απο την "ευρωπαϊκη ιδεα" ενος τετοιου "διεθνισμου" μεσα στην ΕΟΚ, συνδεεται με την αναπτυξη του ευρωπαικου εθνικισμου και ρατσισμου μεσα στην εργατικη ταξη, σε σχεση με τους εξω απο την ΕΟΚ.

Το σημαντικοτερο ομως για να καθορισει ενας αριστερος την σταση του απεναντι στην υποβολη αιτησης ενταξης δεν ειναι αυτα. Ετσι και αλλοιως οι ιδιοι οι ε/κ αστοι δεν περιμενουν να γινει η ενταξη πριν το 2000. Σημερα το κυριως ζητημα ειναι το **πολιτικο περιεχομενο και ο στοχος** της ιδιας της **υποβολης** της αιτησης.

Επιθετικοτητα στο Κυπριακο

Απο τα μεσα του '89 οι ενδοτικοι αλλοιθωριζουν απορριπτικα και ο εθνικισμος κατεβαινει στις μαζες με σωβινιστικες κινητοποιησεις. Η επισημη ελληνοκυπριακη πολιτικη στο Κυπριακο αγριευει και ετοιμαζεται για να διαπραγματευτει οσο πιο σκληρα μπορει. Το 1990 γνωρισε το ψηλοτερο βαθμο στρατιωτικοποιησης με την μεγαλη αυξηση των στρατιωτικων δαπανων, την αυξηση της "εκτακτης εισφορας για την αμυνα" την προσληψη και εκπαιδευση των πρωτων γυναικων στο στρατο, την επαναληψη των διωξεων εναντια στους αντιρρησιες συνειδησης απο τα στρατοδικεια, τον τριπλασιαμο των κονδυλιων για την "διαφωτιση" για το κυπριακο στο εξωτερικο και αλλα.

Η υποβολη αιτησης ενταξης στην ΕΟΚ ηταν το αποκορυφωμα αυτης της πορειας σκληρυνσης της στασης των ελληνοκυπριων και ελληνων αστων. Ηταν η πιο επιθετικη πολιτικη ενεργεια που εχουν κανει τα τελευταια

χρονια. Προσπαθουν να τονισουν ακομα μια φορα οτι η Κυπριακη Δημοκρατια ειναι το "μονο νομιμο κρατος" στο νησι που εχει δικαιωμα να μιλα εξ' ονοματος ολοκληρου του πληθυσμου.

Οι ελληνοκυπριοι αστοι προχωρησαν σε αυτη την επιθεση ελπιζοντας να μεγιστοποιησουν τα ωφελη τους απο την αποφαση των υπουργων εξωτερικων της ΕΟΚ (που παρθηκε λιγες μερες πριν την αιτηση) στο Δουβλινο. "Με την τελευταια αποφαση που πηραν οι χωρες της ΕΟΚ," ελεγε ο Κληριδης σε συνεντευξη του, "που δηλωσαν ξεκαθαρα στην Τουρκια οτι **δεν πρεπει να ελπιζει σε εισδοχη** αν δεν αλλοιωσει την σταση της στο Κυπριακο, αν δεν αποσυρει τα κατοχικα στρατευματα... η Ευρωπη εχει εκδηλωσει ζωηρο ενδιαφερον, και φυσικα αυτο το ενδιαφερον πρεπει να ενισχυθει απο το γεγονος οτι εμεις καναμε αιτηση" ("Φιλελευθερος" 5/7/90)

Ολα τα κομματα που υποστηριξαν την υποβολη αιτησης ενταξης το εκαναν καθαρο οτι περιμεναν μια βελτιωση της θεσης "μας" στο Κυπριακο. Ο Γ.Γ. της ΕΔΕΚ Τ. Χατζηδημητριου ομως εκφρασε αυτες τις ελπιδες με τον πιο ρεβανσιστικο και ρατσιστικο τροπο, οραματιζομενος "Μεγαλες" αντιτουρκικες συμμαχιες:

> "Αιτηση αυτη την εποχη μας συνδεει με την πορεια για μια ευρυτερη ευρωπαικη ενοτητα τη στιγμη ακριβως που η Τουρκια στρεφεται προς σωβινιστικες και επεκτατικες επιλογες και γινεται συντελεστης διασπασης μεσα στον Ευρωπαικο χωρο. στη Γερμανια δημιουργει προβληματα με τους Τουρκους εργατες, στην Ελλαδα και την Βουλγαρια με τις μουσουλμανικες μειονοτητες και ενοχλει την Σοβιετικη Ενωση με τις δραστηριοτητες της στο Αζερμπαιζαν... Αν μπορεσουμε να αξιοποιησουμε την αντιθεση της Δυσης εναντι του μουσουλμανικου φανατισμου τον οποιο μεθοδικα προωθει η Τουρκια τοτε θα ανοιξουμε νεες προοπτικες για το ζητημα μας." ("Εμπρος" 10/06/90)

Μπορει βεβαια οι ε/κ αστοι να μην τα πηγαν οσο καλα ελπιζαν γιατι η αποδοχη της αιτησης συνοδευτηκε με καποιο σχολιο απο την μερια της ΕΟΚ οτι "η ενταξη πρεπει να ωφελησει και τις δυο κοινοτητες της Κυπρου". Μπορει η "επιτυχια" να επισκιαστηκε και απο την αναβαθμιση του ρολου της Τουρκιας εξαιτιας της κρισης στον Κολπο. Το γεγονος ομως οτι αναγνωριστηκε για αλλη μια φορα και τοσο πανηγυρικα στην Κυπριακη Δημοκρατια το στατους του "Κυπριακου κρατους", τους δινει την δυνατοτητα να πιεζουν πιο αποτελεσματικα, μαζι με την Ελλαδα, για εμποδια στην ενταξη της Τουρκιας. Ακομη τους δινει την δυνατοτητα να διατηρησουν και ενισχυσουν τον οικονομικο αποκλεισμο της ΤΔΒΚ, που τελευταια εχανε την αποτελεσματικοτητα του με καποιες χωρες τις ΕΟΚ.

Η Τουρκοκυπριακη αντιπολιτευση

Δεν ειναι περιεργο λοιπον οτι ολοι οι τ/κ ειδαν την υποβολη αιτησης ενταξης στην ΕΟΚ σαν μια επιθεση σε βαρος τους. Η τ/κ αριστερη αντιπολιτευση, που τον τελευταιο καιρο βρισκεται σε εντονη αντιπαραθεση με τον Ντεκτας οχι μονο για την εσωτερικη πολιτικη του αλλα και κατηγορωντας τον οτι δεν θελει πραγματικα λυση ομοσπονδιας, αντεδρασε πολυ εντονα στην υποβολη της αιτησης ενταξης στην ΕΟΚ. Η Γιενη Ντουζεν, εφημεριδα του Τουρκικου Ρεπουπλικανικου Κομματος του Ο. Οζγκιουρ χαρακτηρισε "ακρως λανθασμενη την ενεργεια της Κυπριακης κυβερνησης. 'Ειναι ακατανοητη' γραφει 'η ενεργεια αυτη της ε/κ διοικησης την στιγμη που συνεχιζονται οι προσπαθειες για επαναληψη των συνομιλιων',... η υποβολη αιτησης θα δυσκολεψει την λυση του προβληματος διοτι η αιτηση υποβληθει μονομερως." ("Φιλελευθερος" 10/7/90).

Και ο Ακκιντζι, αρχηγος του Κοινοτικοαπελευθεροτικου Κομματος "ισχυριστηκε οτι η κυπριακη κυβερνηση δεν ειναι νομιμη κυβερνηση ωστε να ενεργει για λογαριασμο του συνολου της Κυπρου. Η αιτηση για ενταξη στην ΕΟΚ πρεπει να αξιολογηθει στο πλαισιο αυτο." ("Φιλελευθερος" 11/7/90)

η αντιδραση του ΑΚΕΛ

Το ΑΚΕΛ ηταν το μονο κομμα που κρατησε τα "ενδοτικα" προσχηματα, αλλα μεσα σε εθνικιστικα πλαισια. Διαφωνησε με την υποβολη αιτησης χαρακτηριζοντας την σαν "ακαιρη". Σαν κινηση που μπορει να εχει αντιθετα αποτελεσματα απο αυτα που θελουν οι ε/κ, γιατι υπηρχε ο κινδυνος η ΕΟΚ να μην την αντιμετωπισει και τοσο θετικα (οπως και εγινε σε καποιο βαθμο) και "τοτε τι θα λεμε". Προβαλε επισης το κινδυνο των αντιδρασεων των τ/κ και της Τουρκιας. Οχι ομως για να καταγγειλει την υποβολη αιτησης σαν εθνικιστικη επιθετικη ενεργεια αλλα σαν λαθος τακτικης, γιατι μπορουσε οι αντιδρασεις να ειναι τετοιες που να φερουν την κυβερνηση σε δυσκολη θεση.

Οσο για καποιες αντιρρησεις για λογους αρχης που προβαλλε το ΑΚΕΛ, με αρθρα κυρια στην "Χαραυγη" στα οποια αναλυονταν ο καπιταλιστικος και ιμπεριαλιστικος χαρακτηρας της ΕΟΚ, αυτα ολα εξουδετερωθηκαν οταν ο Χριστοφιας δηλωνε οτι το ΑΚΕΛ ηταν ετοιμο να δεχτει ενταξη στην ΕΟΚ αν αυτη δεσμευονταν να λυσει το Κυπριακο.

ιμπεριαλιστικος συνασπισμος

Οσο για την ιδια την ενταξη, η ΕΟΚ δεν ειναι καθολου η "Ευρωπη των λαων". Η ελευθερη διακινηση, η ελευθερη αγορα και ολα τα αλλα ελευθερα που χρησιμοποιουν οι αστοι και οι απολογητες τους για να χαρακτηρισουν την ΕΟΚ αφορουν την ΕΟΚ εσωτερικα, οσο την αφορουν, και καθολου την σχεση της με τον υπολοιπο κοσμο. Προς τον υπολοιπο κοσμο η ΕΟΚ ειναι "φρουριο" (οπως την εχουν χαρακτηρισει εοκικοι πολιτικοι). Ειναι ενας ιμπεριαλιστικος συνασπισμος επιθετικος προς τον υπολοιπο κοσμο.

Ενας συνασπισμος που εχει σαν στοχο του να προωθησει τα συμφεροντα των μελων του εναντια σε ολους τους αλλους και με οποιοδηποτε κοστος. Η "αντιμετωπιση με ιση ευθυνη των οικουμενικων προβληματων" και "η απολαυση των αγαθων της ελευθεριας και κοινωνικης δικαιοσυνης" που διακυρησσε ο Φαντης στη βουλη για την ΕΟΚ, μεταφραζετε σε βουνα βουτυρου, ποταμια γαλακτος και αλλα τεραστια πλεονασματα αγαθων που καταστρεφονται στην Ευρωπη την ιδια στιγμη που στις χωρες του τριτου κοσμου εκατομμυρια ανθρωποι, κυριως παιδια, πεθαινουν απο την πεινα και την εξαθλιωση.

Η ΕΟΚ δεν ειναι μονο ενα οικονομικο - πολιτικο φρουριο ειναι και ενας στατιωτικος συνασπισμος. Ολα τα κρατη μελη της ειναι και μελη του ΝΑΤΟ.

Η "Ευρωπαικη ολοκληρωση" δεν ειναι μονο οικονομικη. Μαζι με την αγορα, ενοποιουνται και οι μυστικες αστυνομιες που κυριο στοχο εχουν να χτυπησουν το εργατικο κινημα. Οι κατασταλτικοι μηχανισμοι και νομοι που χρησιμοποιηθηκαν για να κτυπησουν το κινημα στην Ιταλια και Γερμανια επεκταθηκαν και στις αλλες χωρες. Ο συντονισμος τους για να μην δεχεται καμμια χωρα της ΕΟΚ πολιτικους προσφυγες που τους εχει αρνηθει εισοδο αλλη χωρα της, δειχνει οτι τα δημοκρατικα δικαιωματα καθε αλλο παρα επεκτεινονται.

η σταση της ακρας αριστερας

Η υποστηριξη των σοσιαλδημοκρατικων κομματων στην ΕΟΚ για να μπορεσουν οι αστοι και οι εργατικες ταξεις των χωρων τους να εχουν τα ωφελη που υπολογιζουν οτι θα προκυψουν απο το δυναμωμα ουσιαστικα του ευρωπαϊκου ιμπεριαλισμου ειναι οππορτουνιστικη.

Δεν ειναι ομως λιγοτερο οππορτουνιστικη η κριτικη του ΑΚΕΛ στη σοσιαλδημοκρατικη θεση του ΑΔΗΣΟΚ για την ενταξη. Ο βουλευτης του ΑΚΕΛ Θεοδουλου εβαλε στην βουλη την αντιθεση του ΑΚΕΛ στην ενταξη πανω στην ιδια βαση της εξυπηρετησης των "εθνικων συμφεροντων μας":

"η ΕΟΚ δεν προκειται να διαδραματισει θετικο ρολο στο Κυπριακο αν η Κυπρος ενταχθει σε αυτη διοτι οπως εχει διαφανει μεχρι τωρα παρα τις στενες σχεσεις που υπαρχουν δεν εκανε τιποτα το ουσιαστικο, οπως δεν εκανε για το Ιρλανδικο, το Γιβλραλταρ ή τα προβληματα Ελλαδας - Τουρκιας." ("Εμπρος" 17/6/90)

Αυτη η κυριαρχη ιδεολογια επιρεασε και την ακρα αριστερα. Η Αριστερη Πτερυγα της ΕΔΕΚ που τωρα ειναι στο ΑΔΗΣΟΚ σαν η αριστερη του μειοψηφια ταχθηκε εναντια στην υποβολη αιτησης ενταξης. Αναλυσε τον ιμπεριαλιστικο χαρακτηρα της ΕΟΚ. Ομως σε κειμενο τους σαν "μειοψηφια της πολιτικης επιτροπης του ΑΔΗΣΟΚ" γραφουν:

"Προβαλλεται ο ισχυρισμος πως η ΕΟΚ μπορει να παιξει θετικο ρολο στην κατευθυνση [λυσης του κυπριακου]... Παρολα αυτα ειναι πολυ αμφιβολο αν η Τουρκικη αρχουσα ταξη θα ηταν διατεθειμενη να συγκρουστει με το καθεστως Ντενκτας για να επιβαλει συμφωνια στο κυπριακο... Οσον αφορα τις δυνατοτητες της ΕΟΚ πρεπει να προβληματιστουμε πως ακομα και σε περιοδο οικονομικης ανακαμψης, η ΕΟΚ δεν μπορεσε να λυσει τα δικα της σοβαρα εθνικα ζητηματα οπως το Ιρλανδικο, ... Βασκων... Κορσικης... Σκωτσεζοι... Βελγιο" ("Σοσιαλιστικη Εκφραση" 195, Αυγουστος '90).

Στην νοτια Κυπρο ειναι αυτονοητο οτι "βοηθεια για λυση του Κυπριακου" σημαινει βοηθεια για λυση υπερ "μας". Ετσι η Α.Π. ΕΔΕΚ δεν καταφερε να ξεφυγει απο την ρεφερμιστικη λογικη του αν μπορει η ΕΟΚ να "μας βοηθησει" να λυσουμε το κυπριακο. Μα για τους επαναστατες το σημαντικο δεν ειναι να εκτιμησεις αν οι αστοι εχουν ή οχι δικιο στις προσδοκιες τους απο την ΕΟΚ. Ειναι να δειξεις πως και με την αιτηση ενταξης επιδιωκουν μια λυση στα μετρα τους, εναντια στους τ/κ και τουρκους αστους αλλα και εναντια στη θεληση των τ/κ εργαζομενων. Οτι η αιτηση ενταξης ειναι μια πραξη που η τ/κ και τουρκικη αρχουσα ταξη θα την παρουσιασει σαν εχθρικη, και θα πεισει τους εργαζομενους για αυτο. Και οτι εμεις πρεπει ακριβως να αναγνωρισουμε αυτη την εχθρικοτητα της και να την καταγγειλουμε.

Η ξεκαθαρη καταγγελια οτι το ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΤΩΡΑ ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ Τ/Κ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ δεν εμφανιστηκε οχι μονο απο τα επισημα κομματα αλλα και ουτε απο τις αριστερες μειοψηφιες τους.

Περί Ευρωπαϊκού Πολιτισμού

Μεσα στα διαφορα που ακουστηκαν πριν και μετα τους πανηγυρισμους για την αιτηση ενταξης στην ΕΟΚ, περιοπτη θεση ειχει και η φιλολογια περι του ευρωπαϊκου πολιτισμου. Μια σωβινιστικη φιλολογια που εκτος απο την κυρια αιχμη της, τον αντιτουρκισμο, συνδιαστηκε αργοτερα και με αντιαραβικο και αντιμουσουλμανικο ρατσισμο. Το "πας μη Ελλην βαρβαρος" συνδιαστηκε με τον κομπασμο οτι ο ευρωπαϊκος πολιτισμος ειναι συνεχεια του αρχαιου ελληνικου για να μας δωσουν το "πας μη ευρωπαιος βαρβαρος":

"Ειμαι ο Υπ. Παιδειας μιας χωρας με Ευρωπαικη κουλτουρα που μοιαζει σαν το προκεχωρημενο φυλακιο της Ευρωπης καταντικρυ στα ασιατικα παραλια. Μιας χωρας που μιλα την ελληνικη, την γλωσσα του Ομηρου, του πρωτου ευρωπαιου ποιητη, ενος νησιου ευρωπαικου που βιαια ασιατικοι αττιλες του αρπαξαν το 1/3 εδω και 16 χρονια. Ενω σ' αυτους μιλαμε και δεν μας καταλαβαινουν, μιλω σε σας και με καταλαβαινετε. Ειμαι λοιπον συγκινημενος γιατι δεν θα μου χρειαστουν παρα εξι-επτα λεπτα για να με νοιωσετε. Γιατι εσεις ειστε ευρωπαιοι, καθως και εμεις." ("Φιλελευθερος" 9/7/90, ομιλια του Χριστοφινη στη Γαλλια, με θεμα "Εννια χιλιαδες χρονια πολιτισμου")

Ο δε υπουργος αμυνας Αλωνευτης σε ομιλια του στις εκδηλωσεις στον Παχυαμμο αφου αναφερθηκε στην "νοοτροπια του μεσαιωνικου Αττιλα" αμεσως μετα συμπληρωσε οτι "Η ενταξη μας στην ΕΟΚ... ειναι η πολιτιστικη καταξιωση ενος λαου που για αιωνες στεκει αμυντικο προτειχισμα του Ευρωπαικου πολιτισμου." ("Φιλελευθερος" 13/8/90)

Η πραγματικη παραδοση αυτου του ευρωπαϊκου πολιτισμου ειναι γεματη απο κατακτησεις, καταστροφες αλλων πολιτισμων, και τους μεγαλυτερους και χειροτερους πολεμους που εχει γνωρισει η ανθρωποτητα.

Στις μερες μας, αναμεσα σε αλλα κυκλοφορει και η ιδεα οτι ο "απολιτιστος" κοσμος της ανατολης και της Λατινικης Αμερικης μας κατακλυζει και με τα ναρκωτικα. Η αληθεια ειναι οτι η τιμη για την μεγαλυτερη καμπανια για την διαδωση των ναρκωτικων στην ιστορια ανηκει σε δυο απο τις σπουδαιοτερες ευρωπαϊκες χωρες, την Αγγλια και την Γαλλια. Στις αρχες του αιωνα, η επαναστατρια Ροζα Λουξεμπουργκ, προσπαθωντας να πολεμησει αυτην ακριβως την ρατσιστικη οσο και γελοια αντιληψη για την ανωτεροτητα του ευρωπαϊκου πολιτισμου, αφιερωσε αρκετες σελιδες του βιβλιου της "Η Συσσωρευση του Κεφαλαιου" στους περιφημους Πολεμους του Οπιου. Αντιγραφουμε ενα μικρο μερος, για να δωσουμε μια ιδεα για μια απο τις λιγοτερο διαφημισμενες στις μερες μας πτυχες του "ευρωπαϊκου πολιτισμου":

Ο Ευρωπαϊκος πολιτισμος, δηλαδη οι εμπορευματικες ανταλλαγες με το Ευρωπαϊκο κεφαλαιο, ειχε τον πρωτο του αντικτυπο στην Κινα με τους Πολεμους του Οπιου, οταν αυτη εξαναγκαστηκε να αγοραζει το ναρκωτικο απο τις Ινδικες φυτειες για να κερδιζουν λεφτα οι Βρετανοι καπιταλιστες... Στην αρχη του 19ου αιωνα, η τιμη του οπιου επεσε τοσο ωστε να μετατραπει γρηγορα σε "πολυτελεια του λαου".... Τα θανατηφορα αποτελεσματα του ναρκωτικου, ιδιαιτερα των φθηνοτερων ποικιλιων που χρησιμοποιουσε ο φτωχος πληθυσμος, καταληξαν να το κανουν δημοσια συμφορα και η Κινα αναγκαστηκε να απαγορευσει την εισαγωγη του...

Η Αγγλια κυρηξε τον πολεμο στην Κινα για να την εξαναγκασει να αρει την απαγορευση. Τετοια ηταν η λαμπρη αρχη του "ανοιγματος της Κινας" στον Ευρωπαϊκο πολιτισμο - με την πιπα του οπιου.

Ο πρωτος Πολεμος του Οπιου τελειωσε το 1842. Αλλα...

Μεσα σε δεκαπεντε χρονια, εγινε ακομα ενας πολεμος εναντιον της Κινας. Αυτη τη φορα, η Βρετανια ειχε ενωσει τις δυναμεις της με την Γαλλια.... Με την ειρηνη του Τιεντσιν (1858), η Κινα υποχρεωθηκε να δεχτει την η κυκλοφορια του οπιου, το Ευρωπαϊκο εμποριο και οι Χριστιανικες ιεραποστολες στο εσωτερικο της χωρας... Το 1859, ωστοσο, οι Αγγλοι επαναρχισαν τις εχθροπραξιες...

Η Συμβαση Τσι-φου του 1876 εγγυονταν πληρεις διευκολυνσεις για την εισαγωγη του οπιου στην Κινα - την στιγμη που η Ενωση Εναντια στο Οπιο στην Αγγλια κινητοποιουνταν εναντια στην διαδωση του εθισμου στο ναρκωτικο στο Λονδινο, το Μαντσεστερ και αλλες βιομηχανικες περιοχες, οταν μια κοινοβουλευτικη επιτροπη δηλωσε οτι η χρηση του οπιου ηταν εξαιρετικα βλαβερη.

«ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ» – "UNUTMA"

Αυτη η στηλη που καθιερωσαμε απο το προηγουμενο τευχος του περιοδικου εχει σκοπο να συμβαλει στην αποκατασταση της ιστορικης αληθειας για το Κυπριακο απο την ε/κ σκοπια.

Και στις δυο πλευρες οι αρχουσες ταξεις "Δεν Ξεχνουν" αυτα που τους συμφερουν μονο. Ξεχνουν ομως ολα αυτα που δεν τους συμφερουν. Αντιθετα, για την εργατικη ταξη καθε πλευρας εχει σημασια ολη η αληθεια.

Για να μην τραβιεται η νεολαια απο τους σωβινιστες πρεπει να της δειξουμε το αδικο που εχει και η δικη μας πλευρα στο Κυπριακο. Για να μην δεχεται η εργατικη ταξη την μια θυσια μετα την αλλη για χαρη του "εθνικου προβληματος", για να σπασει η δυσπιστια για τους τ/κ και τουρκους εργαζομενους, πρεπει να συνειδητοποιησει οτι η "δικη μας" πλευρα δεν ειναι καθολου πιο αθωα ή καλυτερη απο την "αντιπαλη".

Το δικο μας "Δεν Ξεχνω" σημαινει να θυμομαστε αυτα που θυμουνται και φοβουνται οι τ/κ εργαζομενοι (η τ/κ αρχουσα ταξη εχει και αυτη το δικο της "Δεν Ξεχνω", το "UNUTMA"). Να τα καταγγελουμε και να δειχνουμε εμπρακτα οτι δεν εχουμε καμια σχεση με τις επιθετικες επιλογες και πραξεις της αστικης "μας" ταξης, αντιθετα παλευουμε εναντια σε αυτες. Μονο ετσι μπορει να αρχισει να σπαζει και η δυσπιστια των τ/κ εργαζομενων απεναντι στους ε/κ εργαζομενους. Αυτοι ειναι οι μονοι σημαντικοι στοχοι για τους αριστερους που παλευουν για την εργατικη εξουσια. Για να τους προχωρησουμε δεν μπορουμε να κρατουμε σταση "ισης αποστασης". Πρεπει να συγκεντρωθουμε στις ευθυνες την επιθετικοτητα και την αντιδραστικοτητα της "δικης μας" πλευρας.

Το καθηκον να δειξουν ποσο αντιδραστικη ειναι η τουρκικη και τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη **στην τ/κ και τουρκικη εργατικη ταξη**, τοχουν οι τ/κ και τουρκοι αριστεροι.

1964: Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΘΥΛΑΚΑ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΚΟΚΚΙΝΩΝ

Σ' αυτο το τευχος η στηλη μας ειναι αφιερωμενη σε ενα γεγονος που απασχολησε αρκετα την ελληνοκυπριακη κοινωνια αυτη την περιοδο (αρθρα, μνημοσυνα, ομιλιες, συναυλιες). Τους βομβαρδισμους της Τυλληριας απο την τουρκικη αεροπορια τον Αυγουστο του 1964.

Ομως οι επιχειρησεις δεν ξεκινησαν στις 8 Αυγουστου, την ημερα που ηλθαν τα τουρκικα αεροπλανα και βομβαρδισαν με τις Ναπαλμ. Ο κυκλος του αιματος ειχε αρχισει αρκετα πιο νωρις. Οι ε/κ αστοι δεν ηταν καθολου τα αθωα θυματα σε αυτο το κυκλο

Οι βομβαρδισμοι ηταν ενα πολεμικο επεισοδιο σε μια περιοδο που η ε/κ αρχουσα ταξη προσπαθησε να "λυσει" οριστικα το προβλημα των τουρκοκυπριων με το σχεδιο "Ακριτας" και τις ενοπλες ομαδες που προβλεπε. Ειναι η περιοδος της απομονωσης των τ/κ στους θυλακες και η απωλεια καθε προσβασης τους στην πολιτικη εξουσια. Ειναι η περιοδος που οι ε/κ αστοι, κατω απο την ηγεσια του Μακαριου, ανασυντασσουν τις δυναμεις τους για να προχωρησουν στη στρατιωτικη πολιορκεια των θυλακων.

Σαν "Εργατικη Δημοκρατια" εδω και μια δεκαετια προσπαθουμε να δειξουμε οτι το Κυπριακο δεν αρχισε το '74. Οτι ο πολεμος ειναι συνεχεια της πολιτικης. Οτι η ιδια πολιτικη που ακολουθιωνταν σε καιρους ειρηνης, συνεχιζεται στην διαρκεια του πολεμου. Στο βιβλιο μας "Το Κυπριακο και τα Διεθνιστικα Καθηκοντα των Ελληνοκυπριων Επαναστατων" (Φλεβαρης '88) προσπαθησαμε να δειξουμε οτι και τα γεγονοτα της Τυλληριας μονο μεσα σε αυτη την διαλεκτικη μπορει να τα καταλαβει κανεις. Αλλοιως καταληγει σε υποκριτικες μελοδραματικες κορωνες:

"Η απομονωση των τουρκοκυπριων στους θυλακες θα λειτουργουσε σε οφελος των Ε/κ αν εκπληρωνονταν δυο οροι. Πρωτα, επρεπε να θεωρηθουν οι ιδιοι σαν οι "νομιμοι κληρονομοι" του "επισημου" κυπριακου κρατους, ωστε να δυσκολευεται η Τουρκια να επεμβει. Αυτο σημαινε οτι οι θυλακες επρεπε να εχουν την λιγοτερη δυνατη επικοινωνια με τον εξω κοσμο, για να μην εχουν πολιτικη παρουσια εξω απο τους θυλακες. Δευτερο, χρειαζονταν η οικονομικη και κοινωνικη απομονωση των θυλακων ωστε να μην μπορεσουν να λειτουργησουν και η Τουρκοκυπριακη ηγεσια σε καποιο συντομο χρονικο διαστημα να αναγκαστει να δεχτει τους ορους των Ελληνοκυπριων επειδη δεν θα αντεχαν να μεινουν μεσα στους θυλακες. Δηλαδη χρειαζονταν μια διαρκης πολιτικη και οικονομικη πολιορκια που για να γινει πια επρεπε να χρησιμοποιηθουν στρατιωτικα μεσα. Οι στρατιωτικες προετοιμασιες αποκτουν πρωτευοντα ρολο στην επομενη περιοδο, ενω ο στοχος παραμενει ο ιδιος:

'Σκοπος μας κ. Προεδρε ειναι **η καταλυσις των συμφωνιων Ζυριχης και Λονδινου** δια να δυναται **αδεσμευτως** ο Ελληνικος Κυπριακος λαος εν συνεννοησει μετα της Μητρος Πατριδος να καθοριζει το μελλον. Ειμαι ο υπογραψας τας συμφωνιας αυτας εκ μερους των Ελληνων της Κυπρου... Ουδ' επι στιγμην ομως επιστευσα οτι οι συμφωνιαι θα αποτελουν **μονιμο καθεστως**.... νομιζω δε οτι ηλθεν ο καιρος δια να επιχειρησωμεν την απαλλαγην μας εκ των επιβληθεισων συμφωνιων...

Ειναι αληθες οτι οι Ελληνες της Κυπρου και η ηγεσια των προεβαινον απο καιρου εις δυναμικην προπαρασκευην δια να ειναι ετοιμοι να αντιμετωπισουν τυχον ενοπλον επιθεσιν υπο των Τουρκοκυπριων, δια τους οποιους εγνωριζομεν οτι εισηγον οπλα εκ Τουρκιας... **Ο αγων επεβληθη. Ευρεθημεν υποχρεωμενοι να χρησιμοποιησωμεν κατα της ενοπλου βιας το ιδιον μεσον. Πιθανως να υποχρεωθωμεν να πραξωμεν τουτο και μελλοντικως. Δι' αυτον τον λογον συνεχιζομεν την ετοιμασιαν μας και επι του πεδιου τουτου.**

Διαθετομεν μιαν δυναμικην Οργανωσιν της οποιας τα εκπαιδευθεντα μελη ανερχονται εις περαν των 5.000 ανδρας, ο αριθμος τουτος συνεχως αυξανει.' (Επιστολη Μακαριου προς Γ. Παπανδρεου, 1/3/64. Απο τον Ν. Κρανιδιωτη "Ανοχυρωτη Πολιτεια")

Τελικα, και η 'δυναμικη Οργανωση' γινεται κρατικο οργανο, ο επισημος στρατος (η Εθνοφρουρα, τον Φεβραρη '64), και μπαινει και αυτη μεσα στην λογικη οτι η ελληνοκυπριακη εξουσια **ειναι** το Κυπριακο κρατος, κατι που και νομιμοτητα της διανει αλλα και ενισχυει την εικονα του νομιμου κρατους που θελουν να καλλιεργησουν διεθνως.

Στην περιοδο που ακολουθησε, και στην οποια η Ελληνοκυπριακη ηγεσια ενοιωθε δυνατη, τα επιχειρηματα και η πολιτικη της δεν καθοριζονταν απο το "δικαιο" τα "ανθρωπινα δικαιωματα" ή τις διαφορες "ελευθεριες", και την ευαισθησια απεναντι στα "τετελεσμενα με την βια των οπλων" αλλα απο το ποτε θα ηταν ετοιμοι, στρατιωτικα και πολιτικα, για την επομενη στρατιωτικη επιχειρηση, για την επομενη καταπατηση διαφορων ελευθεριων των Τουρκοκυπριων και την δημιουργια των επομενων "τετελεσμενων με την βια των οπλων". Το παρακατω αποσπασμα απο τον Κρανιδιωτη, που ηταν "μεσα στα πραγματα" τοτε, δειχνει τον κυνικο υπολογισμο με τον οποιο αποφασιζαν ποτε και που θα επιτιθενταν:

'Με την οργανωση της Εθνικης φρουρας, τη στελεχωση της με ελλαδιτες αξιωματικους και την ενισχυση γενικα των Κυπριακων ενοπλων δυναμεων, η Κυπριακη Κυβερνηση αποφασισε να εκκαθαρισει την οροσειρα του Πενταδακτυλου, που ειχε περιελθει κατω απο τον ελεγχο της ΤΟΥΡΔΥΚ, και να αναταλαβει τη μεγαλης στρατηγικης σημασιας φρουριο του Α. Ιλαριωνα

Ετσι μοναδες της Εθνικης Φρουρας και των ενοπλων ομαδων του Βασου Λυσσαριδη, υστερα απο μια εκκαθαριστικη επιχειρηση στην ανατολικη πλευρα του Μπογαζιου, αρχισαν, στις 25 Απριλιου 1964, επιθεση εναντιον του Αγιου Ιλαριωνα.' (Κρανιδιωτης "Κυπρος Ανοχυρωτη Πολιτεια" σελ. 183)

Ολα λοιπον τα "ο αγων επεβληθη" και "ευρεθημεν υποχρεωμενοι να χρησιμοποιησωμεν κατα της ενοπλου βιας το ιδιον μεσον" του Μακαριου δεν ειχαν καμμια σχεση με την αληθεια. Σαν αποτελεσμα αυτων των πραξεων της ελληνοκυπριακης πολιτικης ηγεσιας για μια δεκαετια πριν το '74, εκεινοι που ζουσαν συνεχεια κατω απο την απειλη των οπλων ηταν οι Τουρκοκυπριοι, και οι πρωτοι προσφυγες στην Κυπρο δεν ηταν Ελληνοκυπριοι αλλα Τουρκοκυπριοι, οι οποιοι μαλιστα δεν ειχαν και τα μεσα για να καλυτερεψουν την κατασταση τους.

Οτι εγινε με την στρατιωτικη επιχειρηση στον Αγιο Ιλαριωνα, εγινε σε μεγαλυτερο βαθμο στον θυλακα Μανσουρας-Κοκκινων:

'Οι Τουρκοκυπριοι διατηρουσαν στην περιοχη εκεινη, πανω στην ακτη, το θυλακα των Κοκκινων, που ειχε σχηματισθει αμεσως μετα την κρισιν του 1963...

Για να συμπιεσουν την εστια αυτη, και να αποτρεψουν διευρυνση της, δυναμεις της Εθνικης Φρουρας κινηθηκαν το βραδυ της 5ης προς την 6η Αυγουστου [1964], και κατελαβαν το υψωμα Ακονι, που κατειχε η Ειρηνευτικη Δυναμη των Ηνωμενων Εθνων, με αντικειμενικο στοχο το Λωροβουνο, που κατειχαν οι Τουρκοι, και που εδεσποζε σ' ολη την περιοχη. Οι κινησεις αυτες... εξελιχθηκαν σε μεγαλης κλιμακας στρατιωτικη επιχειρηση... στις 7 Αυγουστου κατεληφθη ο Λωροβουνος.. το πρωι ομως τις 8ης Αυγουστου Τουρκικα στρατιωτικα αεροπλανα αρχισαν ενα αδιακριτο σφοδρο βομβαρδισμο της περιοχης.' (Ν. Κρανιδιωτης "Κυπρος Ανοχυρωτη Πολιτεια" σελ. 239)

Τα κριτηρια και στις δυο αυτες πολεμικες επιχειρησεις δεν ειχαν καμμια σχεση με αμυνα ή καποιες κοινωνικες και οικονομικες αναγκες αλλα καθοριζονταν απο τις στρατιωτικες δυνατοτητες και τις πολιτικες επιδιωξεις των ελληνοκυπριων." ("Το Κυπριακο και τα διεθνιστικα καθηκοντα των ε/κ επαναστατων" σελ 80)

η πολιορκεια των τ/κ της Παφου τον Αυγουστο του '64

Οι επιθεσεις των ε/κ αστων εκεινες τις μερες δεν περιοριστηκαν μονο στη περιχη των Κοκκινων αλλα

επεκταθηκαν και στη Παφο που πηραν τον χαρακτηρα ολοκληρωτικου αποκλεισμου με την διακοπη της υδατοπρομηθειας των τ/κ. Ας δουμε πως παρουσιασε το γεγονος αυτο η "Χαραυγη" τοτε:

"Ο δοκτωρ Κιουτσουκ απεστειλε χθες προς τον Γ.Γ. του ΟΗΕ τηλεγραφημα με το οποιο διαμαρτυρεται για την διακοπη υδατοπρομηθειας στους τουρκοκυπριους του Κτηματος. Η υδατοπρομηθεια των τουρκοκυπριων του κτηματος, αναφερει ο δοκτωρ Κιουτσουκ, απεκοπει απο τους Ελληνες απο το πρωι της 5ης Αυγουστου. Ετσι περι τις δυομιση χιλιαδες τουρκοι, περιλαμβανομενων ηλικιωμενων ανθρωπων και γυναικοπαιδων, καταδικαζονται σε θανατο κατα τον πιο κτηνωδη και απολιτιστο τροπο. Φεροντας σε γνωση σας αυτη την απανθρωπη και ατιμη πραξη απευθυνω επειγουσα εκκληση για ληψη αποτελεσματικων μετρων απο το συμβουλιο ασφαλειας'...

Ως γνωστον η διακοπη της υδατοπρομηθειας προς τους κατοικους του Κτηματος κατεστη αναγκαια μετα την αρνηση των τουρκοκυπριων να καταβαλλουν προς την Δημοκρατια καθυστερημενα δικαιωματα υδατοπρομηθειας. Οι Τουρκοκυπριοι αρνουνται να πληρωσουν δικαιωματα υδατοπρομηθειας απο τον περασμενο Δεκεμβριο.

Ο ραδιοσταθμος των Τουρκοκυπριων στασιαστων κατα την χθεσινη εκπομπη του ισχυρισθη οτι βυτια του Σουηδικου αποσπασματος τα οποια αποπειραθησαν να μεταφερουν νερο στον τουρκικο τομεα του Κτηματος εδεχθησαν πυρα εκ μερους εθνοφρουρων." Χαραυγη 8/8/64

Η μη πληρωμη προς την υδατοπρομηθεια δεν ειναι παρα μια φτηνη δικαιολογια που την υιοθετησε και το ΑΚΕΛ. Το οτι αυτος ο αποκλεισμος αρχισε **λιγες μονο ωρες** πριν ξεκινησουν οι μεγαλες στρατιωτικες επιχειρησεις εναντιον του τουρκικου θυλακα της Μανσουρας δειχνουν οτι η διακοπη της υδατοπρομηθειας εξυπηρετουσε στην πραγματικοτητα καθαρα στρατιωτικες σκοπιμοτητες που στρεφονταν εναντια σε αμαχο πληθυσμο. Εξαλλου οταν τελειωσαν τα γεγονοτα της Μανσουρας, και σταματησε ετσι να υπαρχει η στρατιωτικη σκοπιμοτητα, διαβαζουμε οτι:

"Η ελληνικη κυβερνηση συμφωνησε με τουρκικη απαιτηση να ζητησει απο τον Αρχιεπισκοπο Μακαριο την επαναληψη της προμηθειας νερου στους Τουρκους του Κτηματος - δηλωσε εδω κυβερνητικος εκπροσωπος." Χαραυγη 14/8/64

αντιπερισπασμος

Ειναι πολυ ενδιαφερον να δουμε και την εκδοχη της ελληνικης κυβερνησης για τις επιχειρησεις της Μανσουρας:

"Η Ελληνικη Κυβερνηση εναντιωθηκε στις επιχειρησεις Μανσουρας, που τις θεωρησε σαν αντιπερισπασμο του Μακαριου στις προτασεις Ατσεσον, και ζητησε ευθυνες απο τον Γριβα και τον Αρχιεπισκοπο." (Ν. Κρανιδιωτη "Ανοχυρωτη Πολιτεια τομ Α σελ. 323)

"Ενω στο σημειο αυτο βρισκονταν τα πραγματα, ενω ο Ατσεσον συνεχιζε τις προσπαθειες του για την εξευρεση συμπεφωνημενης λυσεως και ενω η κατασταση στη Νησο εμφανιζονταν ηρεμη και η ατμοσφαιρα ηταν ειρηνικη και γαληνιαια, διευκολυνουσα τις μεσολαβητικες προσπαθειες της Γενευης, εξαπολυθηκαν αιφνιδιαστικα στις 6 Αυγουστου, με πρωτοβουλια του Αρχ. Μακαριου και με πληρη αγνοια της ελληνικης κυβερνησεως και με απωτερο προφανως σκοπο τον τορπιλισμο του Ατσεσον για συμπεφωνημενη λυση, αι γνωσται επιχειρησεις της Τηλλυριας... " (Π. Γαρουφαλια υπ. εξωτ. του Γ. Παπανδρεου το '64, "Ελλας και Κυπρος" εκδ. 1982 σελ. 184-185)

η σταση του ΑΚΕΛ

Το ΑΚΕΛ που σημερα υποστηριζει την επαναπροσεγγιση, οχι μονο δεν εκανε τοτε τιποτα για να προστατεψει τους τ/κ και να εμποδισει τον Μακαριο που χρησιμοποιουσε την ελληνοκυπριακη εθνοφρουρα για να διαλυει τους θυλακες και να σφαζει τουρκοκυπριους αλλα χειροκροτουσε και απο πανω:

"Στην ομιλια του ενωπιον της Βουλης των αντιπροσωπων ο υπουργος εσωτερικων και αμυνης κ. Πολυκαρπος Γιωρκατζης κατεδειξε την τεραστια σημασια της **μεγαλειωδους νικης των γενναιων μαχητων μας στην περιοχη Μανσουρας.** Απο στρατιωτικης αποψεως καταφερθησαν βαρια πληγματα στους στασιαστες - σε εμψυχο και αψυχο υλικο - στενεψαν ασφυκτικως τα εδαφικα πλαισια των τρομοκρατων καθως και οι δυνατοτητες ανεφοδιασμου τους τοσον απο ξηρας οσον και απο θαλασσης. Απο πολιτικης πλευρας... διελυσε ενα τουρκικο καντονιο" ΧΑΡΑΥΓΗ 14/8/64

Αυτα ολα που εγιναν πριν τους βομβαρδισμους της Τηλλυριας, δεν βρισκουν βεβαια θεση μεσα στο επισημο "Δεν Ξεχνω", ειτε της κυβερνησης ειτε, δυστυχως, ακομα και εκεινων που λενε οτι θελουν την επαναπροσεγγιση με τους τ/κ. Οσοι ομως θελουν μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους εχουν υποχρεωση να τα βγαλουν στην επιφανεια, και να τα καταγγειλουν.

ΑΚΡΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τον περασμενο Μαη, στην Αθηνα στο τριημερο Επαναστατικου Μαρξισμου της ΟΣΕ συναντησαμε Τουρκους επαναστατες, που ζουν τωρα στην Ελλαδα. Μιλησαμε με δυο απο αυτους οι οποιοι ανηκουν στην τουρκικη επαναστατικη οργανωση "Sosialist isci" ("Σοσιαλιστης Εργατης"). Παντα προβαλλαμε την αναγκη η επαναστατικη αριστερα να στρεφει τα πυρα πρωτα στην "δικη της" αρχουσα ταξη, και οτι στις εθνικες διαμαχες τα καθηκοντα των επαναστατων ειναι διαφορετικα αναλογα με την χωρα που βρισκονται. Χαρακτηριστικα, η οργανωση αυτη στην Τουρκια υποστηριζει θεσεις που αν τις υποστηριζαν καποιοι εδω θα τους θεωρουσαμε τους χειροτερους σωβινιστες. Αντιθετα, θεωρουμε την "Sosialist Isci" αδελφη οργανωση.

Καποιοι, για να παρουμε ενα παραδειγμα, θα θεωρησουν αντιφαση που οι τουρκοι διεθνιστες καταγγειλαν τις επιθεσεις του τουρκικου στρατου εναντια στις πορειες των γυναικων περσι, τονιζοντας οτι οι γυναικες αυτες "θελαν απλα να πανε σπιτια τους" ενω εμεις καταγγελαμε τις ιδιες τις πορειες σαν αντιδραστικες. Εμεις τονισαμε οτι οι πορειες οι ιδιες, εξυπηρετουσαν, και δεν μπορουσαν παρα να εξυπηρετουν, τον ελληνοκυπριακο σωβινισμο. Και τα δυο ειναι αληθεια. Το ζητημα ειναι ποια απο τις δυο αληθειες πρεπει να τονιζουμε, αναλογα με το που ειμαστε για να πολεμησουμε τον σωβινισμο της πλευρας μας.

Θα τους αναφερουμε με το αρχικο τους μονο, Α. και Φ.

"εναντια στην δικη "μας" αστικη ταξη"

Δ.Π: Στην νοτια Κυπρο επικρατει η αποψη οτι οι Τουρκοι αριστεροι δεν καταγγελουν την Τουρκικη εισβολη στη Κυπρο και δεν ζητουν αποχωρηση των Τουρκικων στρατευματων. Ακομη οτι δεν υποστηριζουν τους Κουρδους και το δικαιωμα τους στην αυτοθιαθεση. Αυτο ειναι ενα επιχειρημα που το προβαλλουν σ' αντιπαραθεση με τα οσα υποστηριζουμε εμεις για τα διεθνιστικα καθηκοντα των Ε/Κ αριστερων.

Α: Η θεση της οργανωσης μας σχετικα με τα εθνικα ζητηματα ειναι η ιδια με την ΟΣΕ και την δικη σας της "Εργατικης Δημοκρατιας" δηλαδη ειμαστε εναντια στην δικη μας αστικη ταξη. Ειμαστε υπερ της αποχωρησης των Τουρκικων στρατευματων απο την Κυπρο και καταγγελουμε την υποκρισια της αστικης μας ταξης που ισχυριζεται οτι εκανε την εισβολη για προστασια των Τ/Κ. Φυσικα στην Τουρκια δεν υπαρχουν αμεσες δυνατοτητες για το κινημα να βαλει αυτα τα ζητηματα γιατι υπαρχει ενα καθεστως που δισκολευει τις δυνατοτητες εκφρασης. Οποιοι πχ γραψουν για το Κουρδικο κινημα, ακομα κι' απλα γεγονοτα να αναφερουν, που δεν αρεσουν στο Τουρκικο καθεστως, αντιμετωπιζουν ποινες φυλακισης και τους κλεινουν τα εντυπα που εκδιδουν.

Δ.Π: Εσεις δεν υποστηριζετε ανοιχτα μεσα στην Τουρκια το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των Κουρδων;

Φ: Οχι το υποστηριζουμε και μεσα στην Τουρκια. Ενας Τουρκος συγγραφεας ο Ισμαηλ Πισιντζι εγραψε δυο βιβλια "Το κουρδικο σαν διακρατικη αποικια" και αμεσως τον φυλακισαν. Εμεις μαζι με μερικες αλλες οργανωσεις καναμε καμπανια για να τον υποστηριξουμε. Τωρα οσο αφορα την Κυπρο, οι περισσοτερες αριστερες οργανωσεις συμφωνουν αλλα θεωρουν το Κουρδικο ως πρωτο ζητημα, μετα το Αρμενικο και μετα το Κυπριακο. Το Κουρδικο εχει αμεσες επιπτωσεις στην ιδια μας την χωρα.

Πριν μερικα χρονια δεν ειμασταν ξεκαθαροι οσον αφορα τα εθνικα ζητηματα. Επικρατουσε στην αριστερα η σταλινικη ιδεολογια. Για παραδειγμα τους Αρμενιους δεν τους θεωρουσαν εθνος επειδη δεν εχουν πατριδα, επειδη δεν υπαρχει ο γεωγραφικος χωρος. Εμεις τους θεωρουμε σαν εθνος που εχει διασκορπιστει σ' ολο τον κοσμο. Δεν υποστηριζουμε τον εθνικισμο των Κουρδων, υποστηριζουμε ομως το δικαιωμα τους για αυτοδιαθεση: ειμαστε εναντια στο Τουρκικο κρατος και τον στρατο.

Α: Να σας διαβασω απο την εφημεριδα "Sosialist iski" Απριλης '85. Σχετικα με την Αρμενικη σφαγη. Τιτλος "Στα 70 χρονια της Αρμενικης γενοκτονιας κατω οι φυλετικας διακρισεις. Σ' ολα τα επιπεδα πρεπει να καταγγειλουμε και να καταδικασουμε την σφαγη αυτη και να τα εξηγησουμε με υπομονη στους λαους της Τουρκιας και του Κουρδισταν. Οχι για την αποκατασταση της ιστορικης αληθειας μονο, αλλα **για να εξεφτελισουμε το αγριο προσωπο του ρατσισμου της δικης μας χωρας...** Αναγνωριζουμε ακομα το δικαιωμα επιστροφης του Αρμενικου λαου που εκδιωχθηκε απο τα εδαφη του... και φυσικα η μοναδικη κοινωνικη δυναμη

που μπορει να υλοποιηση αυτο το στοχο ειναι το ενοποιημενο Τουρκικο και Κουρδικο προλεταριατο."

Δ.Π: Τωρα οσο αφορα το Κυπριακο προβλημα;

Α: Για μας ειναι ξεκαθαρο, ο τουρκικος στρατος ηρθε στην Κυπρο για τα συμφεροντα του Τουρκικου αστικου κρατους. Καταγγελουμε αυτη την υποκρισια και ζητουμε την αμεση αποχωρηση του και υποστηριζουμε το δικαιωμα επιστροφης των ε/κ προσφυγων. Οι συντροφοι που βγαζουν την εφημεριδα στη Τουρκια ειχαν γραψει αρθρο σχετικα με τις πορειες των Ε/Κ γυναικων [αναφερεται στην πορεια στον Αγ. Κασιανο]. Καταγγελαν την επιθεση των Τουρκων στρατιωτων που τις χτυπησαν και ακομα την σεξιστικη συμπεριφορα απεναντι τους, και λεγαμε οτι το μονο που ηθελαν οι ε/κ γυναικες ηταν να επιστρεψουν στα σπιτια τους.

Γενικα ομως το Κυπριακο ζητημα για την Τουρκικη επαναστατικη αριστερα ειναι το τριτο και τεταρτο ζητημα. Υπαρχουν πολλα ζητηματα που ειναι πιο αμεσα. Ειναι η αποκατασταση της δημοκρατιας, το Κουρδικο, οι εξελιξεις στην Ανατολικη Ευρωπη και αλλα.

Δ.Π: Τους Τουρκους εργαζομενους ποσο τους απασχολει το Κυπριακο;

Φ: Γενικα επικρατει η κυριαρχη αποψη οτι η Τουρκια πηγε να σωσει του Τ/Κ επειδη οι Ε/Κ τους σκοτωναν. Μερικες οργανωσεις, υπολογισιμες για την εργατικη ταξη, προσπαθουμε να ανατρεψουμε την κυριαρχη αυτη ιδεολογια. Στην δικη μας οργανωση ολα τα εθνικα τα βλεπουμε με την ιδια διεθνιστικη οπτικη οσο αφορα τους Κουρδους, τους Αρμενιους τους Ελληνες. Πχ στο Κουρδισταν εγινε μια σφαγη. Ελεγαν οτι το "εκαναν οι Κουρδοι το PKK (Εργατικο Κομμα Κουρδισταν)." Το PKK πηγαινε σε χωρια κι' οποιος δουλευε για το Τουρκικο κρατος τον σκοτωνε. Η εφημεριδα μας εγραφε οτι οποιος κι' αν το εχει κανει ειτε ο Τουρκικος στρατος ειτε το PKK την ευθυνη για την σφαγη την εχει το Τουρκικο κρατος, διοτι με την πολιτικη που ακολουθει και την καταπιεση δημιουργει την διχονοια μεταξυ των Κουρδων ωστε να σκοτωνονται μεταξυ τους ή τους σκοτωνει το ιδιο το κρατος.

Δ.Π: Σαν Τουρκοι διεθνιστες που ζητε στην Ελλαδα, πως συμμετεχετε στο ελληνικο εργατικο κινημα;

Α: Εγω θα ηθελα να πω δυο πραγματα σχετικα με τον εθνικισμο στην Ελλαδα απεναντι στην Τουρκια, μεσα στη κοινωνια και την εργατικη ταξη, και στην Τουρκια απεναντι στην Ελλαδα. Στην Ελλαδα κυριαρχει περισσοτερο ο εθνικισμος διοτι η Ελληνικη αρχουσα ταξη προσφερει κατα καποιο τροπο στην κοινωνια περισσοτερα απο οτι η Τουρκικη αρχουσα ταξη, και μπορει μ' αυτα να κερδιση με το μερος της την εργατικη ταξη. Γ' αυτο ο εθνικισμος στην Τουρκια ειναι πιο επιφανιακος. Οταν οξυνονται τα πραγματα μπορει να γινουν αγρια πραγματα. Αλλα γενικα οταν μιλησεις μ' ενα απλο Τουρκο εργαζομενο μπορει πιο ευκολα να τον πεισεις οτι οι Ελληνες και οι Ε/Κ δεν ειναι εχθροι μας. Και επειδη βεβαια υπαρχουν πολλα προβληματα με τις αλλες γειτονικες χωρες οπως πχ στο Κουρδικο κι' ετσι δεν υπαρχει στην επικαιροτητα και τοσο το θεμα σχετικα με την Ελλαδα.

η ανοιξη των εργατικων αγωνων

Δ.Π: Πεστε μας μερικα πραγματα για το Τουρκικο εργατικο κινημα. Στη νοτια Κυπρο πολυ λιγα μαθαινουμε.

Α: Στην Τουρκια η επιθεση της αστικης ταξης εναντια στο κινημα με την χουντα το 1980 ηταν τοσο αγρια ωστε εκανε πολλους να πιστεψουν οτι ολα τελειωσαν. Η χουντα στις αρχες του '82 διοριζοντας τον τεχνοκρατη Οζαλ για την ανασυγκροτηση του τουρκικου καπιταλισμου εβαζε φανταστικους στοχους. Χαρακτηριστικα ελεγαν οτι το 2000 η Τουρκια θα πλησιασει το οικονομικο επιπεδο της Ιαπωνιας. Οι εκπροσωποι της αστικης ταξης ηταν βεβαια υπερβολικοι αλλα σιγουρα κατι ηξεραν, ακριβως γιατι εβλεπαν την χουντα σαν οδοστρωτηρα για τις επιδιωξεις τους.

Η νομιμοποιηση καθε καταστολης με το συνταγμα του '82, η απαγορευση των συνδικατων, των απεργειων, το χτυπημα εναντια στο κουρδικο λαο, η ενισχυση του αστυνομικου κρατους και στη συνεχεια η αγρια λιτοτητα, τα μεγαλα αναπτυξιακα σχεδια, και οι ξενες επενδυσεις εδιναν μεγαλη αυτοπεποιηθηση στους αστους.

Μεχρι το '85 η εργατικη ταξη στη Τουρκια ειχε απωλεια 60% του πραγματικου εισοδηματος της. Το μεριδιο των μισθωτων στο εθνικο εισοδημα απο 86,8% το 1977 επεσε στο 19,5% το 1985 ενώ τα κερδη των καπιταλιστων απο 34.1% ανεβηκαν στο 62.7%

Λιγους μηνες πριν το πραξικοπημα το Σεπτεβρη του '80 ο τοτε υπουργος εθνικης οικονομιας και πρωην προεδρος της Ενωσης Βιομηχανων Μεταλλου, ο Οζαλ προτεινε οικονομικα μετρα επιθεσης του κεφαλαιου τα οποια δεν μπορεσαν να εφαρμοστουν τοτε εξαιτιας της αντιστασης του εργατικου κινηματος. Αυτα τα οικονομικα μετρα εφαρμοστηκαν μετα το πραξικοπημα μετα απο αγρια καταστολη. Αυτα τα οικονομικα μετρα λιγο πολυ εφαρμοζονται μεχρι σημερα, ενισχυμενα με αλλα οικονομικο-πολιτικα μετρα οπως ανοιγμα στην ΕΟΚ, κινητρα για ξενες επενδυσεις, αναβαθμιση του τουρκικου μιλιταρισμου, καταστολη εναντια στο εργατικο

κινημα, εναντια στην αριστερα και το Κουρδικο κινημα. Αυτα τα μετρα δυναμωσαν μεν τον τουρκικο καπιταλισμο αλλα δεν μπορεσαν να λυσουν το προβλημα του. Ο πληθωρισμος ξεπερνα το 50% και υπαρχει ενα τεραστιο εξωτερικο χρεος παρα τη λυσσαλεα προσπαθεια για ενισχυση των εξαγωγων, στοχος που ποτε δεν επιτευχθηκε.

Η υποχωρηση του εργατικου κινηματος μπροστα στην επιθεση του κεφαλαιου με την χουντα του '80 αρχισε να σταματαει το '84-'85 με τις πρωτες απεργειες που εμφανιστηκαν κατω απο μεγαλη τρομοκρατια.

Την Ανοιξη του '89 εμφανιστηκε ενα κινημα εργατικων αγωνων. Ηταν περιοδος υπογραφης συλλογικων συμβασεων. Μετα απο 9 χρονια χουντα και καταστολη και πολλα πληγματα στην εργατικη ταξη ολα αυτα ειχαν ξεπεραστει και εδιναν ελπιδες στους αγωνιστες που τοποθετουσαν στο επικεντρο της αντιληψης τους την εργατικη ταξη. Υπηρχε προσπαθεια καταστολης των αγωνων, απομωνωση των απεργιων κλπ. Παρολα αυτα δημιουργηθηκε πολυ θετικο κλιμα. Εργατες που κανανε απεργια κανανε και διαδηλωσεις και ο κοσμος απο τα πεζοδρομια τους χειροκροτουσε. Υπηρχε ενα πολυ ωραιο κλιμα.

Δ.Π: Πεστε μας για αυτη τη δραση της τουρκικης εργατικης ταξης.

Α: Στην Αλεξανδρεττα και μια αλλη πολη 24000 μεταλλεργατες κατεβηκαν σε απεργια απο τον Απριλη μεχρι τον Αυγουστο βαζοντας πολλα προβληματα στην Τουρκικη οικονομια. Ζητουσαν αυξησεις και καποια θεσμικα αιτηματα. Η Τουρκικη κυβερνηση εβαλε ολους τους μηχανισμους της για να καταστειλη την απεργια. Οι συνθηκες διαβιωσεις ηταν τοσο ασχημες και οι μισθοι τοσο χαμηλοι που εκαναν τους εργατες να κινηθουν πολυ αποφασιστικα. Η Αλεξανδρεττα ειναι μια βιομηχανικη πολη με 200 χιλ. πληθυσμο. Ολοι οι εργατες αφησανε μουσι για μηνες κι' εβλεπες δυο πολεις γεματες απο μουσατους. Χαιρετουσαν ο ενας τον αλλο διοτι γνωριζαν οτι ηταν συναδελφοι απεργοι αφου ειχαν μουσι. Τελικα καταφεραν μια εστω και περιορισμενη ικανοποιηση των αιτηματων τους.

η αυτοδραση της εργατικης ταξης

Δ.Π: Αυτοι οι αγωνες απο που ξεπηδανε;

Α: Αυτες οι κινητοποιησεις ελεγχονταν περισσοτερο απο την σοσιαλδημοκρατια (Ινονου). Στην Τουρκια δεν υπαρχει ισχυρο κομμουνιστικο κομμα. Ειναι οι Σοσιαλδημοκρατες και μετα η ακρα αριστερα, κυρια με μαοϊκη-σταλινικη παραδοση.

Φ: Σε πολλα εργοστασια εχουν δημιουργηθει επιτροπες (εργατικα συμβουλια) εξω απο τα συνδικατα και την γραφειοκρατια και αποφασιζουν οι ιδιοι για απεργιες.

Δ.Π: Η επαναστατικη αριστερα ποιο ρολο μπορεσε να παιξει σ' αυτες τις κινητοποιησεις;

Φ: Στις απεργιες γενικα τα περισσοτερα κομματια της ακρας αριστερας ειχαν αποκοπει απο την εργατικη ταξη. Δεν ειχανε καμια αναφορα στην εργατικη ταξη. Δεν μπορεσαν να προσεγγισουν τους εργατες στους αγωνες τους. Τα περισσοτερα εργατικα συμβουλια τα δημιουργησαν οι ιδιοι οι εργατες χωρις την επεμβαση των επαναστατικων οργανωσεων. Απο τους ιδιους τους εργατες δημιουργηθηκαν και προχωρησαν.

Δ.Π: Αυτα τα συμβουλια εκλεγονταν απο τους εργατες;

Φ: Αυτα τα συμβουλια δεν ειναι νομιμα. Δεν εχουν εμπιστοσυνη στα συνδικατα. Μαζευονται μεταξυ τους κι' αποφασιζουν τι θα κανουν. Αμεση δημοκρατια. Οι οδηγοι των λεοφορειων για παραδειγμα αποφασισαν να κανουν απεργια γιατι ο μισθος τους ηταν πολυ χαμηλος. Ετσι μαζευτηκαν στα συμβουλια τους κι' αποφασισαν οτι αφου απαγορευεται η απεργια να εφαρμοσουν μια τακτικη κολυσιεργιας. Δηλαδη οδηγουσαν πολυ αργα, τοσο που υπηρχε κυκλοφοριακο προβλημα, και επισης δεν επερναν εισιτηρια απο κανενα επιβατη. Με αυτο τον τροπο τα γραφεια των λεοφορειων εχαναν πολλα λεφτα γι' αυτο αναγκαστηκαν και τους εδωσαν αυξησεις.

Α: Επειδη η απεργια απαγορευεται οι εργατες σκεφτονταν τροπους διαμαρτυριας με φανταστικες κινητοποιησεις. Αλλου εργατες αρνουνται να φανε συσσιτιο και καθονται χαμω σχιματιζοντας την λεξη "πειναμε" (φωτογραφια). Ειχανε βγει εξω απο το εργοστασιο βγαζανε τα ρουχα τους απο την μεση και πανω περνανε μονο ενα κομματι ψωμι κι' αρνουνταν να φανε (φωτογραφια). Οι εργατες μιας επιχειρησης δηλωναν ολοι μαζι αρρωστοι, και προχωρωντας ξυπολητοι με τα παπουτσια τους στο χερι, μεσα απο κεντρικους δρομους, πηγαιναν ολοι μαζι στο γιατρο. Αυτη την μορφη αγωνα την χρησιμοποιησαν τριακοσιες χιλιαδες εργατες. (φωτογραφια)

Δ.Π: Ποτε αρχισαν να εμφανιζονται αυτα τα εργατικα συμβουλια;

Φ: Το 1989 και μεγαλωσαν πολυ γρηγορα.

Α: Οι μαχητικες απεγειες και οι ποικιλης μορφης αγωνες του εργατικου κινηματος την ανοιξη του '89 αναμφισβητητα εδειξαν μια εστω αργη αλλα σταθερη αναπτυξη του εργατικου κινηματος στην Τουρκια. Σημερα οι Τουρκοι εργατες αρχιζουν να ενδιαφερονται για την πολιτικη, πιεζουν για εκδημοκρατισμο, στα ψηφισματα τους καταδικαζουν την καταστολη εναντια στο Κουρδικο λαο. Κι' αυτα

ειναι πολυ σημαντικα ιδιαιτερα οταν κινειται η εργατικη ταξη. Τελευταια εγινε αποχη στην καταναλωση της κοκα-κολα επειδη εβγαζε υπερκερδη. Ο Οζαλ και οι αστικες εφημεριδες και οργανωσεις προσπαθησαν να το εκμεταλευτουν και εισηγηθηκαν να σταματησουν να τρωνε κρεας και εμφανιζεται ο Οζαλ να μην τρωει κρεας. Ο λογος ειναι οτι ειχαν αναγκη να κανουν εξαγωγη κρεατος.

Δ.Π: Εκτος απο τα εργατικα τι αλλα θεματα απασχολουν την εφημεριδα που εκδιδουν οι συντροφοι στη Τουρκια.

Α: Σημερα στη Τουρκια εμφανιζεται και φεμινιστικο κινημα, αρκετα μαζικο και σημαντικο. Σε μια καθυστερημενη εργατικη ταξη υπαρχουν ολες οι βρωμιες του καπιταλισμου. Πχ ενας εργατης που εκμεταλευται και αλλαζει τα φωτα στην γυναικα του. Η εφημεριδα δινει μεγαλη βαρυτητα στο να σπασουν αυτα και ασχολειται με το γυναικειο κινημα το οποιο στη Τουρκια κουβαλα πολλα στοιχεια απο το σταλινικο παρελθον της τουρκικης αριστερας. Η γυναικεια οργανωση "Τερσολ" μετα την εξεγερση στην Ρουμανια διαμαρτυρηθηκε για το "πραξικοπημα" στη Ρουμανια και ειδικα για τη δολοφονια της Ελενας Τσαουσεσκου επειδη ηταν γυναικα. Οργανωσαν μαλιστα και πορεια που ηταν παρανομη. Οι συντροφοι μας τοτε στην εφημεριδα τους εκαναν κριτικη στην "Τερσολ". Εγραψαν οτι στη Ρουμανια ο Τσαουσεσκου απαγορευε τις εκτρωσεις, τα αντισυλληπτικα και οσες γυναικες δεν εκαναν παιδι μεχρι τα 25 τους χρονια τις εστελλαν στο γιατρο για να εξεταστουν (ανακριση) γιατι δεν εκαναν παιδι. Αν μια γυναικα εκανε απο μονη της εκτρωση και πηγαινε μετα στο νοσοκομειο λογω αιμοραγιας ο γιατρος που θα την κοιταζε πηγαινε 5 χρονια φυλακη. Η εφημεριδα μας εγαψε, γιατι κανουν διαμαρτυρια για την Ελενα κι' οχι για τις εργατριες που εχουν σκοτωθει.

Η ατυχια της εργατικης ταξης στη Τουρκια ειναι η υπαρξη ισχυρου σταλινικου ρευματος στην αριστερα που εχει ολα τα μπερδεματα καθε λογης υποκαταστασης και αναζητησης επαναστατικου υποκειμενου εξω απο την εργατικη ταξη. Αλλα η ηττα της τουρκικης αριστερας την προηγουμενη περιοδο, η ανοιξη των εργατικων αγωνων σημερα και οι εξελιξεις στην Ανατολικη Ευρωπη εχουν ταρακουνησει αυτο το συσχετισμο. Προπαντως οι ιδεες του επαναστατικου Μαρξισμου και οι αγωνιστες που τις προωθουν και δεν υπηρχαν σχεδον καθολου πριν μερικα χρονια στο τουρκικο κινημα, σημερα ειναι εδω.

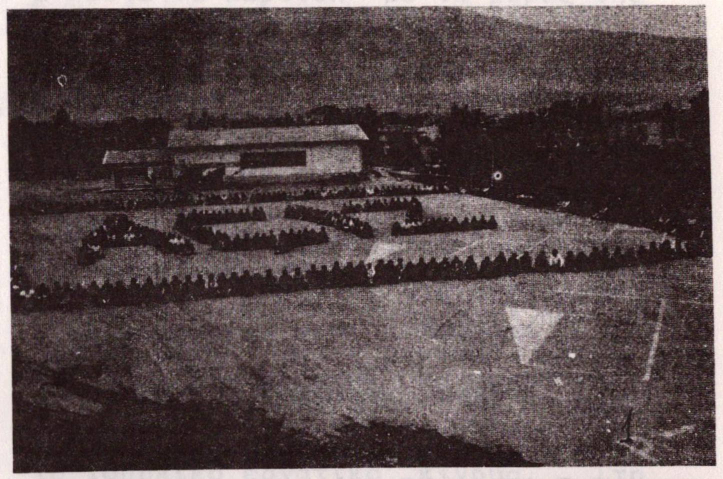

ΜΕΤΑ ΤΗ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΟΥ ΤΕΙΧΟΥΣ, ΜΕΝΕΙ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Εντεκα μηνες μετα την καταρρευση του τειχους του Βερολινου, στις 3 του Οκτωβρη, η Ανατολικη και Δυτικη Γερμανια επανενωθηκαν σε μια ενιαια Γερμανια. Η διαδικασια επανενωσης ομως καθε αλλο παρα μια μια ομαλη πορεια ηταν, ειτε για τους δυτικους, ειτε για τους ανατολικους.

Για τον Ανατολικογερμανικο κρατικο καπιταλισμο η επανενωση ηταν η μονη σωτηρια μετα την ανατροπη του Χονεκερ και την πτωση του τειχους. Πισω απο τις ημερομηνιες και τους ορους επανενωσης, που δημιουργησαν πολιτικη κριση και υπουργικες παραιτησεις, η κυβερνηση ντε Μεζιερ προσπαθουσε να παζαρεψει την θεση της παλιας κυριαρχης γραφειοκρατιας και των κεφαλαιων της Λ.Δ.Γ στη νεα ενιαια Γερμανια.

Μετα την νομισματικη ενωση την 1η του Ιουλη 8,000 εργοστασια και υπηρεσιες παραδοθηκαν ουσιαστικα στην Treuhand, που ειναι ενας διαχειριστικος οργανισμος που εχει αναλαβει να μετατρεψει την οικονομια σε οικονομια αγορας. Η Treuhand ελεγχεται απο την Δυτικογερμανικη Ομοσπονδιακη Αποθεματικη Τραπεζα.

Τα ερωτηματα που εμπαιναν για την κυριαρχη γραφειοκρατια της Λ.Δ.Γ ηταν: Τι θα γινει η περιουσια του κρατους της Λ.Δ.Γ που υπολογιζεται σε 350 δισ. μαρκα; Ποιοι θα αναλαβουν τις 8,000 κρατικες μεγαλες εταιριες που διαχειριζεται η Treuhand; Πως θα διασφαλιστουν τα ανατολικογερμανικα κεφαλαια απο τις διεκδικησεις ολων αυτων που απαιτουν να αποζημιωθουν για τις περιουσιες που εχασαν απο τις απαλλοτριωσεις της περιοδου '45-49.

Φαινεται οτι πολιτικη της Treuhand ηταν να αφηνει τις διαφορες επιχειρησεις να χρεοκοπουν φροντιζοντας να δινονται περιορισμενες πιστωσεις λιγοτερο απο το μισο των ζητουμενων απο τις διαφορες ανατολικογερμανικες επιχειρησεις. Ολα τα δανεια προερχονται απο τις τραπεζες Deutsche και Dresdener.

Τα στενα επιπεδα πιστωσεων εχουν κανει δυσκολο ακομη και για τις επιχειρησεις που θεωρουνται ανταγωνιστικες να αγορασουν πρωτες υλες. Τα παλια χρεη ειναι ψηλα (120 δισεκατομυρια μαρκα) με τοκο που πληρωνεται στην Treuhand. Καθως οι εταιρειες χρεοκοπουν οι πιστωτες μπορουν να ζητησουν το μεριδιο τους και η Treuhand μπορει να πουλησει την αφροκρεμα της ανατολικογερμανικης οικονομιας στην χαμηλωτερη τιμη.

Οι μεγαλοι ζημιωμενοι βεβαια απο αυτον τον "αδελφικο" καβγα αναμεσα στις δυο αρχουσες ταξεις ειναι οι εργαζομενοι. Η Treuhand πιεζει τις εταιρειες να βαζουν τους εργατες να δουλευουν με μειωμενο ωραριο. Σε περιοδο μερικων μηνων αυτοι οι εργατες θα μεινουν χωρις δουλεια.

Πριν ακομη την επανενωση, οι εργατες και οι αγροτες της Λ.Δ.Γ. ειχαν αρχισει κιολας να γευονται το πικρο αντιτιμο των Δυτικογερμανικων μαρκων. Ενα εκατομυριο ανεργοι (απο τα 9 εκ. του εργατικου δυναμικου) ή μισοαπασχολουμενοι (ανεργοι που τυπικα δεν εχουν απολυθει και περνουν το 65% του μισθου τους), επιχειρησεις που κλεινουν η μια μετα την αλλη, τιμες που πολλαπλασιαζονται ως και 10 φορες, χιλιαδες τονοι απουλητα αγροτικα προιοντα που σαπιζουν ενω οι αγροτες πασχιζαν να επιβιωσουν πουλωντας την παραγωγη τους οσο-οσο στις λαικες αγορες και στους δρομους.

Η κατασταση των δημοσιων ταμειων ειναι απελπιστικη. Οι χρεωκοπιες των επιχειρησεων με τα βαρη που προσθετουν στο ταμειο ανεργιας τιναζουν τις δημοσιες δαπανες στα υψη. Προβλεπονται νεα ελλειματα 12 εως 30 δισ. μαρκων. Οι προοπτικες για το 1991 ειναι ακομη χειροτερες. Υπολογιζεται οτι η κυβερνηση της ενιαιας πλεον Γερμανιας θα χρειαστει να δανειστει τουλαχιστον 80 δισ. μαρκα.

Ενω αυτες οι ολοφανερες δυσκολιες ανησυχουν τους Γερμανους κεφαλαιοκρατες, όι αλλοι ευρωπαιοι συμμαχοι τους, αρχισαν μια σωβινιστικη εκστρατεια εναντια στην ενιαια Γερμανια γιατι φοβουνται οτι η ενοποιηση θα υποβαθμησει τον δικο τους ρολο στις ευρωπαικες οικονομικες και πολιτικες εξελιξεις. Προσπαθουν να παρουσιασουν την ενιαια Γερμανια σαν το επικινδυνο τεταρτο Ραϊχ που γεννιεται.

Ο βρεττανος υπουργος εμποριου σε συνεντευξη του μιλησε για την "Γερμανικη σπειρα που εχει σαν στοχο να καταλαβει ολη την Ευρωπη" και που "πρεπει να αναχαιτηστει". Μπορει να υποχρεωθηκε σε παραιτηση μετα απο αυτη τη δηλωση αλλα σιγουρα εκφραζε ενα μεγαλο μερος των Τορηδων. "Ανησυχια" ομως εξαιτιας της ενιαιας Γερμανιας εκφραζε και ο Γαλλος υπουργος Αμυνας ενω ο Γαλλι-

κος τυπος τον ενισχυε υπενθυνιζοντας οτι δεν ηταν λιγες οι επιθεσεις της Γερμανιας τα τελευταια χρονια σε βαρος της Γαλλιας.

Την ιδια στιγμη μεσα στην Γερμανια η οικονομικη κριση μετατρεπει τις αυταπατες για την ενοποιηση σε δυσαρεσκεια και αντιδρασεις.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

Ο ενθουσιασμος για την επανενωση που κυριαρχουσε λιγους μηνες πριν, εχει δωσει την θεση του σε ανοιχτη δυσαρεσκεια και ανησυχια για το μελλον. Πανω απο το 50% των Ανατολικογερμανων φοβουνται οτι η θεση τους στη δουλεια κινδυνευει. Φοβοι καθολου αβασιμοι. Η Treuhand υπολογιζει οτι το 43% του εργατικου δυναμικου θα μεινει ανεργο. Αντιστοιχα το 40% των Δυτικογερμανων ανησυχουν για την σταθεροτητα του μαρκου. Ο δυτικογερμανος καγκελλαριος, Χελμουτ Κολ, που λιγο πριν ελεγε οτι η ενωση θα ειναι οδυνηρη αλλα συντομη, αναγκαζεται να ομολογησει οτι θα χρειαστουν τουλαχιστον δυο χρονια για να σταθεροποιηθει η οικονομια.

Η απογοητευση που κυριαχει στην Ανατολικη Γερμανια δεν εμεινε μονο παθητικη αναμονη. Οι εργατες και οι αγροτες εχουν δωσει ηδη τα πρωτα δειγματα κινητοποιησεων. Στο Ανατολικο Βερολινο οι εργατες του Δημου καταφεραν να παρουν αυξησεις 33% μετα απο 4 ημερη απεργια. Στις αρχες του καλοκαιριου οι μεταλλεργατες κερδισαν μετα απο απεργιες, 30% αυξηση και εβδομαδα 40 ωρων (αντι 43 που ηταν ως τοτε). Στα τελη Αυγουστου οι εργαζομενοι στους οργανισμους κοινης ωφελειας βρισκονταν σε συνεχεις κινητοποιησεις. 45,000 δημοσιοι υπαλληλοι κατεβαιναν σε 4 ωρες στασεις εργασιας και διαδηλωσεις, ζητωντας και αυτοι εβδομαδα 40 ωρων, 30% αυξηση και μονιμοτητα. Οι πυροσβεστες του Βερολινου διαδηλωσαν εξω απο το γραφειο του πρωθυπουργου με τις σειρηνες στις αντλιες να ουρλιαζουν.

Αποφασισμενοι να αντισταθουν φαινεται να ειναι και οι εργατες γης που δουλευουν στα μεγαλα αγροκτηματα. Μια αγροτικη διαδηλωση μπλοκαρε το κοινοβουλιο στις αρχες του καλοκαιριου. Τον Αυγουστο 250,000 αγροτες διαδηλωναν σε ολοκληρη την Αν. Γερμανια. Στο Βερολινο η διαδηλωση κατεληξε στο υπουργειο γεωργιας. Ο υπουργος αναγκαστηκε να δραπετευσει μεσα σε καταιγισμο απο αυγα και ντοματες.

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Αρχικα η εξωκοινοβουλευτικη αριστερα ηταν αντιθετη στην επανενωση. Αυτο εχει αλλαξει, αλλα η ιδια αντιληψη μεταφερθηκε στις συζητησεις εναντια στην ταχυτητα με την οποια παραγματοποιηθηκε η επανενωση.

Τα δυο παραδοσιακα κομματα, το CDU και το SPD, ισχυριζονταν οτι οσο πιο γρηγορα γινοταν η επανενωση τοσο το καλυτερο. Το δεξιο CDU κερδισε ψηφους με το να προπαγανδιζει την ταχεια επανενωση. Η ακρα αριστερα απομονωνονταν απο την ανατολικογερμανικη εργατικη ταξη, η οποια πεινα κυριολεκτικα για αλλαγες, οταν επιχειρηματολογουσε για επιβραδυνση της διαδικασιας επανενωσης.

Η αριστερα τωρα ειναι απασχολημενη να δημιουργει συμμαχιες για να προετοιμαστει για τις ενιαιες εκλογες του Δεκεμβρη. Μερικοι οπως το "Νεο Φορουμ" ενωθηκαν με το κομμα των Πρασινων. Οι παλιοι κομμουνιστες το PDS δημιουργουν ενα συνασπισμο που ονομαζεται "Αριστερη Λιστα". Συμμετεχουν επισης μια ομαδα που περιλαμβανει το Δυτικογερμανικο KB (Κομμουνιστικο Bund) και αλλες αριστερες ομαδες, συμπεριλαμβανομενων και ορθοδοξων Τροτσκιστων. Ωστοσο ο χαρακτηρας της Αριστερης Λιστας θα καθορισθει απο την πολιτικη του PDS, που θα κυριαρχει.

Το PDS κινειται προς την σοσιαλδημοκρατια. Το συνεδριο του τον Σεπτεμβρη ειχε σαν κυριο θεμα το πως το κομμα θα λειτουργει μεσα στο καπιταλιστικο συστημα αγορας. Ενας απο τους ηγετες του, ο Michael Brie, δηλωσε οτι "ενα ανθρωπινο οραμα του Μελλοντος δεν βρισκεται περα απο την μορφη της δυτικης κοινωνιας", με αλλα λογια ο καπιταλισμος ειναι το καλυτερο στο οποιο μπορουμε να ελπιζουμε.

Οι νεαροι υποστηρικτες του PDS δεν ειναι και τοσο υπερ της αγορας. Το PDS συνεχιζει να ισχυριζεται οτι συνεχιζει την παραδοση της Λουξεμπουργκ του Μαρξ, του Καουτσκυ και του Μπερνσταιν επειδη οι δυτικογερμανοι αριστεροι δεν θα υποστηριζαν μια ανοικτα σοσιαλδημοκρατικη πλατφορμα, αλλα αυτοι οι ισχυρισμοι ειναι κιβδηλοι.

Αυτη η συμμαχια δεν κεντραρει σε τροπους να ερθει σε επαφη με την εργατικη ταξη και να αναπτυξει την ταξικη παλη. Το "Sozialistiche Arbeiter Gruppe" (η ομαδα Σοσιαλιστης Εργατης, που ειναι η αντιστοιχη οργανωση της τασης μας στη Γερμανια) δεν συμμετεχει στην εκλογικη αυτη συμμαχια.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΑ...

Η ενοποιηση εγινε, απο οικονομικη αποψη, με ορους προσαρτησης. Φυσικα ολοι μας, και ιδιαιτερα οι δυτικογερμανοι αριστεροι ειχαμε υποχρεωση να καταγγελουμε τους οικονομικους ορους με τους οποιους

εγινε η ενοποιηση, την καταβροχθιση, της ανατολικογερμανικης οικονομιας απο το δυτικογερμανικο κεφαλαιο. Μια καταβροχθιση που την πληρωνουν και θα την πληρωσουν ακομα πιο ακριβα οι ανατολικογερμανοι εργατες.

Τους ορους "προσαρτηση" και "καταβροχθηση" χρησιμοποιησε βεβαια και ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Χριστοφιας. Απο την μερια του αυτο δεν εκρυβε παρα μια νοσταλγια για το παλιο καλο "υπαρκτο σοσιαλισμο".

Η δικη μας σταση ομως απεναντι στην επανενωση δεν μπορει να καθοριζεται απο το διλημμα του ποιος θα γδαρει περισσοτερο την ανατολικογερμανικη εργατικη ταξη. Αν αυτο θα γινει απο την επιθεση του αρπαγα δυτικογερμανικου καπιταλισμου ή απο την εξαθλιωση της μεσα στην τελικη κριση του κρατικου καπιταλισμου.

Η επανενωση εκφραζε την πραγματικη διαθεση της ανατολικογερμανικης εργατικης ταξης για αλλαγη, για να γλυτωσουν απο τον εφιαλτη της κρισης του κρατικου καπιταλισμου, οπως και την επιθυμια της να ενωθει με τον δυτικογερμανικο λαο. Απο αυτη την αποψη, οι αριστεροι δεν ειχαν κανενα λογο να αρνηθουν αυτο το δικαιωμα στους ανατολικογερμανους εργατες.

Το γκρεμισμα του τειχους του Βερολινου, και η επανενωση ηταν μια νικη της ανατολικογερμανικης εργατικης ταξης εναντια στους καταπιεστες της, την κρατικοκαπιταλιστικη γραφειοκρατια και το κομμουνιστικο κομμα. Μια νικη για την οποια οι επαναστατες δεν μπορει παρα να χαιρονται, παρολο που τους καρπους της αυτη την στιγμη προσπαθουν να τους οικειοποιηθουν οι δυτικογερμανοι καπιταλιστες.

Στην Αν. Γερμανια - οπως και σε ολη την Αν. Ευρωπη - η καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων συνοδευτηκε απο αυταπατες για την ελευθερη αγορα, ακομα και μεσα στα κομματα και τις οργανωσεις της αριστερας.

Σημερα στην Αν. Γερμανια οι αυταπατες εχουν αρχισει κιολας να σπαζουν. Η αγορα καταφερε να προσθεσει 30,000 ανεργους την βδομαδα. Οι εργατες αρχιζουν να συνειδητοποιουν οτι μπορουν και πρεπει να αντισταθουν. Για πρωτη οι φορα οι ιδεες του επαναστατικου Μαρξισμου αρχιζουν να βρισκουν ενα προσφορο εδαφος για να αναπτυχθουν.

Οι συντροφοι της επαναστατικης ομαδας "Σοσιαλιστης Εργατης" της Δυτικης Γερμανιας, απο τους οποιους πηραμε τα περισσοτερα στοιχεια για αυτο το αρθρο, δωσαν πολυ σωστα την πραγματικη σημασια της ενοποιησης για την εργατικη ταξη: "οσο γρηγοροτερα ενωθουμε, τοσο πιο γρηγορα θα μπορεσουμε να διαλυσουμε τις αυταπατες για τον Δυτικο καπιταλισμο, και να αρχισουμε να στριμωχνουμε στην γωνια τον Κολ και τους δυτικογερμανους τραπεζιτες".

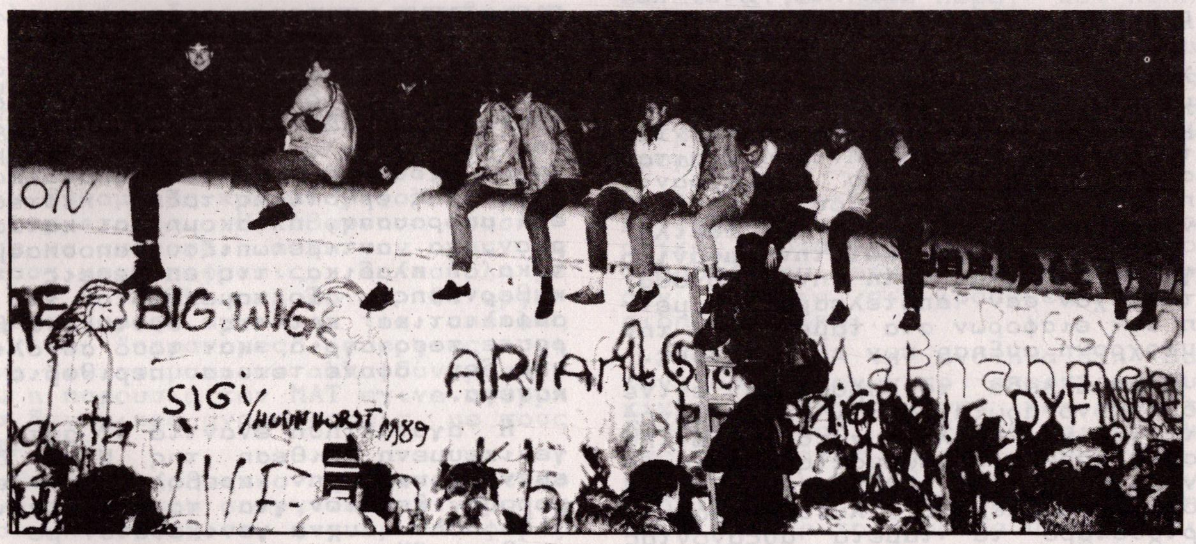

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Το φθινοπωρο μπηκε πολυ ζεστο φετος στην Ελλαδα. Η κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας, μερικους μονο μηνες μετα την εκλογη της βρεθηκε μπροστα σε ενα απο τα μεγαλητερα απεργιακα κινηματα που γνωρισε η Ελλαδα μετα την μεταπολιτευση. Ενα απεργιακο κινημα που ξεσπασε μετα την καταθεση απο την κυβερνηση νομοσχεδιου για τα ασφαλιστικα ταμεια και τις συνταξεις.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ

Αμεσως μετα που σχηματισε κυβερνηση, η Ν.Δ. μειωσε την ΑΤΑ, σε μια στιγμη μαλιστα που ο πληθωρισμος τιναζονταν στα υψη, και προχωρησε σε μαζικες απολυσεις των εκτακτων του δημοσιου και των εργαζομενων στις προβληματικες. Η καταθεση του ασφαλιστικου νομοσχεδιου, που προβλεπε αυξηση του οριου συνταξιοδοτησης, μειωση των συνταξεων και αυξηση της συνεισφορας των εργαζομενων, ηταν το αποκορυφωμα αυτης της σειρας επιθεσεων εναντια στην εργατικη ταξη.

Στην Ελλαδα υπαρχουν πολλα ασφαλιστικα ταμεια και μερικοι κλαδοι οπως η Κοινη Ωφελεια ειχαν πολυ καλυτερους ορους ασφαλισης και συνταξεις απο το ΙΚΑ. Με το νομοσχεδιο αυτο η κυβερνηση προσπαθησε να πετυχει μια γενικη μειωση των συνταξεων και των ορων ασφαλισης στο επιπεδο του ΙΚΑ που ηταν περιπου το χαμηλοτερο.

Η Κυβερνηση προσπαθουσε ετσι να βαλει τους εργαζομενους να πληρωσουν την κριση των ασφαλιστικων ταμειων. Μια κριση που οφειλονταν στις επιλογες του Ελληνικου καπιταλισμου. Ενα προβλημα που εμφανιστηκε τις δεκαετιες του 70 και 80 γενικοτερα στην Ευρωπη, και οφειλετε στις **απολυσεις και την εμφανιση μεγαλης ανεργιας** αυτη την περιοδο. Αυτα ειχαν σαν αποτελεσμα την μειωση των εισφορων στα ταμεια και την ταυτοχρονη αυξηση των εξοδων τους.

Στην Ελλαδα το προβλημα εγινε πιο εντονο πρωτα, γιατι οι κυβερνησεις για να απαλυνουν το κοινωνικο κοστος απο τις απολυσεις παραχωρησαν κινητρα για **εθελοντικη εξοδο** απο τις δουλειες. Αυτο επιβαρυνε περισσοτερο τα ταμεια αυξανοντας τον αριθμο των συνταξιουχων.

Δευτερο, το '86, την εποχη που με την εμφανιση των ελλειματων τα ταμεια αρχισαν να δανειζονται απο τις τραπεζες, απελευθερωθηκαν τα δανειστικα επιτοκια, που πριν κρατιονταν χαμηλα με νομο για χαρη των βιομηχανων. Ετσι τα ελλειματα εγιναν πολυ μεγαλυτερα. Απο τα 960 δις που ειναι τα ελλειματα τα 560 ειναι τοκοχρεωλυσια.

Δεν ηταν ομως μονο οικονομικοι οι λογοι για τους οποιους η κυβερνηση της Ν.Δ προχωρησε σε αυτη την αγρια επιθεση. Ηθελε να προχωρησει και σε ενα πολυ πιο σημαντικο ξεκαθαρισμα των λογαριασμων της με την εργατικη ταξη, να ξεκαθαρισει κατα ποσον μπορει, μια κυβερνηση, που ηταν ηδη πολυ στριμωγμενη, να διαχειριστει αξιοπιστα τον ελληνικο καπιταλισμο και μαλιστα να παρει και τετοια αντιλαϊκα μετρα οπως το νομοσχεδιο.

Οι προσανατολισμοι του ελληνικου καπιταλισμου εν οψει του 92 και της "ευρωπαικης ολοκληρωσης", τα ανοιγματα του προς την νεα αγορα των Ανατολικων Χωρων, και η διατηρηση των παλιων αγορων μεσα στον οξυμενο τα τελευταια χρονια παγκοσμιο ανταγωνισμο, δεν μπορουσαν να αφησουν ανοιχτο ενα τετοιο ζητημα.

Για αυτο απο την αρχη το επαιξε πολυ σκληρα βαζοντας το ζητημα ή περνα το νομοσχεδιο ή παραιτουμαι. Ετσι αυτο που διακυβεβονταν δεν ηταν μονο το προγραμμα λιτοτητας της Ν.Δ. αλλα και η ιδια η κυβερνηση της.

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Οι εργαζομενοι δεν ηταν διατεθειμενοι να δωσουν αλλη πιστωση χρονου στη κυβερνηση, και εμφανιζεται ενα μεγαλο απεργιακο κινημα. Τη προηγουμενη περιοδο καποια κομματια της εργατικης ταξης πιστευαν οτι μπορουσαν, ή ακομη και καταφερναν, να αντιμετωπιζουν αποσπασματικα ή κλαδικα τις επιθεσεις της κυβερνησης. Το νομοσχεδιο για τα ασφαλιστικα και τις συνταξεις βαρουσε τοσο αγρια και τοσο συνολικα που δεν αφηνε τετοια περιθωρια σε κανενα.

Η αγανακτηση εναντια σ' αυτη τη γενικευμενη επιθεση της Ν.Δ. δεν εμενε μονο στην προβολη των επι μερους θεματων για το ασφαλιστικο αλλα πολυ συχνα γενικευοταν με το συνθημα "Κατω η Νεα Δημοκρατια". Αυτη η διαθεση για συνολικη συγκρουση με την κυβερνηση - που φανερωνε ελπιδες ακομα και ανατροπης της κατω απο το βαρος των απεργιων - ηταν αρκετα πλατια αν

κρινει κανεις απο την συμπαρασταση που εβρισκαν οι απεργοι.

Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια βρεθηκε στριμωγμενη και απο την κυβερνηση και απο την βαση. Η συσσωρευμενη αγανακτηση των εργαζομενων και οι δυναμικες αντιδρασεις τους δεν αφηναν πολλα περιθωρια για μανουβρες.

Εξαλλου το ιδιο το νομοσχεδιο της δημιουργουσε προβληματα γιατι μια απο τις προνοιες του ηταν οτι τα ασφαλιστικα θα εμεναν εξω απο τις συλλογικες συμβασεις και θα καθοριζονταν απο τον νομο. Αυτο αφαιρουσε ενα σημαντικο ατου απο τα χερια της. Η ΟΤΟΕ (συντεχνια των τραπεζιτικων υπαλληλων) για παραδειγμα μερικες φορες ειχε καταφερει να ξεπουλησει αγωνες και αιτηματα αυξησεων, κερδιζοντας καποια επι μερους ωφελειματα, οπως αυξηση της εισφορας της εργοδοσιας στο ασφαλιστικο. Σε μερικες τραπεζες μαλιστα, οι εργαζομενοι ειχαν καταφερει να μην δινουν καθολου εισφορα στο ταμειο και να πληρωνεται εξ ολοκληρου απο την εργοδοσια. Ετσι η γραφειοκρατια ενω στη πραγματικοτητα ξεπουλουσε ειχε τη δυνατοτητα να κερδιζει καποια επι μερους πραγματα που ξεγελουσαν καπως τους εργαζομενους.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ

Αυτα ολα οδηγησαν στο μεγαλο απεργιακο κινημα του περασμενου Σεπτεμβρη για το οποιο τα μεσα μαζικης ενημερωσης εδω στη νοτια Κυπρο ελαχιστες αναφορες εκαναν.

Η Κοινη Ωφελεια, ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΣΕ, ΕΛΤΑ, Τραπεζες, κατεβαινει σε γενικη απεργια για δυο με τρεις βδομαδες (αναλογα τον κλαδο). Στις προβληματικες, μεγαλες επιχειρησεις με πολλους εργαζομενους που η κυβερνηση προσπαθει να τις κλεισει και να τις ιδιωτικοποιησει, γινονται καταληψεις οι οποιες με το προχωρημα των απεργιων δυναμωνουν και εξαπλωνονται.

Οι απεργιες ηταν απο την αρχη πολυ δυναμικες και με μεγαλο ποσοστο συμμετοχης. Η κυβερνηση προσπαθησε να ανακοψει αυτη την ορμη με δικαστικες αποφασεις, καταστολη με τα ΜΑΤ και αλλα παρομοια. Οι εργαζομενοι ομως αγνοησαν τις απειλες και οι "παρανομες" απεργιες οχι μονο δεν σταματησαν αλλα δυναμωσαν, ενω η παρουσια των ΜΑΤ εγινε αφορμη για δυναμικες αναμετρησεις με τους απεργους.

Το πιο σημαντικο χαρακτηριστικο ομως αυτου του απεργιακου κινηματος ηταν η εμφανιση για πρωτη φορα, μετα απο χρονια κατακερματισμου, **ενοτητας μεσα στο εργατικο κινημα.** Ενοτητα και απο τα πανω κατα καποιο τροπο αλλα πολυ περισσοτερο **απο τα κατω**, μεσα στους ιδους τους εργαζομενους, ιδιαιτερα την τελευταια βδομαδα των απεργιων.

Υπαρχουν πολλα παραδειγματα που δειχνουν αυτη την ενοτητα. Θα προσπαθησουμε να μεταφερουμε μερικα απο αυτα οσο ζωντανα μας τα ειπαν οι συντροφοι της ΟΣΕ που τα εζησαν:

* Στη Ιονικη Λαικη τραπεζα στο Πειραια προσπαθησε η διευθυνση να χρησιμοποιησει απεργοσπαστες για να δουλεψουν το on line. Η απεργιακη φρουρα των τραπεζουπαλληλων που προσπαθησε να τους εμποδισει συγκρουεται με τα ΜΑΤ. Εκεινη τη στιγμη περνα απο το χωρο πορεια 1,000 εργατων μεταλλου του Περαματος η οποια οργανωθηκε για αλλο λογο και πηγαινε αλλου. Σταματουν, ενισχυουν τους τραπεζουπαλληλους και αναγκαζουν τα ΜΑΤ να υποχωρησουν. Αυτο εχει ιδιαιτερη σημασια γιατι η αντιληψη που υπηρχε σε αλλους κλαδους εργαζομενων, και ιδιαιτερα τετοιους κλαδους σαν τους εργατες μεταλλου, για τους τραπεζουπαλληλους, ηταν οτι αυτοι ηταν οι προνομιουχοι βολεμενοι

* Τα πιο χαρακτηριστικα παραδειγματα ειναι απο την πολη της Πατρας, οπου υπηρχαν και οι καταληψεις των Προβληματικων. Στην καταληψη της Πειραικης Πατραικης το σωματειο των εργαζομενων λειτουργουσε ραδιοσταθμο με το ονομα "Αλληλεγυη". Στη Τραπεζα της Ελλαδος προσπαθησαν να βγαλουν λεφτα εξω χρησιμοποιοντας την αστυνομια για να σπασουν την απεργιακη φρουρα. Ο ραδιοσταθμος της καταληψης της Πειραικης - Πατραικης καλεσε τοτε οσους εργαζομενους της Π.-Π. βρισκονταν εξω απο το εργοστασιο να σπευσουν στη περιφρουριση της Τραπεζας της Ελλαδος. Σε λιγο φτανουν δεκαδες απεργοι απο την Εθνικη που ειναι λιγο πιο κατω, απεργοι του ΟΣΕ (σιδηροδρομοι) που ο σταθμος ειναι λιγο παρα περα, και πολλοι εργατες απο την Πειραικη Πατραικη. Η προσπαθεια της κυβερνησης αποτυχε

* Η Πατρα παλι, κοβεται στα δυο με κοινες αλυσιδες απο εργατες της Πειραικης Πατραικης και των σιδηροδρομικων

* Η Πυρκαλ που βρισκεται σε καταληψη οπως και οι αλλες προβληματικες, οργανωνει πορεια μεσα στους δρομους που περνα απο κει που καν-ουν απεργια οι Τραπεζες και οι σιδηροδρομικοι.

Εκτος απο την ενοτητα στη βαση των εργαζομενων το απεργιακο αυτό κινημα χαρακτηριστηκε και απο την **δυναμικη** του. Μαζικες και δυναμικες απεργιακες φρουρες υπηρχαν σε ολη σχεδον την διαρκεια του αγωνα. Στη Τραπεζα της Ελλαδος στη Αθηνα που την πρωτη βδομαδα υπηρχαν μικρες απεργιακες φρουρες η διευθυνση προσπαθησε να βγαλει εξω λεφτα. Στο καλεσμα της ΟΤΟΕ για απεργιακη φρουρα μαζευονται εκατονταδες απεργοι που συγκρουονται με τα ΜΑΤ.

Η δυναμικη αυτου του κινηματος σε ορισμενες περιπτωσεις εφτασε στο σημειο η **βαση να ξεπερασει την συνδικαλιστικη γραφειοκρατια.** Η απεργιακη φρουρα των σιδηροδρομικων καθημερινα ακινητοποιουσε τα τρενα. Οταν το σωματειο εδωσε εντολη να μην σταματησουν το τρενο, οι απεργοι τραβηχτηκαν στην ακρη για να περασει. Μολις ομως αυτο εφτασε εσπρωξαν τους γραφειοκρατες, μπηκαν μπροστα και το σταματησαν.

Ιδια δυναμικη χαρακτηριζε και τις διαδηλωσεις που ειχαν μεγαλη συμμετοχη, μαχητικοτητα και ενθουσιασμο.

ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Την ιδια ωρα που υπηρχε αυτη η ενοτητα και μαχητικοτητα στη βαση των εργαζομενων η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια αναζητουσε τροπους για να υποχωρησει. Προετοιμαζαν το κλιμα απο πριν, προβαλλοντας το επιχειρημα "οτι προλαβουμε πριν ψηφιστει το νομοσχεδιο", δειχνοντας ετσι και στην κυβερνηση ποια ηταν τα ορια της απεργιας. Με την ψηφιση του εκλεισαν τις απεργειες.

Η γραφειοκρατια δικαιολογηθηκε για το κλεισιμο της απεργιας προβαλλοντας το επιχειρημα οτι "ο κοσμος ειχε κουραστει και δεν τραβουσε αλλο". Οχι μονο δεν υπηρξε τετοια "κουραση" αλλα ο κοσμος "τραβουσε" πολυ περισσοτερο. Αποδειξη για αυτο ειναι οι εργατοτεχνιτες των ΟΤΑ (Οργανισμοι Τοπικης Αυτοδιοικησης) που τοτε ακριβως αποφασιζαν την συμμετοχη τους στη απεργια. Τα σκουπιδια στους δρομους και οι συγκρουσεις με τα ΜΑΤ στις χωματερες εδειχναν τελειως διαφορετικη εικονα απο την "κουραση"

Ακομα οι "κουρασμενοι" ανθρακωρυχοι της Πτολεμαιδας, οταν τους εστειλαν τα ΦΑΠ για επιστρατευση, τα παρεδωσαν στο σωματειο και δεν πηγαν δουλεια.

Ο πραγματικος λογος της υποχωρησης της γραφειοκρατιας βρισκεται αλλου. Η συνεχιση της απεργιας μετα την ψηφιση του νομοσχεδιου θα απαιτουσε διαφορετικη οργανωση, μεθοδευση και στοχους του αγωνα που η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια δεν ηταν διατεθειμενη να στηριξει.

Σημαινε πρωτα απο ολα την διευρηνση των αιτηματων για να μπορεσει να αγκαλιασει και αλλα τμηματα εργαζομενων, - ΑΤΑ, Προβληματικες, εκτακτοι. Σημαινε μια μεγαλυτερη και καλυτερη οργανωση της περιφρουρησης για να αντιμετωπιστει η περιπτωση των απεργοσπαστικων μετρων. Κυρια ομως τετοια γενικευση ομως θα σημαινε οξυνση της πολιτικης αναμετρησης με την κυβερνηση, που μπορει να καταληγε και στην ανατροπη της. Σιγουρα κατι τετοιο οι γραφειοκρατες δεν το ηθελαν με κανενα τροπο.

ΠΥΡΡΕΙΑ ΝΙΚΗ

Οι υποχωρησεις της γραφειοκρατιας επετρεψαν στην κυβερνηση να κερδισει την μαχη του νομοσχεδιου. Ειναι ομως μια πυρρεια νικη, και πολιτικα και οικονομικα. Οχι μονο γιατι δεν κατορθωσε να περασει το νομοσχεδιο οπως αρχικα ηθελε (παρα τις υποχωρησεις ομως, ο νομος για τα ασφαλιστικα συνεχιζει να περιεχει σκληρα κτυπηματα στις εργατικες κατακτησεις), αλλα και γιατι το οικονομικο κοστος της απεργιας ηταν τεραστιο. Οι τραπεζιτες αναγκαστηκαν να δηλωνουν οτι δεν αντεχουν τετοιες αναμετρησεις.

Η δυνατοτητα της Ν.Δ. να διαχειριστει τον Ελληνικο καπιταλισμο, και να λυνει τα προβληματα του με χοντρη επιθεση και αγρια καταστολη σε βαρος της εργατικης ταξης, μπηκε κατω απο ερωτηματικα.

Ποσο σοβαρα ειναι αυτα τα ερωτηματικα φανηκε λιγες μονο μερες μετα που τελειωσαν οι απεργιες οταν καποια κομματια της εργατικης ταξης συνεχιζαν να αντιστεκονται. Στην Ολυμπικ Κετεριγκ τα ΜΑΤ ανοιξαν κεφαλια για να μπορεσουν να διαλυσουν συγκεντρωση των εργαζομενων. Εκει ομως που φανηκαν πιο εντονα τα προβληματα των αστων ηταν στην Πατρα. Για αυτες τις φανταστικες κινητοποιησεις θα αντιγραψουμε ενα κομματι απο την περιγραφη της "Εργατικης Αλληλεγγυης":

> "Στις 2 Οχτωβρη οι εργατες της Π.-Π. εκλεισαν την εθνικη οδο Πατρων - Πυργου και τις σιδηροδρομικες γραμμες μπροστα στο εργοστασιο.
>
> Ωρα 8.30 π.μ.: Η σειρηνα καλει τους εργατες στη πυλη του εργοστασιου, οπου μεταφερονται μανικες που τα στομια τους κατευθυνονται προς την αστυνομια. Πολλοι απεργοι ετοιμαζονται αυθορμητα για συγκρουση αν επιτεθουν τα ΜΑΤ και κουβαλουν λοστους και στυλιαρια. Ενας συνδικαλιστης ζητα απο τις γυναικες να πανε πισω. Παιρνει την απαντηση του απο μια ηλικιωμενη εργατρια που κουνα ενα παλουκι: "Τι ειναι αυτα που λες; Για ποιο λογο ειμαστε εδω;"
>
> Το "ραδιο Αλληλεγγυη" μεταδιδει: "Ο λαος της Πατρας καλειται στο εργοστασιο. Τα ΜΑΤ απειλουν τους εργατες"
>
> Αρχιζουν να φτανουν κατα κυματα εργαζομενοι απ' ολη τη Πατρα. Ερχονται τσιγγανοι απο την διπλανη κατασκηνωση. 250 εργατες, της επισης κατειλημενης χαρτοβιομηχανιας Λαδοπουλου, φτανουν με τα πανω τους φωναζοντας "Εργατες ενωμενοι ποτε νικημενοι". Οι εργατες στου "Κρητικου" απεργουν και ερχονται σε συμπαρασταση. Συνεργεια και μηχανουργεια κλεινουν και οι εργαζομενοι ενωνονται με το πληθος. Πωλητριες κοσμηματοπωλειου βρισκονται στην ιδια αλυσιδα με εργατες απο τα σφαγεια της Πατρας. Καθηγητες και μαθητες, νοσοκομοι του ΕΚΑΒ [κεντρο πρωτων βοηθειων] και γιατροι απο το νοσοκομειο του Αγ. Ανδρεα που φερνουν φαρμακα. Εργατες του Δημου, Οικοδομοι, τεχνιτες της ΔΕΗ. Τοπικο κλιμακιο της ΟΤΟΕ δηλωνει οτι αν δεν απομακρυνθουν αμεσως τα ΜΑΤ, θα κηρυξει τοπικη απεργια στους τραπεζουπαλληλους.
>
> Ωρα 10.15 π.μ.: Οι αλυσιδες κανουν βηματα προς την κατευθυνση των ΜΑΤ που μοιαζουν να τα εχουν χαμενα μπροστα σε μια απεργιακη φρουρα... 10,000 εργατων.
>
> Το "Ραδιο Αλληλεγγυη" μεταδιδει: "Σας ευχαριστουμε που στειλατε την αστυνομια. Δυναμωσατε ετσι την ενοτητα μας"
>
> Ωρα 11.45 π.μ.: Η αστυνομια εχει μπει στα πουλμαν και εχει αποχωρησει. Στις 12.30 μ.μ. οι εργατες ελευθερωνουν το δρομο και τις σιδηροδρομικες γραμμες.
>
> Το "Ραδιο Αλληλεγγυη" ανακοινωνει: "Σημερα οι εργατες και οι εργατριες της Πατρας νικησαν"
>
> Την Πεμπτη 4 Οχτωβρη μια απο τις μεγαλυτερες πορειες στη Πατρα με περιπου 15,000 κοσμο διαδηλωσε την συμπαρασταση της στους εργατες της Π.-Π. στα πλαισια της απεργιας που κυρηξε το Εργατικο Κεντρο Πατρας."

Ακομα, στις δημοτικες εκλογες που ακολουθησαν τις απεργιες, η Ν.Δ μπορει να καταφερε να εκλεξει δημαρχους στη Αθηνα και Θεσσαλονικη αλλα γενικα τα ποσοστα της μειωθηκαν. Μειωση που στους εργατικους δημους ξεπερασε το 10%. Μπορει τα κομματα της αντιπολιτευσης που ξεπουλησαν λιγες μερες νωριτερα τις απεργιες να προσπαθησαν να μην δωθει πολιτικος χαρακτηρας σε αυτες τις εκλογες, αλλα οι εργαζομενοι δεν εκαναν τη χαρη στην Ν.Δ. Ηταν τοσο εντονος ο ταξικος προσανατολισμος της ψηφου των εργαζομενων που αναγκασε την φιλοκυβερνητικη "Καθημερινη", κατω απο τον τιτλο, "Ενισχυμενη η Κυβερνηση" να ομολογει:

> "Ωστοσο θα πρεπει να επισημανθει οτι η Νεα Δημοκρατια παρουσισε σημαντικη πτωση στους δημους περι την Αθηνα την Θεσσαλονικη και τον Πειραια, οπου οι ψηφοφοροι ανηκουν στα χαμηλοτερα οικονομικα στρωματα του πληθυσμου και το γεγονος αυτο αποδιδεται στις επιπτωσεις απο την κυβερνητικη οικονομικη πολιτικη. Ακριβως αυτη η εκτιμηση οδηγει στο συμπερασμα οτι **για πρωτη φορα μετα απο δεκαετιες**, οι εκλογες αυτες ειχαν και μια **διασταση κοινωνικου διαχωρισμου σε ταξεις** και το μηνυμα αυτο οφειλει να το λαβει υπ' οψη της η κυβερνηση." (Καθημερινη 16/10)

Αυτο ηταν και το μεγαλο μηνυμα του απεργιακου κινηματος που συγκλονισε την Ελλαδα τον περασμενο Σεπτεμβρη. Οτι...

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Οσοι βιαστηκαν να κανουν μνημοσυνα στην εργατικη ταξη οτι πεθανε, οτι εχασε τον κεντρικο της ρολο στην παραγωγη και επαψε να ειναι το επαναστατικο υποκειμενο, θα πρεπει να κλεινουν τα ματια μπροστα σε τετοια κινηματα. Το απεργιακο κινημα στην Ελλαδα εδειξε οτι η εργατικη ταξη μπορει για καποιες, ακομη και μεγαλες, περιοδους να δινει την εντυπωση της παθητικοτητας και της ανεχτικοτητας αλλα οταν φτασει η ωρα που κινειται, μπορει να κινειται αποφασιστικα. Μπορει να βρισκει τους τροπους να χτιζει την ενοτητα της ακομη και κοντρα στην συνδικαλιστικη γραφειοκρατια και να ξεπερνα πολλες δυσκολιες που σε "ομαλες" περιοδους φαινεται σαν κατι αδυνατο να γινει.

Ταυτοχρονα ομως οι απεργιες εδειξαν για αλλη μια φορα οτι οι συνδικαλιστικες γραφειοκρατιες δεν ειναι οι εκφραστες των συμφεροντων της εργατικης ταξης αλλα ο μεσαζων αναμεσα στην εργατικη ταξη και τα αφεντικα. Εδειξε για αλλη μια φορα την αναγκαιοτητα για τους αγωνιστες που δρουν μεσα στο συνδικαλιστικο κινημα να ειναι ετοιμοι να υποστηριζουν την γραφειοκρατια οταν και για οσο αυτη υποστηριζει τα συμφεροντα τους αλλα να προετοιμαζονται την ιδια στιγμη να την αντιμετωπισουν οταν αυτη θα στραφει εναντιον τους.

Εδειξαν ομως πανω απο ολα την απουσια της επαναστατικης οργανωσης, και την αναγκη χτισιματος της. Εδειξε ετσι την μεγαλη σημασια της σταθερης και μονιμης παρεμβασης των επαναστατων μεσα στο κινημα, ξεκινοντας απο τα μικρα και καθημερινα και προχωροντας στα μεγαλυτερα για το χτισιμο της οργανωσης της πρωτοποριας μεσα στουςχωρους δουλειας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΚΑΛΟΔΕΧΟΥΜΕΝΟΙ

Απο το '88 τα αφεντικα θετουν το προβλημα της εισαγωγης ξενων εργατων για να καλυψουν καποιες αναγκες, που φαινεται να υπαρχουν σε μια σειρα κλαδους της οικονομιας. Δειχνουν μαλιστα προτιμηση στους Ευρωπαιους εργατες (κυριως απο Ανατολικη Ευρωπη) και οχι Αφρικανους, Αραβες ή Ινδους. Μια προτιμηση στο υψηλο επιπεδο ειδικευσης των Ευρωπαιων εργατων αλλα και ενας κρυμμενος ρατσισμος.

Η επιμονη των συντεχνιων να μην επιτραπει "εισαγωγη" ξενων εργατων οδηγησε στην παρανομη εισοδο και απασχοληση τους σε φαρμες, στα χωραφια, στις οικοδομες, στις πιο σκληρες δυσκολες και βρωμικες δουλειες. Αποτελεσμα, να βρισκονται κατω απο πολυ χειροτερες συνθηκες απασχολησης απο τους εργοδοτες, και καθε τοσο να αντιμετωπιζουν και την κρατικη καταστολη.

Ο καυγας ομως συνεχιζεται για το αν θα πρεπει να ερθουν και αλλοι, ποιοι και ποσοι, αν θα πρεπει να δωθουν αδειες εργασιας σε αλλοδαπους φοιτητες, ή αν πρεπει να φυγουν και αυτοι που εχουν ερθει.

εργατες εναντια σε εργατες

Τα επιχειρηματα των συντεχνιων εναντια στην εισοδο ξενων εργατων ειναι οτι οι ξενοι εργατες θα ριξουν τα μεροκαματα, θα δημιουργησουν κοινωνικα προβληματα, οτι οι αναγκες δεν ειναι στην πραγματικοτητα τοσο μεγαλες, και οτι μπορουν να καλυφθουν απο το ντοπιο εργατικο δυναμικο (πχ γυναικες, συνταξιουχους) το αποιο μπορουν να προσελκυσουν με καταλληλα κινητρα.

Μαλιστα με περισση αγωνιστικοτητα απειλουν με παναπεργιες και εργατικους αγωνες εναντια στην εισαγωγη ξενων εργατων. Εχουν κανει κιολας μια απεργια στον Λυκο το Μαη του 90 ζητωντας και πετυχαινοντας την απολυση δυο ξενων εργατων που εργαζονταν εκει. Σε αντιθεση με τις συμβασεις που εκλεισαν χωρις αυξησεις σ' ολους σχεδον τους κλαδους της οικονομιας χωρις να ριξουν τουφεκια ή να χρησιμοποιησουν οποιαδηποτε απειλη.

Ειδαμε στην πραξη που οδηγα η πολιτικη τους εναντια στην εισαγωγη ξενων εργατων. Εργατες να στρεφονται εναντια σε αλλους εργατες, να τους στερουν τη δουλεια και το ψωμι γιατι ειναι "ξενοι".

Συνεπεις σ' αυτη την πολιτικη τους οι συντεχνιες ανεχονται και τα διαφορα πογκρομ που γινονται εναντια στους ξενους εργατες που ειναι ηδη στη Κυπρο και εργαζονται. Η αστυνομια αμολιεται σε θεαματικα κυνηγητα, ριχνοντας μεχρι και πυροβολισμους, για να βρει και να συλλαβει "παρανομους ξενους εργατες". Αφου τους κρατησει μερικες μερες στη φυλακη, τους στελλει απ' εκει που ηρθαν. Δηλαδη στη μιζερια και την ανεργια της πατριδας τους απο την οποια προσπαθουν να ξεφυγουν αφηνοντας στη χωρα τους το σπιτι και τις οικογενειες τους ζητωντας δουλεια σε ξενες χωρες, για ενα κομματι ψωμι.

Τελευταια αυτα πηραν τετοιες διαστασεις που υποχρεωσαν ακομα και το "Εμπρος", το οποιο υποστηριζει τον Διγκλη και τον Ζιαρτιδη που πρωτοστατησαν στην πολιτικη της "προστασιας" της ντοπιας εργατικης ταξης απο τους ξενους, να γραψει οτι "αυτοι οι ανθρωποι που διωκονται σημερα, ειναι θυματα τραγικων καταστασεων που επικρατουν στις πατριδες τους." ("Εμπρος" 30/9/90)

ιδεολογικη επιθεση

Σιγουρα μεσα στις οικονομικες συνθηκες (ιδιαιτερα πριν την κριση στον Κολπο), ανοδου και πληρης απασχολησης οι εργοδοτες εχουν παραπανω λογους εκτος απο τις πραγματικες αναγκες στην παραγωγη να θελουν να φερουν ξενους εργατες. Με την εισαγωγη ξενων εργατων μπορουν να εχουν ενα εφεδρικο στρατο φοβισμενης, πειθαρχημενης και ελεγχομενης εργασιας, για να μπορουν να ριχνουν τα μεροκαματα και να απειλουν τους εργατες με απολυσεις ωστε να τους κρατουν ησυχους και πειθαρχημενους. Ειναι πραγματικα ενα γερο ατου, ενας μοχλος πιεσης στα χερια των αφεντικων, οι ξενοι εργατες, και αυτο ειναι ενας βασικος λογος που επιμενουν στην εισαγωγη ξενων εργατων.

Αυτα μοιαζουν να δικαιωνουν τη αντιθεση των συντεχνιων στην εισαγωγη ξενων εργατων. Και πραγματικα αν βλεπουμε το προβλημα μονο απο την στενη σκοπια των τοπικων και προσωρινων συμφεροντων της κυπριακης εργατικης ταξης, τοτε μοιαζει να εχουν δικαιο οι συντεχνιες.

Αν ομως αντιμετωπισουμε το θεμα απο την σκοπια των μακροχρονιων, γενικων και ιστορικων συμφεροντων της παγκοσμιας εργατικης ταξης, τοτε η θεση των συντεχνιων ειναι τελειως λαθεμενη. Ειναι μια πολιτικη που καλλιεργει μεσα στην εργατικη ταξη οχι τον διεθνισμο αλλα τον εθνικισμο και τον ρατσισμο.

Που αντι να δυναμωνει την ταξικη ενοτητα και αλληλεγγυη των εργατων, ανεξαρτητα απο εθνικοτητα και προελευση, καλιεργει την διασπαση (ντοπιοι - ξενοι) και την εχθροτητα αναμεσα στους εργατες. Που καλιεργει μεσα στους εργατες την καταστροφικη για το κινημα αντιληψη οτι εμεις οι εργατες και τα αφεντικα μας εχουμε καποια κοινα συμφεροντα, που μας κανουν να βρισκομαστε στο ιδιο στρατοπεδο. Οτι ειμαστε απο την μια εμεις και η εθνικη οικονομια μας, και απο την αλλη οι "ξενοι" με τους οποιους βρισκομαστε σε "πολεμο".

Τα αφεντικα πραγματικα βρισκονται σε "πολεμο" και ανταγωνισμο με τα ξενα αφεντικα γιατι εχουν πολλα να μοιρασουν. Εμεις ομως οι εργαζομενοι τα μονα που εχουμε να "μοιρασουμε" με τους ξενους εργατες ειναι τα ιδια που εχουν να "μοιρασουν" οι εργαζομενοι με τους ανεργους, οι εργατες της μιας επιχειρησης με τους εργατες της ανταγωνιστικης επιχειρησης, οι καλοπληρωμενοι ανδρες με τις χαμηλα αμειβομενες γυναικες κλπ. Απο τη μια μας χωριζει και εμας σαν εργαζομενους ο ανταγωνισμος της καπιταλιστικης κοινωνιας στην οποια ζουμε, αλλα απο την αλλη μας ενωνουν τα ταξικα μας συμφεροντα. Και εμας αυτο πρεπει να μας ενδιαφερει. Δεν πρεπει να θυσιασουμε τιποτα απο αυτο για χαρη των προσκαιρων και ευκαιριακων συμφεροντων καποιου κομματιου της εργατικης ταξης, αλλοιως θα ειμαστε οπορτουνιστες.

υποκρισια

Εξαλλου γιατι να ξεχασουμε οτι απο το 74 χιλιαδες Κυπριοι εργατες σπρωγμενοι απο την ανεργια και την φτωχια που ακολουθησε τον πολεμο πηγαν στο εξωτερικο για δουλεια (Αραβικες χωρες, Ανατολικη Ευρωπη κλπ). Πως θα μας φαινοταν αν μας αντιμετωπιζαν τοτε με τον ιδιο τροπο και τα ιδια επιχειρηματα που χρησιμοποιουν σημερα οι συντεχνιες μας εναντια στους ξενους εργατες;

Οι ξενοι εργατες δεν ερχονται στην Κυπρο για πλακα ή αναψυχη. Ερχονται γιατι τους αναγκαζει η φτωχεια, η μιζερια και η ανεργια που υπαρχει στην χωρα τους. Λοιπον, θα αρνηθουμε δουλεια και ψωμι σ' αυτους τους εργαζομενους;

Το δικαιωμα στην ελευθερη διακινηση των εργατων...

> "Και το ερωτημα που μπαινει ειναι, κατα ποσο πραγματι υπαρχει ελλειψη εργατικων χεριων, σε πιο βαθμο και πως μπορει να λυθει...
>
> Η απαντηση... βρισκετε απλα και καθαρα μεσα στους ορους εργοδοτησης των 'ξενων' εργατων. Τετοιοι οροι ειναι: Ολοι οι 'ξενοι' εργατες να ανηκουν σε συντεχνια, να παιρνουν τα ιδια ακριβως οφεληματα που εχουν οι εργατες της συγκεκριμμενης βιομηχανιας και να εχουν... ακομα και το δικαιωμα αποχτησης υπηκοοτητας. Μονο αυτοι οι οροι... θα αναγκασουν τους επιχειρηματιες να εργοδοτησουν οσους πραγματικα χρειαζονται, μια και δεν θαχουν δυνατοτητες εκμεταλλευσης πιο φτηνων εργατικων χεριων" (εφημεριδα "Σοσιαλιστικη Εκφραση" αρ. 195, Ιουλ-Αυγ. 90)

Οχι, δεν βρισκεται εκει που νομιζει η "Σοσιαλιστικη Εκφραση" η απαντηση. Το δικαιωμα στην ελευθερη διακινηση των εργατων ειναι ενα βασικο δημοκρατικο δικαιωμα που οι σοσιαλιστες πρεπει να αναγνωριζουν στους ξενους εργατες χωρις ορους ή προϋποθεσεις. Οποιαδηποτε θεση του ειδους "ναι να ερθουν, αλλα κατω απο ορους που θα ορισουν οι συντεχνιες", οσο καλοπροαιρετη αν φαινεται, οσο και αν οι οροι αυτοι ειναι τα ισα δικαιωματα των ξενων με τους ντοπιους, ισοδυναμει τουλαχιστον με νερωμα της υποστηριξης μας στο δικαιωμα τους να ερθουν και να εργαστουν εδω.

Το εργατικο κινημα πρεπει, και μπορει, να υπερασπιστει τα συμφεροντα των ξενων εργατων που ηδη εργαζονται εδω, να παλεψει για ισα δικαιωματα σε ολους ανεξαιρετα τους τομεις με τους ντοπιους εργαζομενους. Πρεπει να παλεψει ακομα για να τους προστατεψει απο τις απελασεις, και απο τον "επαναπατρισμο" τους οταν αυτοι γινουν στιμενη λεμονοκουπα για τα αφεντικα, με τον ιδιο τροπο που εχει υποχρεωση να παλευει για να υποστηριξει καθε αδικημενο κομματι της εργατικης ταξης.

Ομως αυτη η υποστηριξη δεν πρεπει με κανενα τροπο να συνδεθει με το "προβλημα" του ερχομου τους εδω, ή της εργοδοτησης τους, σαν δηθεν λυση του. Ολοι ξερουν οτι οι οροι εργοδοτησης, τα δικαιωματα κλπ διαφερουν, και μαλιστα πολυ, μεσα στους ιδιους τους κυπριους εργαζομενους. Υπαρχουν τμηματα που δεν ειναι καν συνδικαλισμενα, που δεν παιρνουν για παραδειγμα τιμαριθμικη αναπροσαρμογη. Υπαρχουν κομματια εργαζομενων στα οποια δεν τηρειται η συμβαση που υπαρχει για τον κλαδο τους. Ακομα και στο δημοσιο υπαρχουν οι εκτακτοι, οι συμβασιουχοι κλπ. Υπαρχουν ολων των ειδων οι ανισοτητες, και θα συνεχισουν να υπαρχουν, με την μια μορφη ή την αλλη, οσο η κοινωνια μας θα ειναι καπιταλιστικη. Η πορεια της ταξικης παλης δεν μπορει παρα να προκαλει αλλαγες σε αυτες τις ανισοτητες, μεχρι την ανατροπη του εκμεταλλευτικου συστηματος.

Το να λεμε λοιπον οτι θα "προστατευτουμε" απο την χρησιμοποιηση

των ξενων εργατων απο τους μαστρους σαν φτηνο εργατικο δυναμικο οταν αυτοι αποκτησουν ισα δικαιωματα με τους υπολοιπους εργατες, σημαινει στην καλυτερη περιπτωση οτι δεν θα γινουμε πιστευτοι ουτε καν απο τους ε/κ εργαζομενους, δεν θα μας παρουν στα σοβαρα. Στην χειροτερη, καποιοι θα γυρισουν εναντια μας το επιχειρημα. Θα πουν οτι ναι, βεβαια να παλεψουμε για ισα δικαιωματα, αλλα μεχρι να κατακτηθουν αυτα τα ισα δικαιωματα, εχουμε καθε δικιο να ζηταμε περιορισμους στην εργοδοτηση τους, διωξιμο αυτων που ειναι ηδη εδω, ελεγχο του κρατους ή των συντεχνιων πανω στο ποιοι και ποσοι ερχονται, κλπ, κλπ.

Τι πρεπει να κανουμε, πως θα "προστατευτουμε"; Δεν υπαρχει ειδικη λυση για αυτο το προβλημα, οπως δεν υπαρχει τελικη λυση μεσα στον καπιταλισμο για τοσα αλλα προβληματα που βαζει ο καπιταλισμος. Υπαρχουν ομως τροποι να το αντιμετωπισουμε. Πως παλεψε και παλευει για παραδειγμα το εργατικο κινημα για ισομισθια και ιση μεταχειρηση των εργαζομενων γυναικων, για τις οποιες χρησιμοποιηθηκαν παρομοια επιχειρηματα σαν αυτα εναντιον στους ξενους εργατες οταν εμπαιναν μαζικα στην παραγωγη; Οχι βεβαια απεργωντας για να απολυθουν οι γυναικες που δεν απασχολουνται με ισους ορους. Ουτε φερνοντας τις γυναικες που πανε να εργοδοτηθουν με ανισους ορους αντιμετωπες με πικετ. Προπαντώς μη συνδεοντας το ζητημα της εργοδοτησης τους με τους απολυτα ισους ορους με τους ανδρες, ωστε ο εργοδοτης να μην εχει τιποτα να ωφεληθει αν εργοδοτει γυναικες. Αν γινονταν κατι τετοιο, οι γυναικες θα ηταν ισως ακομα στα σπιτια τους.

η "εθνικη οικονομια"

Τα αφεντικα εχουν τους λογους τους να θελουν την εισαγωγη ξενων εργατων. Αλλα και η γραφειοκρατια των συντεχνιων εχει τους λογους της να δρα εναντια στους ξενους εργατες.

Η γραφειοκρατια ειναι ενας προνομιουχος μεσαζων αναμεσα στην κυπριακη εργατικη ταξη και τα αφεντικα. Δεν εχει κανενα κινητρο να σκεφτει με βαση τα γενικα και μακροπροθεσμα συμφεροντα της διεθνους εργατικης ταξης. Οι γραφειοκρατες εχουν αντιθετα καθε λογο να προτιμησουν να φανουν οτι υποστηριζουν τα στενα τοπικα συμφεροντα της κυπριακης εργατικης ταξης.

Κατι τετοιο στηριζει ιδεολογικα την θεση της γραφειοκρατιας για την ταυτιση των συμφεροντων της εργατικης ταξης με τις τυχες της "εθνικης οικονομιας" που αποτελει το επικεντρο της πολιτικης τους. Οι επιχειρησεις, μας λενε, ανηκουν στους εργοδοτες, μα και οι δουλειες σε αυτες τις επιχειρησεις "ανηκουν" στους Κυπριους εργάζομενους. Να γιατι θελουμε να πηγαινει καλα η εθνικη οικονομια. Και να γιατι θα προστατευσουμε το αποκλειστικο μας δικαιωμα σε αυτες τις δουλειες, και δεν θα αφησουμε τους αστους, τον "κοινωνικο συνεταιρο" της εργατικης ταξης, να κανει ζαβολιες σε αυτον τον συνεταιρισμο.

Και φυσικα, υπαρχει ο φοβος οτι για να ενσωματωθουν οι ξενοι εργατες στις κυπριακες συντεχνιες, θα χρειαστουν προσπαθειες και θα αντιμετωπισουν δυσκολιες που δεν ειναι διατεθειμενοι να αναλαβουν.

Αλλα δεν ειναι μονο τα γενικα συμφεροντα της εργατικης ταξης που κινδυνευουν. Οτι "κερδιθει" τωρα απο την απαγορευση εισοδου σε ξενους εργατες, κινδυνευει να χαθει ακομα και κοντοχρονα. Καθε δυναμωμα της ιδεολογιας της "εθνικης οικονομιας" μεσα στους εργαζομενους σημαινει και την μεγαλυτερη αδυναμια τους να αντισταθουν στην επιθεση του κεφαλαιου, που παντα συνοδευεται απο εκκλησεις για προστασια αυτης της "εθνικης οικονομιας".

Η αντιληψη οτι το προβλημα δεν ειναι ο καπιταλισμος, αλλα οι ξενοι εργατες που "τρωνε τις δουλειες μας", ειναι αυτο που δυναμωσε ολες τις φασιστικες οργανωσεις στην Ευρωπη. Οταν, η απαντηση της εργατικης ταξης στην κριση και την ανεργια ειναι να φυγουν οι ξενοι εργατες, τοτε οταν διωχθει και ο τελευταιος ξενος εργατης, αλλα η ανεργια συνεχισει να μεγαλωνει, η εργατικη ταξη θα βρεθει αφοπλισμενη και ιδεολογικα ανικανη να την αντιμετωπισει.

Σαν επαναστατες που βαζουμε μπροστα μας την προοπτικη της ανατροπης του συστηματος της εκμεταλευσης, των πολεμων και των κινδυνων της πυρηνικης καταστροφης, και την αντικατασταση του απο την διεθνη εργατικη εξουσια εχουμε λοιπον πολυ καλους λογους να λεμε ναι στους ξενους εργατες χωρις ορους και προυποθεσεις: Να προβαλλουμε ετσι μεσα στην εργατικη ταξη τον ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ και την ταξικη ενοτητα και αλληλεγγυη της παγκοσμιας εργατικη ταξης εναντια στα αφεντικα και τους εκμεταλευτες μας, βαζοντας στην πρωτη γραμμη τα ιστορικα συμφεροντα της παγκοσμιας εργατικης ταξης.

Στρατευση των γυναικων
Ισοτητα στην καταπιεση

Το περιοδικο ηταν ηδη στο τυπογραφειο οταν ο υπ. Αμυνας Αλωνευτης ανακοινωσε την προθεση της κυβερνησης να προχωρησει σε υποχρεωτικη στρατευση των γυναικων απο το 1991. Γι' αυτο και το μικρο αυτο σημειωμα καταληγει στο εξωφυλλο.

"Το θεμα της υποχρεωτικης στρατευσης των γυναικων, με το τροπο που ανακινειται και τα διλληματα που τιθενται ενωπιον του λαου..." εγραφε η "Χαραυγη" της 11 Νοεμβρη, δημιουργει "κλιμα και ψυχολογια πολεμικης επιλυσης του Κυπριακου... ".

Ακριβως ετσι ειναι. Αλλα για αυτη την εξελιξη, οπως για πολλες αλλες, τον δρομο στην κυβερνηση τον ανοιξαν κυριως οι επιτυχιες του σωβινιστικου κινηματος, ιδιαιτερα οι "Πορειες Επιστροφης" των γυναικων, τις οποιες δυστυχως το ΑΚΕΛ και αλλοι αριστεροι υποστηριξαν ή εδειξαν "κατανοηση".

Πολλες γυναικες πηγαν στις πορειες οχι απο σωβινισμο, αλλα επειδη τις ειδαν σαν μια ευκαιρια να ξεφυγουν απο την παθητικοτητα, αδρανεια και εξατομικοποιηση στην οποια καταδικαζει ολη την εργατικη ταξη, και ιδιαιτερα τις γυναικες, η αστικη κοινωνια. Ηταν η απουσια μιας επαναστατικης πολιτικης που αφησε τον δρομο ανοιχτο στον σωβινισμο να εκμεταλλευτει την μαχητικοτητα και την διαθεση αντιδρασης πολλων γυναικων στην καταπιεση.

Το τιμημα ηταν η αυξηση αυτης της καταπιεσης, οχι μονο αμεσα οικονομικα, με την αυξηση των στρατιωτικων δαπανων και της "εκτακτης εισφορας για την αμυνα". Ειναι πολυ γνωστο το ποσο δυναμωσε μεσα απο τις "Πορειες Επιστροφης" ενα απο τα κυρια ιδεολογικα στηριγματα της γυναικειας καταπιεσης, η Εκκλησια. Η στρατευση των γυναικων, αν τελικα περασει, θα ειναι το επιστεγασμα αυτης της πορειας.

Η διαθεση για αντιδραση φαινεται οτι υπαρχει, ιδιαιτερα μεσα στις νεες κοπελλες, αλλα και τους νεους που απειλουνται με αυξηση της θητειας αν δεν στρατευθουν οι γυναικες. Το ΑΚΕΛ αντιδρα στην στρατευση των γυναικων, συνδεοντας μαλιστα την αντιδραση με το Κυπριακο. Ομως επιχειρηματα εναντια στη στρατευση οπως οτι αυτη θα ειναι κατι "καταστροφικο για τη δομη της κυπριακης κοινωνιας, για τα ηθη και τις παραδοσεις του λαου μας, για αυτη τουτη την υποσταση της κυπριακης οικογενειας", (βλεπε την ιδια "Χαραυγη") ειναι αντιδραστικα και ανωφελα. Τετοια γλυψιματα προς την "παραδοση" και την "κυπριακη οικογενεια" δεν θα τραβηξουν αλλα θα απομακρυνουν τα καλυτερα και πιο μαχητικα στοιχεια της νεολαιας απο τον αγωνα εναντια στην στρατευση. Απο την αλλη, σε εκεινους που παρουσιαζουν τη στρατευση σαν βημα προς την γυναικεια απελευθερωση και την εξισωση των φυλων, πρεπει να απαντησουμε οτι η στρατευση μονο ισοτητα στην καταπιεση μπορει να δωσει.

Μια πολιτικη που θα βοηθησει την αντιδραση της νεολαιας και των εργαζομενων στις απειλες υποχρεωτικης στρατευσης των γυναικων και/ή αυξησης της θητειας των ανδρων, πρεπει να επεκταθει στα αλλα πολιτικα ζητηματα. Στην επαναπροσεγγιση, αλλα και στην καταγγελια της επιθετικοτητας της αρχουσας ταξης μας απεναντι στους τουρκοκυπριους, αντι να "αναγνωριζει και αντιλαμβανεται την αναγκη της αμυντικης θωρακισης της Κυπρου" (ανακοινωση της ΕΔΟΝ για την στρατευση). Πρεπει να συνδεσει την εξαρση του μιλιταρισμου με την κυβερνητικη αυταρχικοτητα απεναντι στους εργαζομενους και την νεολαια, (φετος για παραδειγμα η κυβερνηση εχει προχωρησει στην εφαρμογη της ποινης της δια παντος αποβολης απο τα σχολεια). Να συνδεσει τελος τα προβληματα της γυναικειας καταπιεσης με τα υπολοιπα προβληματα και την επιθεση εναντια στις κατακτησεις της ελληνοκυπριακης εργατικης ταξης.

Η αντιδραση μας στην στρατευση των γυναικων πρεπει να ειναι αμεση. Στη στρατευση των γυναικων, πρεπει να πουμε ενα ΟΧΙ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

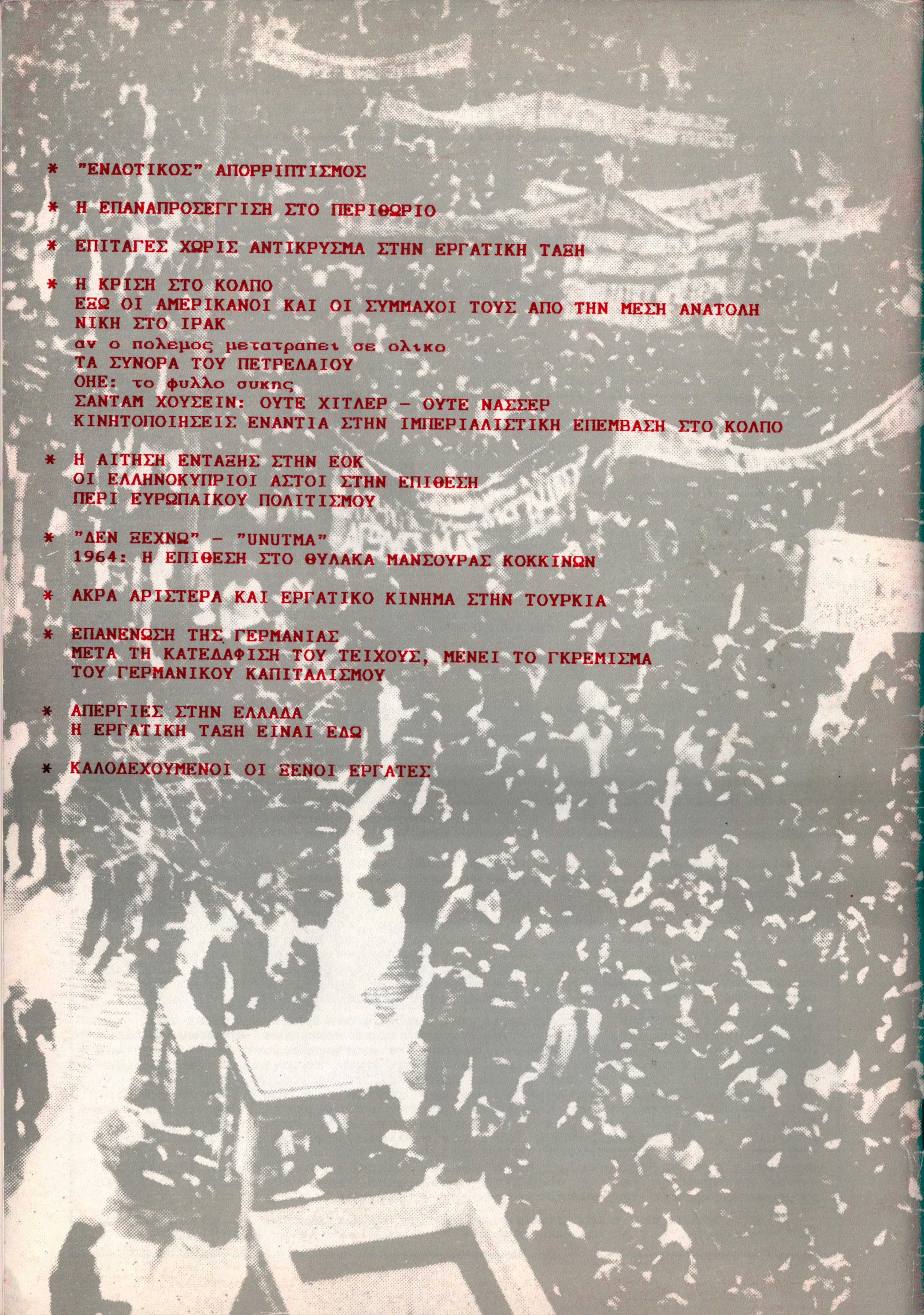

* "ΕΝΔΟΤΙΚΟΣ" ΑΠΟΡΡΙΠΤΙΣΜΟΣ

* Η ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ

* ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΚΡΥΣΜΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

* Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΚΟΛΠΟ
ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΝΙΚΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ
αν ο πολεμος μετατραπει σε ολικο
ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
ΟΗΕ: το φυλλο συκης
ΣΑΝΤΑΜ ΧΟΥΣΕΙΝ: ΟΥΤΕ ΧΙΤΛΕΡ - ΟΥΤΕ ΝΑΣΣΕΡ
ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΚΟΛΠΟ

* Η ΑΙΤΗΣΗ ΕΝΤΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΟΚ
ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ ΑΣΤΟΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ
ΠΕΡΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

* "ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ" - "UNUTMA"
1964: Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΘΥΛΑΚΑ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΚΟΚΚΙΝΩΝ

* ΑΚΡΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

* ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΜΕΤΑ ΤΗ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΟΥ ΤΕΙΧΟΥΣ, ΜΕΝΕΙ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ
ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

* ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

* ΚΑΛΟΔΕΧΟΥΜΕΝΟΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ